

ÚJ KOMLÓ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEKI

AZ M.B.P. KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ., A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM

ÁRA: 30 FILL.

SZERDA, 1955. MÁJUS 4.

IGY ÜNNEPELT KOMLÓ

A tizenegyedik szabad május elseje!
Varázslatos, ünnepi reggel... A kelő nap jóleső, zsongító melegséggel önti el az ébredő várost; az emberek szívét. Aranyló fény borítja a házakat, az üdezőld fákat és a terket.

Öt óra. Még csend van a városban. Csak messziről, lentről az altáró bejárata tájáról szűrődik a csillét vontató mozdonyok zaja. Negyed hatkor a bányászzenekar tagjai vonulnak ki a kökönyösi fő térre, s néhány perc múlva vidám indulók áradó melodijával telik meg az utcák, a város levegője. Zenés ébresztő. Egymás után nyílnak az ablakok, kíváncsi fejek tekintenek ki a térre. Az emberek vidáman, mosolyogva integetnek a bányászzenekar tagjai felé.

Hat óra. Az altáró szájából egymásután gördülnek kifelé a bányászokat szállító népesek. A fekete, szénporos arcok ragyognak az örömtől, a boldogságtól. Egymásnak újságolják a legújabb termelési eredményeket.

Hallottad? Mája 191, Anna 189, Nagymányok 183, az I-es akna 141, a III-as akna 139, Szászvár 127, Béta-akna 126, és a II-es akna 105 százalékra teljesítette 30-án napi tervét. A tröszt pedig több mint 5000 tonna szenet adott tervén felül áprilisban.

Ma nem kell lehajtott fejjel ünnepelnünk, mint két évvel ezelőt!

Ilyen és ehhez hasonló megjegyzések, hírek, szálltak szájról-szájra, miközben szopora léptekkel igyekeztek az új fűrdőépület felé, melynek homlokzati falán ott díszelgett a hatalmas élüzem jelvény, melyet Kossuth-bánya bányászai a felszabadulási munkaverseny során végzett jó munkájukkal nyertek el.

Kilenc óra. Az utcák benépesülnek sétáló, csoportosuló emberekkel, akik örömtől sugárzó arccal gyönyörködnek a házakat, ablakokat és falakat díszítő zászlókban, az izléses dekorációkban és a május elsejét köszöntő jelmondatokban. Ez már a felvonulás előtti várakozás örömeitől izgalma volt.

A tröszt és a tanács előtti térségben lassan gyülekeznek a felvonulók. Rendezett sorok alakulnak ki. Az élen felsorakoznak a fiatalok, az úttörők — ők nyitják meg majd az ünnepi felvonulást. Közeledik már az idő... az oszlopok már

állnak, de még egyszer, újra és újra rendezik a sorokat... Méltóképpen kell köszönteni az ünnepet!

A Kossuth Lajos utca és a Bajesy Zsilinszky utca sarkán elkészített emelvényen már elfoglalták helyüket városunk politikai, gazdasági és kulturális életének vezető személyiségei, a szocialista munka kiváló képviselői.

Tíz óra. Megperdülnek a dobok, magasba emelkednek a zászlók, megmozdulnak az úttörők. Zeng a kürt, s jön, közeledik a menet. Az emelvényen lévő tapsa egygyeolvad a fiatalok, az úttörők lelkes „Eljen a párt! Eljen május elseje!” kiáltásaival.

A menet élén három kisdobos, nyomában három zászlóvivő kislány halad. Mögöttük fehéringes, pirosnyakkendős, kipirultarcú úttörők, szinte az utca egész szélességében jönnek hosszú-hosszú sorokban. A fiatalok kezében magasra emelkednek a vörös és a nemzeti színű lobogók. A zászlók mögött Marx, Engels, Lenin, Sztálin és Rákosi elvtárs arcképeit viszik.

Távolabbról nézve olyan most a Bajesy Zsilinszky utca, a Kossuth tér, mintha hatalmas, élő zászlók lobognának rajta.

A vörös zászlók, az egy tömbben haladó, csaknem bétezernyi fiatal kezében egyetlen hatalmas vörös zászlóvá olvadnak, a nemzetiszínű zászlók pedig egy óriási nemzetiszínű lobogóvá.

Az úttörők színpompás menete után a gimnázium tanulói vonulnak fel sötét nadrágban és fehér ingben. A fiatalok a munkásmozgalmi vezetők arcképeit, május elsejei jelszavakat tartanak a magasba. A gimnazisták után, a negyedik tömbben fiatal tornász lányok béke-galambokkal díszített piros karikákat emelnek fejük fölé. A tornászokat labdarúgók, birkózók és öklívők mezbe öltözött csoportja követi, majd utánuk gerelyvetők, a Kossuth-bánya fiatal sportnemzedéke vonul el az emelvény előtt.

Az 501-es számú váriskola tanulóinak menete után, az oszlopot színes kavargás törli meg. Sárközi és Kovácsi népviseletbe öltözött táncosok perdülnek el a dísztribún előtt, hogy utánuk városunk bányászainak díszszázada vonuljon az emelvény elé, nyomokban a bányászzenekarral.

szöntötték május elsejét, a tanács vállalatának dolgozóit, az élüzem címmel kitüntetett Komló-Mázai Villamos Erőmű dolgozóit, Kossuth-bánya gépüzemét, melynek két nagy-szerű csillejavítóbrigádjája május 1. tiszteletére áprilisban a szokott 200 helyett 573 csillét javított meg, a mélyfúró vállalat munkásait, Béta-akna bányászait, akik az I. negyedévben elnyerték az élüzem címet, az Anyagellátó Vállalat munkásait, a tröszt karbantartó üzemének dolgozóit, az Aknamélyítő Vállalat bányászait, a Kossuth-bánya villamosüzem munkásait, az építőket, a tröszt műszaki és adminisztratív dolgozóit, a Szénzállító Vállalat munkásait, az élüzem címet nyert vasutasokat, a Belped dolgozóit.

Városunk munkásságának nagy májusi felvonulása azt mutatta, hogy a komlói bányászok, munkások egyöntetű akarata;

tovább erősíteni hazánkat, népiünk békéjét, szilárdan továbbhaladni a jólét fokozásának útján.

Ez a tüntetés fogadalom volt, egész városunk fogadalma: minden erőnkkel küzdeni fogunk azért, hogy teljesítsük a II. negyedévi tervet és megszerezhessük a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlaját!

Élüzem ünnepség: a vasutasoknál

Ünnepelni jöttek össze a múlt hét péntek délutánján Komló állomás vasutasai. Ünnepélyes kélsővel, arcukon a büszkeség jeleivel siettek az újfűrdő mögötti kultúrházuk felé.

Megérdemelt ez a büszkeség, mert a komlói vasutasok rövid, másfél esztendő alatt immár negyedszer jöhetnek össze ilyen ünnepre, az élüzem cím elnyerésének alkalmából.

A szépen díszített kultúrterem zsúfolásig megtelt, mikor Messenyei Nándor elvtárs, a pécsi MÁV igazgatóság hadosztály főnöke köszöntötte hős vasutasainkat és a miniszter elvtárs megbízásából átadta az élüzem cím birtoklásáról szóló oklevelet.

Komló állomás azért kaphatta meg ezt a tiszteletet parancsoló kitüntetést, mert megvan a szolgálati hely valamennyi dolgozójának összeforrottága. A szocialista munkaversenyt gyakorlatban alkal-

mazzák. Felismerték azt a tényt, hogy a szocialista munkaverseny valóban a szocializmus építésének kommunista módszere, mely a dolgozók millió tömegének legnagyobb fokú aktivitásán alapul, — mondta többek között az oklevél átadásakor Messenyei elvtárs.

Felzúgott a taps, a „hajrá vasút!” kiáltás, amikor Kövesdi Gusztáv állomásfőnök elvtárs átvette az oklevelet.

Köszönetet mondok összes dolgozóinknak, a pártnak, a DISZ-nek, hogy ismét birto-kosai lehetünk az élüzem címmel. Igérjük, hogy nem elégszünk meg eddig elért eredményeinkkel. Megfogadjuk, hogy a II. negyedévben is tartjuk ezt a szintet és az élüzem cím mellé elnyerjük a zászlót is.

Lassan elcsendesült a zaj, az arckon még a megilletődés nyomai látszóttak, de a szemekben már újabb elhatározá-

az erőműben

meggyorsítja a szocializmus építését hazánkban. Ezekkel a szavakkal vette át Pintér Mihály elvtárs a Komló-Mázai Erőmű igazgatója április 30-án, szombaton délután 3 órakor az erőmű kultúrtermében, az élüzem kitüntetést, illetve oklevelet.

A bensőséges ünnepélyen megjelent az erőmű valamennyi fizikai és szellemi munkása egyaránt. A zöld ágakkal és piros, fehér, zöld szalagokkal díszített gyönyörű teremben ünnepélyes csendben hallgatták végig Vrabél Imre, a villamosenergiaügyi igazgatóság mérnöke, a vegyi- és energiaügyi miniszter elvtárs megbízottjának ünnepi beszédét.

Öröm sugárzott a szemekben, az arckon mosoly ült. A becsületesen elvégzett munkának, a feladatok teljesítésének mosolya volt ez. A kötelesség teljesítés mosolya pártunk és dolgozó néptünk felé. Igen, az erőmű dolgozóit eléget tettek pártunk határozatá-

Bányász Elvtársak!
Előre a Minisztertanács
és a SZOT vándorzászlajának elnyeréséért!

Tulajdonunkban a felszabadulási serleg!

„Megszerezzük a Minisztertanács és a SZOT Elnökségének vándorzászlaját is!”

— Még sem küzdöttünk hiába! — jegyezte meg valaki. — Lám itt áll előttünk munkánk gyümölcse, a párt, az állam, az egész ország népének elismerése.

Hat órakor, Tatai Károly elvtárs, a Komlói Szénbányászati Tröszt szakszervezeti bizottsága elnökeinek megnyitóját követően, a bányászok figyelemmel hallgatták Kocsis Lajos elvtárs, a szénbányászati miniszter első helyettesének beszédét, aki a Központi Vezetőség márciusi határozatáról szólva elmondta, hogy 1955-ben a széntermelésnek negy százalékkal kell emelkednie, melyből a

komlóiaknak, ugyanúgy mint eddig is, ki kell venniük részüket. Majd az elért eredmények részletes ismertetésére tért rá. Hangoztatta:

— A siker legfontosabb feltétele az volt, hogy megjavult a párt, szakszervezet, DISZ és a gazdasági vezetők közötti kapcsolat. Ezért köszönet illeti a városi pártbizottság valamennyi tagját, a kifejtett jó munkáért.

— Joggal lehetnek büszké a komlóiak nagy győzelmükre — mondotta Kocsis Lajos elvtárs — de ezeket az eredményeket tovább kell fokozni. Legfőbb feladat a gazdaságos termelés megvalósítása — majd a továbbiakban így folytatta:

— Minisztertanács nevében sok sikert és eredményes munkát kívánok a Minisztertanács és a SZOT Elnöksége vándorzászlajának elnyeréséhez — fejezte be ünnepi beszédét Kocsis Lajos elvtárs a szénbányászati miniszter első helyettese.

Ezután Kocsis Lajos elvtárs, a megjelent vendégek, szinte falatrepesztő tapsa közepette nyújtotta át Vizi László elvtársnak a Komlói Szénbányászati Tröszt igazgatójának a felszabadulási serleget, miközben a bányászzenekar a „Bányász” indulót játszotta.

Az átadás ünnepélyes percei után Vizi László elvtárs szól a bányászokhoz. Igéretet tett arra, hogy nem nyugszik meg az elért sikereken, hanem a meglévő hibák felszámolásával, a termelés fokozásával elnyeri a Minisztertanács és a SZOT Elnökségének vándorzászlaját.

Közben a Kossuth-bánya dolgozó levelet intéztek az ünnep résztvevőikhez, melyben többek között a II. negyedévi terv 104 százalékos teljesítését, és tervén felül 6000 tonna szén kitermelésére tettek ígéretet. Ezután Vas Zoltán elvtárs, a Központi Vezetőség tagja szólt az ünneplő bányászokhoz:

— Nagy örömmel és boldogsággal veszek részt a mai ünnepégen. Örömmel veszem tudomásul, hogy Komlón egy olyan munkásgárda alakult ki, mely rendületlenül bízza a párt vezetőireiben él és dolgozik az új városért, melyre napjainkban az egész ország népe büszke. Komló olyan várossá lett, melynek nincs már többé mit szégyenkeznie, amelynek van jövője. Melynek bányászai képesek ma már a legnagyobb feladatok végrehajtására is. Valamennyi komlóiak sok sikert kívánok — hiszem, hogy ez meg is lesz, hiszen Komló lassan az élüzem városa lesz — és jó szerencsét.

Ezután Gódor Ferenc elvtárs, a megyei pártbizottság kommunisztáinak haragú üdvözlésétől mácsolta városunk valamennyi bányászának és dolgozójának, majd Bogár János elvtárs köszöntötte a szénbányász hős harcosait, további eredményes munkát kívánva.

Végül Vereczkél Lajos elvtárs, a Pécsi Szénbányászati Tröszt igazgatója üdvözölte városunk bányászait, sok sikert és eredményes munkát kívánva ahhoz, hogy a Minisztertanács és a SZOT Elnöksége mindkét vándorzászlaja baránya — az egyik náluk Pécsen maradjon, a másik ide, Komlóra — kerüljön a II. negyedévben folytatott munkaversenyben.

A győzelem jelképét, a felszabadulási serleget, élüzem jelvényeket viszi a májusi tüntetők serege

Negyed tizenegykor indul el Komló munkásainak menete. Az oszlop megnyitójául a Kossuth-bánya IV-es üzeme által készített mozdony-modell gördül. Oldalán a következő felírás: „A II. negyedévi terv szállítási túlteljesítésével segítjük a minisztertanács és a SZOT vándorzászlajának elnyerését!” A mozdony után csillogó szénnel teli csillét vontatnak, rajta a következő fogadalom: „A II. negyedévben tervén felül 8941 csille szenet szállítunk!”

Elismerő, moraj, lelkesedés fut végig a felvonulást nézők soraiban, amikor négy bányász közeledik, vállukon víve a győzelmet hirdető felszabadulási serleget, melynek csillogó szépsége elkápráztatja a szemeket. Nyomukban másik négy bányász, a Kossuth-bánya élüzem jelvényét viszi magasba tartva.

A győzelem jelképei után tömött és rendezett sorokban Kossuth-bánya bányászainak menete közeledik, Ormos Károly igazgatóval az élen. Amikor a dísztribún elé érnek, lelkesen felzúg a kiáltás:

„Elhozzuk a vándorzászlót! Elhozzuk a vándorzászlót!”

A fogadalmat szünni nem akaró tpsal köszöntik az emelvényen lévőket.

A szemlélő érzi, hogy ez a májusi seregszemle, valahogy más, mint az ezelőttek voltak, érzi, hogy nagy erő van ebben a seregszemleiben. Városunk bányásztsága az ország legjobbjai vanulnak itt, akik eredményes helytállással megbizonyították, hogy az ország népe szármáthat a komlóiakra.

A zászlóssan felvonuló bányászok után, városunk MNDSZ szervezete is képviselteti magát. Szívetmelegítő látványban van részük. Több, mint 30 anya kis babakocsiban magaelőtt tojja gyermekét, nyo mukban anyák hosszú sora, zálokat, jelszavakat tart fel a magasba. Az egyiklen szőszert ez állt: „Ugy őrizzük a békét, mint gyermekeink álmát!”

A felvonulók hatalmas tömegében láthatuk a Kossuth-bánya szellőztetési csoportját, Anna-akna bányászait, akik április 15-től május 1-ig 119 százalékos tervteljesítéssel kö-

— Nem engedjük, hogy gyen gúljának eddig elért nagyszemű eredményeink. Azokat állandóan fejleszteni, növeszteni fogjuk. Iparágunk erőműveinek dolgozóival együtt dolgozunk és készek vagyunk minden erőnkkel megvédeni békés, építő munkánkat, dolgozó népiünk életszínvonalának további emeléséért.

S aki ismeri a magyar vasasok szenvedélyes munkaszere-tétét, harcos, kemény akaratát, az tudja, hogy ezek nemcsak szavakat, hanem tetteket is jelentenek.

Vállalatunk nevében azzal a tudattal veszem át az élüzem kitüntetést, hogy az a munka, melyet a magyar nép és ezen belül a villamosenergiaipar dolgozó az ipari termelés önköltségének rendszeres csökkentéséért folytat, fényesen bizonyítja a szocialista gazdaság hatalmas fölényét a kapitalista gazdaság felett. Ennek a munkának további fokozása pedig

Az 1954—55. évi pártoktatás befejezése előtt

Ha visszatekintünk és tanulmányozzuk a múlt és az ez évi pártoktatás tapasztalatait, jelenlegi állását, megállapíthatjuk, hogy nagy fejlődés mutatkozik úgy a számszerű megjelenésben mint tartalomában.

Míg tavaly a bányász párt-szervezeteknél 320, ma több mint 500 elvtárs vesz részt rendszeresen a pártoktatásban.

Ez az öröndetes fejlődés első sorban annak tudható be, hogy a párttagjaink egyre inkább látják marxi-lenini-sztálini tanítás elsajátításának fontosságát. A fizikai dolgozókkal együtt műszaki értelmiségünk is egyre jobban képviselteti magát az oktatásokon. Jelenleg több mint 120 fő jár rendszeresen szemináriumra a múlt évi 50—60 fővel szemben.

Elmondhatjuk, hogy az alapszervezetek vezetőségei egyre inkább felismerték a pártoktatás jelentőségét. Igyekeztek minden tudásukkal segíteni és szervezni, hogy párttagjaink mind jobban elsajátíthassák a marxi-lenini-sztálini tanítását.

Külön dícséret illeti az oktatás jó előkészítésének és segítésének végrehajtásában Anna-aknán Bence, az I-es üzemnél Kollár, az IV-es üzemnél Wavra, a helyipar-lyító Léretter és az Aknamé-lyítő Vállalatnál Novotny elvtársakat.

Ezen elvtársak párt-szervezeteknél — ha voltak is időközönkénti visszaesések — lelkes munkával legyőzték az akadályokat és lényegesen jobb eredményt értek el a múlt événél.

Meg kell dicsérnünk Szász-vár, Máza, a II-es és a III-as üzem, valamint a Béta-aknai párt-szervezetek titkárainak munkáját is. Ezeknél az elvtársaknál ez évben többször esett vissza a pártoktatás, azonban kitartó munkájuk eredményeképpen elérték azt, hogy jelenleg a beütemezett hallga-

tók többsége megjelenik a foglalkozásokon. Propagandistáink többsége is megállta helyét. Jó felkészüléssel az anyag színvonalával igyekeztek tanítani hallgatóikat. Ebben

különösen kitűnt Szabó János, Gazsi Ferenc, Berecz Beláné, Vukicsevics Géza, Kiss Gyula, Pataki István, Honvári Rudolf, Martonosi József, Tárnai János, Kovács György, Jónás János, Lenárt Ottó, Takács Ferenc, Krajeár Sándor, Perce Lajos, Somogyi Lidia és Kovács József propagandisták jó munkája.

Ezen elvtársak lelkiismeretes munkája lényegesen elősegítette, hogy hallgatóik megismerték pártunk politikáját, a szocializmus építésének eredményeit. De nem csak megismerték, hanem tudásuk, látókörük szélesítésével sokkal aktívabban harcolnak saját területükön kormányunk és pártunk határozatainak végrehajtásáért.

A pártoktatás értékelésénél azt is figyelembe kell vennünk, hogy az eredmények mellett még hibák is vannak. Egyes alapszervezetekben, például a szénosztályozó, bányagépjavitó, villamosüzem és a MÁVAUT-nál részben, vagy teljes egészében lemorzsolódott a pártoktatás. Jó lenne, ha ezek a párt-szervezetek, de nem utolsó sorban maguk a kommunisták is példát vennének azoktól a párt-szervezetektől, akik nem nyugodtak bele az oktatásban megmutató nehézségekbe, hanem leküzdötték azokat.

Különösen megzsilárdult a pártoktatás a jelenlegi párt-ról szóló anyag beindulásánál. Alapszervezeteink nagy gond-
dal készítettek elő és segítik a nagyfontosságú anyag tanulmányozását. Bevontak olyan párttagokat is (kb. 150 főt), akik eredetileg nem vettek részt az oktatásban. A hallga-

tók mindenütt nagy érdeklődéssel vesznek részt a párt-ról szóló anyag tanulmányozásában. Ezt az aktivitást használják fel párt-szervezeteink és minden tevékenységükkel legyennek azon, hogy a hátralévő két-három hét alatt segítsék a párt című anyag tanulmányozását, vigyék sikerre az 1954—55-ös pártoktatási év befejezését.

Az 1955—56. évi pártoktatás előkészítését a jelenlegi oktatás befejezésével egyidejűleg kell végrehajtani.

Az előkészítésben nagy gondot kell fordítani arra, hogy csakis olyan elvtársakat bizzunk meg propaganda munkával, akik szívesen vállalják a megismerendő feladatot és a megfelelő képzettségük is megvan hozzá. Párt-szervezeteink vonják be a propaganda munkába a fiatal, műszaki dolgozókat is. Hisz az elmúlt év is azt bizonyította, hogy azok a műszakiak, akik propaganda munkával voltak megbízva, általában jól álltak meg helyüket.

A hallgatók kiválogatására is nagy gondot kell fordítani. A tavalyi év tapasztalatai után az elbeszélgető bizottságoknak figyelembe kell venniük az 1955—56-os oktatási év előkészítésénél a hallgatók előképzettségét is.

Az ideai tapasztalat azt bizonyította, hogy ahol nemesek egyedül a párttitkár foglalkozott az oktatás kérdéssel, hanem az egész párt-szervezet kollektív munkájává vált, ott az oktatás egész évben zökkenő nélkül folyt és a befejezés is eredményes lesz.

Eppen ezért már most az előkészítésnél is legfontosabb feladatunk kell legyen, hogy a pártoktatási munka minél szélesebbkörűvé, kollektívabbá váljon.

Faragó Imre
V. B. oktatási felelős

Egy DISZ-taggyűlés tapasztalatai

A Béta-aknai DISZ-szervezet titkárnak beszámolóját néma csend követte. A fiatalok közül egy darabig senki sem emelkedett szólásra. Mélyen hallgatva a földet nézték. Végre Hummer Ferenc szavai oldották a szokatlan feszültséget.

Szeretném tudni, hogy Karasz elvtársan kívül — ugyanis őt ismerem — kik az alapszervezet vezetőségi tagjai?

Az ott lévő vezetőségi tagok kinosan feszengtek a padon. Mélyen elpirulva, kerülték a titkár és a fiatalok tekintetét. No, hiszen van is miért pirulni, nagy okot adtak erre Hummer elvtárs szavai.

Ujból csend következett, amit 2 percen belül a 37-es DISZ-brigád egyik tagja tört meg:

— Arra kérem az aknászokat, hogy jobban gondoskodjanak arról és hosszú deszkáról. Ha ez meg lesz, akkor mi naponta 150 százalékra teljesítjük tervünket!

Ezután a párttitkár, Kostyák elvtárs emelkedett szólásra. Lelkesítőn, szívhezszólóan a

fiatalok életéről, feladatairól kezdett beszélni. Az ifik érdeklődve figyelték Kostyák elvtárs szavait:

— A DISZ-szervezet eddig jó munkát végzett, de mi többet várunk tőletek! Javasolom, hogy a fiatalok ne csak közvetlen a széntermelésben járjanak élen, hanem a fenntartásban is. Bányánk napról-napra egyre nagyobbodik. Szükségünk van több fenntartó csapatra. Arra kérem a fiatalokat, hogy szervezzenek két fenntartó csapatot és ezek vetélkedjenek egymással, a jobbnál-jobb eredményekért. Továbbá javasolom, hogy DISZ-brigádjaink foglalkozzanak a lemaradó csapatokkal, segítsék őket a 100 százalékos fölé. A vasgyűjtésre is van egy javaslatom. Osszuk meg a fiatalokat. Az egyik brigádnak Karasz elvtárs, a másiknak elvállalom én a vezetését. Jó lesz fiúk? ...

A párttitkár szavait nagy mozgolódás követte, s szinte egyszerre emelkedtek magasba a kezek. Horváth Sándor így szólott:

— Mi elvállaljuk a 27-es csapat patronálását. A mostani

80 százalékról felsegítjük őket a 100 százalék fölé.

A többiek a vasgyűjtési versenyéről beszélgettek, s nem sokára kész volt a két brigád. Karasz elvtárhoz hét, Kostyák elvtárs brigádjához négy fiatal szegődött. Indulhat a verseny. A nagy csend után, mely előzőleg Karasz elvtárs beszámolóját fogadta, szokatlan volt ez az egyszerre kitörő fiatalos hev és lendület. De vajon mi volt ennek az oka?

Először: Karasz elvtárs egy jó dolgozó fiatal sem dicséret meg beszámolójában. Másodszor: a fiatalok a múlt eredményein túlmenően, a jövő tervei körül is szerettek volna halni. Minderről azonban csak keveset hallottak, mert amiről Karasz elvtárs beszélt, arról is csak általánosan emlékezett meg. Nem szolgált okos tanácsokkal, amelyek lelkesítették volna az egybegyűlt fiatalokat.

Jó lenne, ha Karasz elvtárs, de főleg a vezetőség tanulna az április 27-i taggyűlésből, s máskor úgy készülne fel, hogy többet beszélne arról, ami a fiatalokat közvetlenebbül érinti.

Előadást rendezett a komlói Pártoktatás Háza

A múlt hét csütörtökén több, mint 150 ember hallgatta meg a Központi Vezetőség által Komlóra küldött Bér János elvtárs „Lenin a proletárdiktatúráról” című előadását.

Két óras előadásban Lenin munkásságának jelentőségéről foglalkozott Bér elvtárs. Hangsúlyozta: Lenin mindig nagy gondot fordított a proletárdiktatúra kérdésére és nemcsak Marx—Engels szellemében folytatta munkáját, hanem alkotóan továbbfejlesztette ezek ideológiáját, és azt alkalmazta a gyakorlatban is. Lenin érdeme különösen nagy abban, hogy Marx—Engels tanításait nemcsak folytatta, hanem meg is védte azokat és szétzúzta az opportunistaik, különféle munkásárulók elméleteit.

Ezek után Bér elvtárs kiemelte, hogy „Leninnek” ebben a harcban jelentős érdemre volt „Az állam és forradalom” című munkája.

Bér elvtárs a továbbiakban foglalkozott a proletárdiktatúra mint osztályszövetség kérdéseivel, a proletárdiktatúra lényegével, tartalmával, a párt, a munkásosztály vezető szerepével.

Az előadás végén a résztvevők egyöntetűen megállapították, hogy ilyen világos, érthető, sokat adó értékes előadást már rég nem hallottak Komlón és ha csak lehetséges a jövőben nem műasztanak egyetlen előadást sem. Ez az előadás igen sok segítséget adott a pártoktatás hallgatóinak és propagandistáinak is, akik majd jól fel tudják használni a most folyó, párt-ról szóló anyag tanulmányozásánál.

Schneider Józsefné
P. H. vezetője

A VÁROSI DISZ BIZOTTSÁG a népművelési csoport és a szakszervezetek közös rendezésében május 8-án egésznapos ifjúsági kulturális seregszemle lesz a „Zrinyi Ilona” Kultúrotthonban.

Dél előtt fél 10 órakor kezdődik az ének-verseny, ahol a komlói iskolák fiataljai lépnek fel és a nagymányoki, mágocsi, sásdi kórusok vendégszerepelnek. 10 órakor bábelőadást láthatnak az ovodások és iskolások. Délután 2 órakor a színjátszó és táncsoportok versenyével folytatódik a seregszemle.

5 órakor az anyák napja alkalmából tartunk ünnepi megemlékezést. Ezt követi a seregszemlét befejező műsor, ahol a legjobb énekkarok, táncsoportok, színjátszók és szavalók szerepelnek.

Hírek

— Az „Anna” cukrászda tatarozás és átalakítás miatt előreláthatólag május közepéig zárva lesz a cukrászda. Ezen idő alatt a „Sport” Étterem biztosítja. Ugyanitt egy darab pressógép is be lett állítva.

— A „Meesek” cukrászda pressója minden nap reggel 8 óráig kezdve tart nyitva.

— Sikondán a „Vadász Tanya” átalakítása, átszervezése megtörtént. Festői környezetben idülőknek kirándulóknak egyaránt bőséges ital, étel ellátást biztosít. Kiránduló, üdülő vendékeket szeretettel vár.

Az új városrész

Májusi felhők gyűlnek felettem,
Szemlélem a kőkőnyösi tetőt.
Az új városrész életre kelten
Felém küldi a víg, nyájas szellőt.

Keményen állnak a lakóházak,
A Nap fénye játszik az ablakokon.
A kövekből győztes munka árad,
Szívem derül a nagy akaraton.

Kevélyen nézem a hősi munkát.
A munkáskéz szorítását érzem.
Pihenő lelkem a múltba réved,
A hűs, fagyos szíveket felmérem.

Útcáról-utca-ra oson lelkem
És virrasztok az örömök felett.
A rohanó élet zengve zengjen,
Dicsérje szóm az építő kezét.

ZABÁNYI ALAJOS

A szászvári kommunisták feladata

A szászvári bánya az utóbbi időben nem tartozik a tervteljesítő üzemek közé. A lemaradásnak az az oka, hogy nem áll a szerelők rendelkezésére elég fronthomlokthossz. Ha jobban megmérnénk a baj gyökerét, látjuk, hogy az üzem 20 százalékos létszámlhiánnyal küzd. Ez a hiány kétszámjelenl megvan és ezt nem lehet egyik napról a másikra megszüntetni. Ezzel tisztában kell lenni a szászvári bányaiüzem vezetőinek. De ezt az időt nem nézhetik tétlenül a szászvári vezetők, hiszen a terv törvény és minden fizikainak és műszakainak kötelessége, hogy még nagyobb erővel dolgozzon, küzdje le a nehézségeket, s hozzásegítse üzemét a tervteljesítéshez.

Legelső sorban a kommunistákra vár a legnagyobb feladat. Nem könnyű, nehéz, de dicsőséges feladat. Jobbatemmi a politikai felvilágosító munkát, elvinni a párt szavát a legátlóbbi munkahelyre, hogy mindenhol tudják: mit vár tőlük a haza, a dolgozó nép, hogy egészében lássák munkájuk fontosságát, a tervteljesítés szükségességét.

A párt-szervezetnek vannak helyes kezdeményezései. Így a párt-szervezeteknél és népművelő értekezleteken egy-egy műszaki vezető tart előadást a márciusi párthatározatban kitűzött feladatok szelvényében. A legutóbbi Endrei József elvtárs, az üzemvezető helyettese „Önköltségsökkenés a munkahelyen” címmel beszélt a népművelőknek feladataikról. Az előadásban résztvevők megértették mi a feladatok és úgy indulhattak munkahelyükre, hogy küzdhetnek az önköltségsökkenésért, mert a politikai felvilágosító munkájukat helyi, gyakorlati tényekkel támaszthatják alá. S itt jön előtérbe egy hiba, amelyre a szászvári párt-szervezet vezetőségének fel kell figyelni. Azokkal a népművelőkkel szemben, akik nem vettek részt az értekezleten, ne csak a felelősségrevonást alkalmazzák és ezzel úgy vegyék hogy az úgy el van intézve, hanem találják meg a módot annak, hogy

a hiányzó népművelőkkel egyénileg beszélgessek el és rövidebben bár, mint az értekezleten, de adják meg a feladatot.

Ha ezt megcsinálja a párt-szervezet, akkor nem történhet

meg az, hogy az 5-ös csapat népművelője, Kovács János III. elvtárs már hosszú idő óta nem végez népművelői munkát, mert hiányzik az értekezletekről, s nem tudja, mi az előtte álló feladat. Ha Kovács elvtárral időben beszélnek, akkor ő a maga területén is végezhetett volna népművelői munkát.

Szászváron is, mint mindenütt, a kommunisták járnak elől jó példával.

S ezekkel a jó példákkal ejjen a párt-szervezet vezetősége. Mivel vajúrtmány van, bízza meg a kommunista vajúrtokat, hogy a jól dolgozó csillésekből neveljenek vajúrtokat. Hiszen van kire hivatkozni. Hargittai János elvtárs a 22-es előválasztáson Simon János csillással dolgozik. A fiatal csillák még csak 6 hónapja dolgozik bányában, de már kiérdemelte, hogy vajúrtmányra járjon. S mindezt Hargittai elvtársnak köszönheti, aki türelemmel, odaadással foglalkozik vele.

Helyes lenne, ha a népművelő ismertetnék Hargittai elvtárs tanítási módszerét

és a kommunisták példájával biztatnák a párt-onkivüli vajúrtokat arra, hogy azokból a csillésekből, akik jól dolgoznak, vajúrt neveljenek.

De van más fejtver is a létszámlhiány elleni küzdelemben. Megakadályozni felvilágosító munkával az elmeneti akarókat szándékuk végrehajtásában. Hasson át minden kommunista az a tudat; minden egyes munkás, akivel meg szeretettelik a bányát, egy-egy köve lesz annak a pillémek, amely a tervteljesítés biztonságát jelenti Szászváron. Ne csak meghallgassák a dolgozók panaszeit, hanem minden erejükkel azon legyenek, hogy azokat a hibákat, amelyek a panaszoikat okozzák, megszüntessék. Gondoljanak arra, hogy apró bosszúságok, kellemetlen-ségek keserítik meg az emberek életét és ezzel romlik a munkahelyük, majd végülis otthagyták munkahelyeiket.

A politikai felvilágosító munka megjavítása a legfontosabb feladata a szászvári párt-szervezetnek, a szászvári kommunistáknak. S ezeknek a feladatoknak elvégzése hozzásegíti a szászvári bányászokat, munkájuk megjavításához, jobb eredmények eléréséhez, tervük teljesítéséhez.

A német bányászok életéből

Képeink a Kelet-Németországban lévő „Zwickau”-i bányászok életét szemléltetik. Balról jobbra: 1. Fiatal pionírok (ütörök) nyújtanak át kitüntetések és gratulálnak a termelésben élenjáró bányászoknak. 2. Korszerűen felszerelt üzem rendelésben ápolják a bányászok fogait. 3. Kultúresten német nótáncosok szórakoztatják a nézőközönséget.

UJ KOMLÓ

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLJETEK!

AZ ÚJ KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ. A TRÖSZT ÉS AZ SZAKSZERVIZETI BIZOTTSÁG LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

KEDD, 1955. MÁJUS 10.

Új győzelmek felé!

Tíz nappal ezelőtt ünnepeltük a II. szabad május elsejét, a nemzetközi munkásosztály nagy seregszemléjét. S mi komlói bányások nem is akárhogyan ünnepeltük. Birtokosai lettünk a felszabadulási serlegnek és nem kevesebb, mint öt éüzenet avattunk ezen a napon.

Akkor új fogadalmakat tettünk. Azt ígértük, mi bányások, hogy a felszabadulási serleg mellett, a második negyedévi terv sikeres túlteljesítése után megszerezük a Minisztertanács és a SZOT vörös vándorzászlaját és a vele járó jutalmat.

Kossuth-bánya vezetői dr. Ormos, Szepeshegy és Dobos elvtársak azt fogadták, hogy a második negyedévi tervet 104 százalékra teljesíti a bánya és ezzel 6.000 tonna jöminőségű fekete kőszént adnak a hazának. Az önköltségsökkentésnél 1,5 százalékot vállaltak. Kovács elvtárs az I. üzem vezetője azt írta az üzem bányászai nevében, hogy a II. negyedévben 4.000 tonna szenet

termelnek terven felül. Távlati tervében azt fogadta, hogy az évi tervet 19 nappal előbb fejezik be s ezzel 11.500 tonna szenet termelnek terven felül. Az önköltséget 3 százalékkal csökkentik.

S így lehetne sorolni tovább a fogadalmak hosszú sorát, melyet bányai vezetők, bányászaink, műszaki vezetőink tettek, ígértek a terv túlteljesítése érdekében. Elindultunk tehát az új győzelmek felé! Tervek, ellentérek sora tanuszkodik arról, hogy a komlói bányások újat és még nagyobbakat akarnak alkotni mint eddig.

Az ígéretek valóra váltásával, az adott szó teljesítésével azonban bajok vannak. Sokan megpihentek a babérokban. Május első négy munkanapján bizony ismét viszont láthatjuk a hó elejét visszaesést. Csak három üzemünk dísekedhet azzal, hogy elérte a százat, illetve túl haladta azt az első napokban is. A Kossuth-bányal I-es üzem és III-as üzem, valamint a Béta-aknai bányász-üzem. A többiek mélyen száz

százalék alatt vannak a havi terv teljesítésében. Mondjuk meg őszintén nem méltó ez hozzánk komlói bányásokhoz, akiket az év eleje óta úgy ismert meg az ország, hogy tervet teljesítők vagyunk. Sőt országosan is elsők vagyunk a trösztök között. Most mi is visszaestünk. Ez bizony szégyen. Nem hivatkozhatunk arra, hogy más is vissza esett, s ezzel nem is vigasztalhatjuk magunkat, mert ez nagyon sovány vigasz lenne. Ezzel nem tudunk több szenet adni, az ország pedig azt vár tőlünk: több és jobb szenet.

Félre tehát az akadályokkal. Küzdjük le azokat, komlói módra és a mai naptól kezdve ismét álljunk a talpunkra. Legyünk az elsők. Termeljünk élüzemhez méltóan. Ugy mint áprilisban, amikor napról-napra rendszeresen teljesítettük terveinket. Nefeledjük: az első napok terv nem teljesítése miatt május 7-ig majdnem ezeröttszáz tonna szén adósságunk van!

Kossuth-bánya üzemvezetői írják:

19 nappal előbb fejezzük be éves tervünket

Üzemünk dolgozói, vájárjai jó eredményekkel zárták a május 1-i versenyszakszt. A felszabadulási verseny eredményeit túlszárnyalva, áprilisban sok száz tonna szenet adtak terven felül. De azért ennek ellenére május új eredmények elérésére készülünk. Ezt mutatta a május 5-én megtartott összehívott műszaki értekezlet, ahol üzemünk bányászai új vállalatot tettek és megígérték, hogy a II. negyedévi munká, eredményeképpen Komlóra kerül a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlaja.

Ígéretet tettek arra, hogy a II. negyedévben 4000 tonna szenet adnak terven felül és így a félévi tervet 8000 tonna terven felüli szemmenység kitermelésével fejezik be.

Nemcsak az első félévre gondoltak bányászaink ezen az értekezleten, hanem a második félévre, az egész évi terv teljesítésére is. Ennek érdekében a következőket fogadták meg:

Július 1-től augusztus 20-ig 1200 tonna, augusztus 20-tól a bányásznapi 500 tonna, a bányásznaptól november 7-ig 1000 tonna szenet adnak terven felül népgazdaságunknak.

Ez a vállalat annyit jelent, hogy évi tervünket 105 százalékon felül teljesítjük majd és 11.500 tonna szenet aunk tervünkön felül 1955-ben. Éves tervelőirányzatunkat december 12-ig befejezzük. Ezenkívül üzemünk bányászai arra kötelezték magukat, hogy az önköltséget 3 százalékkal, az üzemi balesetek pedig 5 százalékkal csökkentik.

Kovács József
az I-es üzem vezetője.

Halló... Béta-akna?

— Igen. Itt Mátrai beszél.

— Szeretnénk tudni, hogy az élüzem címet nyert Béta-aknának milyen tervek megvalósításán dolgoznak?

— Jó munkával továbbra is meg akarjuk tartani az élüzem címet. Ezért elhatároztuk, hogy az élüzem cím megtartásához szükséges 11 feltételt a II. negyedévben is túlteljesítjük.

— Továbbá a munka szervezettebbé tétele érdekében minden munkahely közelében fadepót hozunk létre. Ez nemcsak a termelékenység emel, hanem csökkent a felfelhasználási is. Tudnillik, minden fejtés közelében a szükséges méretű bányafát tároljuk majd, így megakadályozzuk, hogy esetleg a hosszabb méretű fát elvágják.

— De ezen kívül nagyobb gondot fordítunk az elkövetkezendő időben a bányarendre is. Azt akarjuk, hogy Béta-akna ne csak mennyiségileg emelkedjen ki a többi üzemek közül, hanem bányarendszertileg sem legyen kifogásolható.

Megszüntetjük a fegyelmezetlenséget...

A múlt hónapban 7 vagon szénrel termeltünk kevesebbet előirányzott tervünkön. Ez abból adódott, hogy üzemünkben — mely egyébként is létszámhiánnyal küzdött áprilisban, és küzd ma is — sok, naponta 25 volt az igazolatlan műszakmunkások száma.

E nagyarányú fegyelmezetlenség nagyon felejtette a tervteljesítést és az üzemvezetőség számításait, terveit is keresztül húzta. Ha figyelembe vesszük, hogy 25 bányász egy hónapban nem termelt semmit, máris nyitásra akadtunk a hiányzó szemmenységnek. Huszonöt bányásznak egy hónap alatt, szerény számítások szerint is, 11 vagon szenet kell termelnie, s ha ez a huszonöt valóban dolgozott volna, akkor 40 tonna szénrel teljesíthettük volna túl áprilisi tervünket. Negyven tonna szénrel is kevesebb segíthettük volna a kom-

lói trösztöt a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlajának elnyeréséhez.

Az üzem vezetőségének az a terve, hogy a párt-, szakszervezet- és a DISZ-szervezetek közösen, erélyes kézzel végeztet a fegyelmezetlenségnek, és a műszakmunkások számát a minimumra csökkentik. Ezzel lehetővé válik, hogy mi is nagyobb segítséget tudunk adni tervünk túlteljesítésével a többi üzemnek, a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlajának megszervezéséért folytatott versenyben.

A következőt határoztuk el: Míg azelőtt egyszemélyileg az üzemvezető, körletvezető, vagy az üzemvezető helyettes is igazolható vissza „bumli"-kat, ezután csak bizottság dönthet az igazolás föl.

Tóth György
a III-as üzem vezetője.

Felhasználom a vastagabb bányafát is

A 461-es elővájó csapatban dolgozom, mint harmadvezető vájár, jelenleg a 10-es telep munkahelyeit készítjük elő. Nagyon fontos, hogy előkészítő munkánkat minél előbb, és a legjobb minőségben készítsük el, hisz a 10-es telep lernűvelését, már júniusban megkezdik.

Ezért úgy biztosítunk, hogy az ácsolást a szokottnál vastagabb méretű fával végezzük, erre megvan a lehetőségünk, hisz bányánkban rengeteg vastag fa hever szét a vágatokban, amit a fejtésben dolgozó vájárrok nem is tudnak felhasználni. Ha viszont ottmarad a vágatokban, akkor az tönkremegy, elrothad, ha összeszedik és kiszállítják, akkor az dupla költséget jelent az üzemnek anélkül, hogy hasznosították volna.

Mi a csapat dolgozói elhatároztuk, hogy a 9-es vágatban elheverő vastag fenyőfát összeszedjük és azt a 10-es telepi előkészítő munkánál felhasználjuk. Ezzel lényegesen csökkentjük az üzem önköltségét. Először azért, mert nem kell még egyszer napszintre szállítani, hogy ott kettészelés után újból a munkahelyekre irányítsák. Másodszor pedig azért jelent önköltségsökkenést, mert a vastagabb fa jobban elment a 10-es telepi nagy nyomásnak. Nem kell olyan sűrűn szabályozni, mintha vékonyabb támfát használnánk.

Igy dolgozunk majd a 10-es telepi szénmező előkészítésénél. Jó és gazdaságos munkánkál mi is hozzá akarunk járulni ahhoz, hogy pártunk márciusi határozatának végrehajtásával lépésről-lépésre közelebb kerüljünk a még szebb és boldogabb élethez. Azt hiszem, hogy a magam részéről legjobban úgy tudok hozzájárulni ehhez, ha taktarokskodom a fával és felhasznalom a mások által eldobott vastagabb bányafát is.

Vince István
harmadvezető vájár,
III-as üzem.

Terven felül 7 folyóméter

Nagyon, de nagyon sokat írhatnék arról, hogy mi, a 61-es elővájó csapat dolgozói, hogyan akarunk a következő időkben helytállni a termelésben. De most csak a legfontosabbakat említen meg.

Csapatommal közös megbeszélés alapján elhatároztuk, hogy a munkaidő minden percét ledolgozzuk. Ezért bevezettük munkahelyünkön a meleg csákányváltást. Eddig még egyszer sem történt meg, hogy valamelyik harmad nem várta volna meg váltótársait az „orton". Brigádom bányászai nevében ígértem, hogy ezután, a május 7-i verseny után is, melegcsákányváltásban fogunk dolgozni.

Munkánkat ezután is a legjobb minőségben végezzük. Az előírtnál lényegesen sűrűbben ácsolunk, ami nem anyagpocsékolást jelent, hanem biztonságos munkát, amivel meggátoljuk egy esetleges törés, vagy korai szabályozás költséges munkáit.

Legtöbb kívánságom az — és én ezt minden tudásommal és akaratommal elő is segítem — hogy a Minisztertanács és a SZOT elnökségének vörös vándorzászlaja a II. negyedévi munka után Komlóra kerüljön. Ahhoz, hogy ezt magam is elősegítem, vállalom, hogy május havi tervemen felül 7 folyóméter ereszkét hajtok ki.

BEKE JÓZSEF
I-es üzemi vájár.

Szerezzük meg a Minisztertanács és a SZOT vörös vándorzászlaját!

Nyílt levél Kossuth-bánya bányászaihoz

Kedves Elvtársak!

Pártunk Központi Vezetősége márciusi határozatában megszabta a termelékenység emelésének és az önköltség csökkentésének fontos feladatát. Ennek sikeres végrehajtása érdekében, nektek Kossuth-bányai vájároknak, csapatvezetőknek és főleg csillettöltőknek sok tennivalótok van.

Üzemünk egyik legnagyobb termelési akadály a hiányos ürescsille ellátás. Egyes munkahelyeknek sok esetben félórát is kell várni, míg újabb üres szerelvény érkezik. Ez kisebb részben a szállítási hibája, de nagyobb részben maguk a munkahelyek csillettöltői is okozói ennek az áldatlan állapotnak. Mit tehetnének az önköltség csökkentése érdekében a Kossuth-bánya csillettöltői?

Ha megnézzük a bányából kifelé haladó csilléket, azok mindegyikéből legalább egy mázsa szén hiányzik. Ha ezt napi szállítási alatt összeszedjük, akkor kiderül, hogy pontosan 510 csillévtel kellene kevesebbet leadnunk és felvonnunk az aknákból. Tehát a szenelő üzemek csilleparkja 510 üressel növekedne meg. Ha az aknaszállításnál is figyelembe vesszük az önköltség alakulását, akkor a következőket állapíthatjuk meg.

510 csille az 128 felvonás. Ez 80 forintos átlagban számítva naponta 10.240 forintot tesz ki, viszont havonta már 266.240 forinttal lehetne csökkenteni Kossuth-bánya szállítási költségeit. Ez az összeg természetesen elősegítené élet-színvonalunk emelését. Igaz még nagyobb megtakarítást eredményezne, mert nem számítottam bele azt, hogy 510 csille az 6 szerelvényt tesz ki az altáróban, aminek áramfogyasztása, szintén nem kis mennyiséget tesz ki. Mi lenne szükséges, hogy ez valóra is váljon?

Az, hogy a szenelő üzemek ne a csille számszerű megtöltése után kapják a fizetést, hanem tonnasúly szerint. Véleményem szerint ez nem jelent nagyobb nehézséget. Csupán akarni kell ahhoz, hogy pártunk határozatait ténylegesen végre is tudja hajtani.

Görzöl Imre főcsatlós

Hozzuk el a tatabányaiaktól Komlóra a vándorzászlót!

Az I-ső negyedév, valamint a felszabadulási verseny munkájának eredményeképpen elnyertük az élüzem címet. Ezzel az eredménnyel nem elégszünk meg. Elhatároztuk, hogy az elért eredményeket tovább fokozva új versenyt indítunk a Minisztertanács és a SZOT Elnöksége vörös vándorzászlajának elnyeréséért. Ennek érdekében a következőket végrehajtását vállaltuk:

1. A II. negyedévi tervünket 104 százalékra teljesítjük és ezzel 6000 tonna jöminőségű fekete kőszént adunk népgazdaságunknak nehéziparunk fejlesztéséhez.

2. Teljesítmény előirányzatunkat 102 százalékra teljesítjük.

3. Előírt önköltségünket globálisan 1,5 százalékkal csökkentjük és ezen belül önköltségi tervünk részleteiben is teljesítjük.

4. A 100.000 műszakra eső

baleseti mutatószámot, melyet az első negyedévben hónapról-hónapra csökkentettük, az előző terv időszakhoz viszonyítva 5 százalékkal csökkentjük.

Felhívjuk a Komlói Szénbányászati Tröszt minden üzemét, csatlakozzon a Kossuth-bánya bányászainak felhívásához, hogy a Minisztertanács és a SZOT vörös vándorzászlaja Tatabányáról Komlóra kerüljön. Ennek végrehajtásához a feltételek nagyobb részben biztosítva vannak. Most rajtunk, Komlói bányászain múlik, bebizonyítjuk-e, hogy méltók vagyunk e megtiszteltető kitüntetésre.

Kossuth-bánya bányászainak nevében:

DOBOS JÓZSEF
párttitkár,
DR. ORMOS KÁROLY
igazgató,
SZEPESHEGYI ISTVÁN
főmérnök,

Jobb feltételeket biztosítunk a szenelő üzemeknek

Tudom, nagyon sok mulik a IV-es üzem munkáján azért, hogy a II. negyedév végén a Minisztertanács és a SZOT Elnökségének vándorzászlaja Komlóra kerüljön. Az ezelőtti, még gyakran előforduló üres csillehiány és a szervezetlen anyagszállítás sokszor zavarta a szenelő üzemek bányászainak munkáját. Ennek elkerülése illetve felszámolása érdekében a következőket hajtuk végre, mely lehetővé teszi, hogy Kossuth-bánya a II. negyedévben is teljesítse az élüzem szint feltételeit.

Csilleparkunk nagyon kicsi, kevés a rendelkezésünkre álló ürescsille. Tehát ahhoz, hogy elegendő üres álljon a fejtési dolgozók rendelkezésére, meg kell gyorsítanunk a csillefordulót. Ezzel kapcsolatban egy tervet dolgoztunk ki, mely a csillefordulósámát 24 óránként 1,3 százalékról 1,8 százalékra emeli. A következőképpen:

A jelenlegi palahányon, ahol homlokfektatási rendszerrel

dolgozunk, egy új kőrbuktatót állítottunk be, mely lényegesen meggyorsítja a munkát. Ennél- fogva 24 óra alatt 100 ürescsillevel tudunk többet biztosítani az üzemek szenelőcsapatáinak.

Az anyagirányításnál is változást vezetünk be. A szenelő-üzemek egy nappal előbb, csapatokra bontva adják már meg a szükséges anyagigénylést. Mi az igénylési jegyzéket 4 példányban adjuk ki az anyagdiszpécsernek, aki harmadokra irányítja a fát a csapatokra, a táródiszpécsernek, aki a szállítást irányítja, a termelési diszpécsernek és végül a földalatti felügyeletnek. Így mindegyiknek módjában van ellenőrizni, hogy az igényelt anyagot le- szállítottuk-e?

Hiszem, hogy ezzel is elősegítjük Kossuth-bánya munkáját az első féléves terv túlteljesítésében.

Schuszter Ferenc
ü. v. helyettes

Beszélgetés a komlói beruházás vezetőjével Hegybiró Béla elvtárrsal

Igy, egy szóban leírva egyszerűen hangzik el: beruházás. De ha utána tesszük, hogy ez annyit jelent, mint Komló építése, akkor még a laikus ember is más értelemben nézi e szavak jelentését. Mert ha egyszerűnek látszik is a beruházás munkája, mögötte mégis sok-sok álmatlan éjszaka, tervezői vita, kiviteli nehézség húzódik meg.

Munkatársunk felkereste a trüsz beruházási osztályának vezetőjét, Hegybiró Béla elvtársat és beszélgetett vele az eddig végzett munkáról és a jövő feladatairól.

Mikor kezdtek foglalkozni a komlói szén különleges tulajdonságaival és annak nagyobb mérvű kitermelésével?

— A komlói szén különleges tulajdonságai már a háború ideje alatt ismeretessé váltak. Ezt bizonyítja az a tény, hogy a 40-es évek elején külön mintavagonokat küldtek Németországba, ahol a szén koxolhatósági kísérleteit, sülőtűrésségét, szilárdsági vizsgálatait készítették elő.

Az akkori bánya vezetői is foglalkoztak Komló fejlesztésével, programokat dolgoztak ki. Azonban ezek csak papíron maradtak.

A felszabadulás után mikor és milyen mértékben indult meg a fejlesztés?

— Már az első években napirendre került a bánya fejlesztése. A tervlatok és lehetőségek felismerésével egyidőben megindult a tudományos kutató munka, a szén nagytüzelési kísérletek alá vették. Végül a díógyári kohóban megtörtént az első komlói kocszalt folytatott vasöntés. Az eredmények tehát igazolták a laboratóriumi kísérleteket, alap adták arra, hogy a komlói bánya új aknákkal, új bányamezőkkel kapcsolódjon

be az országos széntermelés állandóan emelkedő ütemébe.

Mikor kezdték meg Komló építését?

— 1948 májusában indult meg az első akna mélyítése. Azóta már hat akna működik teljes üzemmel. Egy légakna ez évben fejeződik be és már egyharmad részében elkészültek az ország legmélyebb aknája, a gesztenyési akna.

Ki irányította először ezeket a nagymérvű építkezéseket?

— A beruházásokat előbb az országos szinten működő bányaberuházási vállalat, majd a komlói beruházási trüsz irányította éveken keresztül. 1952-ben a széntermeléssel közös szénbányászati trüsz vette át Komló fejlesztésének irányítását. Boday Gábor elvtárs volt egyike azoknak, aki különösen bányászati vonalon, szinte kezdettől fogva irányította, vezette a beruházási munkát és fáradságos munkával igyekezett az elején még igen mostoha körülményekkel küzdve, az akna határidőre történő beépését biztosítani.

A nagymérvű ipari fejlesztés mellett milyen volt a város kulturális fejlesztése?

— Nem maradhatott el az ipar fejlesztése mellett a dolgozók elhelyezését és kényelmét biztosító városfejlesztés sem. — Szociális és kulturális igényeket is biztosítani kellett, a Komlót építő és a komlói szén termelő dolgozók részére. A közkönyvtár és kenderföldi domboldalon máig több mint 2 ezer új lakás épült fel. Ez mellett új iskolák, bölcsőde, napköziotthonok és egyéb közintézmények épültek.

Milyenek a jövő tervei a bánya fejlesztésénél?

— Négyszázötven nagy áldozatot hozott Komló iparának fejlesztésére és az eddig beépített források összege megközelíti az egy millióra

forintot. Az első felvételi terv azonban már régen túlhaladott és a további tervlatok annak mintegy kétfelére felszérése vonatkoznak.

Milyenek a városfejlesztés jövőbeni tervei?

— A város fejlesztésére fordított összegek az évi munkával együtt megközelítik a félmilliárd forintot. A ma Komlója még meg fog kétszereződni kiterjedésében is létszámában is. A további tervlati tervek már elkészültek, részletes kidolgozásuk ez év feladatai között vannak. A tervezett városképnél kialakítása még további tíz év munkáját jelent. Majdnem azt mondhatnánk, hogy az eddigi évekhez hasonló ütemben, Komló akkor már 36-40 ezer lakosú város lesz.

Hogyan tudta megoldani ezeket a feladatokat a beruházási apparátus?

— A beruházási osztály eleinte nem volt kellően felkészülve a sokoldalú munka elvégzésére. Munkaerőt az ország különböző részeiből toborozta össze. Közben olyanok is kerültek a beruházáshoz, akik csak jó vadászterületek szánták Komlót, ahol a zavarosban saját érdekük biztosítását kívánták elérni.

Ahhoz, hogy ezektől megtisztítsuk a beruházó osztályt és megfelelő ütdörövel, kellő szak szerűséggel és tervszerűséggel tudjunk dolgozni, bizony hosszú hónapoknak kellett elmúlni. A mai Komlót irányító beruházó osztály tagjai alig tekinthetnek vissza két éves komlói múltira és nagyon kevés van olyan közöttük, aki Komló fejlesztésének kezdeti időpontjától irányítója a beruházás szövevényes munkájának. Remélem azonban, hogy annál több lesz majd olyan, aki részt fog venni a befejezésnél is.

A legjobb bányász-konyhák

Bensőséges ünnepségre gyűltek össze múlt hét csütörtökén a Komlói Kőzetkezelési Vállalat dolgozói a „Keringő” étteremben. A felszabadulási versenyben a legjobb eredményt elért üzemegységek és bányakonyhák dolgozói vették át jól megérdemelt jutalmukat.

A legjobb eredményt elért — és országosan is a II. helyen végzett — „Jó szerencsét” bányakonyha munkásai elnyerték a szénbányászati trüsz szak szervezeti bizottsága által adományozott zászlót, valamint a kifizetőt 1500 forint pénzt jutalmat. Második helyen a 33-as számú trüsz konyha, harmadik helyen a 30-as számú vājár-konyha dolgozói végeztek a versenyben.

Kormánykitüntetést kaptak

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a szénbányászati területén végzett kiváló munkájuk elismeréséül

Illés Károlynak, a Kossuthbánya II. üzem bányamesterének, Martinkó Mátyásnak, a Komlói Trüsz osztályvezetőjének, Ropoli Istvánnak, Béta akna bányamesterének és Molnár Istvánnak, a Komlói Aknamélyítő Vállalat vājárának a „Szocialista Munkáért Erdemérem”, Péter Istvánnak, Béta akna vājárának a „Munka Erdemérem” kitüntetést adományozta.

A Helyiipari Vállalat legújabb gyártmánya

Május van, az év legszebb hónapja. Tavasz pompáit öltött magára erdő, mező, fű, fa, virág és bokor. Szín pompás köntösbe öltözött az egész természet. Levettette zord téli ruháját és lenge nyárit öltött helyette.

Miért ne öltöztetnénk hát nyári öltönyt a természet ura; az ember is. Szébbet és jobbat, mint máskor, mint az elmúlt esztendőben. Főleg a „gyengébb” és egyben igényesebb nemet, a nőket kellene meglepni valami nagyon szép, ritka újdonsággal.

Ilyen és ehhez hasonló gondolatokat forgatott fejében a közelmúltban Macskássy Lajos elvtárs, a helyiipari vállalat főkönyvelője. De meggyőzte a töprengést az eredmény, mert megszületett agyában az ötlet: Madeira himzessel díszített, japánujjas női blúzokat fognak gyártani.

A raktárban van elfekvő puplín és piké anyag, így hát két dolgot oldanak meg egyszerre. Felhasználják az elfekvő anyagot és gyönyörű-izléses, olesó blúzokkal lepik meg Komló asszonyait, leányait.

Megvolt tehát az ötlet, az anyag, csak egy ügyes géphimzőnő kellett keresni...

Es amikor G.-né, Szabó Margit elvtársnő bemutatta az első mintadarabot, a véleményező bizottság csak ennyit mondott: gyönyörű.

A nők persze már kíváncsiabbnak voltak és a különböző kérdések tucatjával árasztották el Szabó elvtársnőt. „Hol tanultad?”, „Mióta csinálod?”, „Mennyit tudsz csinálni egy nap?”, stb. Voltak akik így vélekedtek: „Jaj de édes”, „jaj de szép”, „arany kezűd van”, és ki tudná itt mind felsorolni a sok dicséretet.

A munka pedig folyik tovább. A kökönyös nő szabó részleg vezetője, Vargáné szabja a blúzokat és gallérokat, Szabó elvtársnő pedig egymásután készíti el a szebbnél szebb himzett gallérokat.

De szükség is van a fokozottabb munkára, mert az árusításra kikerült első példányok láttán — melyek talán országosan is elsőek — Pécssett is nagy az érdeklődés, hogy a Komlói Helyiipari Vállalat nem tudna-e nagyobb tételeket gyártani a pécsi boltok részére.

Az első, árusításra kész blúzok már megérkeztek a Kossuth Lajos utcai „Eva” ruhaboltba. Azonkívül a piaci árusító részlegnél is vásárolható a helyiipari vállalat legújabb gyártmánya. Árúik szolidak, olesók. A puplín blúz 77.65, a piké pedig 106.— forintba kerül.

Racionalizálás után az egyik építkezésen...

Elmentem a kenderföldi építkezésre, hogy riportot írjak az országos hírv Schraub-brigádról, amely hónapról-hónapra 20 százalékkal felelt teljesítést. A serényen munkálkodó fiúkat meg is találtam a magashanyuló létraállványon. Rövid ideig beszélgettünk Kobrá elvtárrsal a hírv közművel, amikor lepillantottam a mélybe és olyasvalamit láttam, ami miatt elmaradt a Schraubékról szóló írás, aminek láttára összeszorult minden ember szíve:

Az 529-es épület körüli térség, olyan képet mutatott, mint egy elhagyott csatater. Előregyártott vasbeton idomok, lépcsők, „Szimkár” földem részek, vasak, tégladarabok, mész, homok és rengeteg faanyag hevert össze-vissza dobálva a hepe-hupás talajon. Fájó a szívem ekkora nemtörődömség, ekkora pocsékolás láttán.

— Irány az építészetre! — határoztam el magamban, s bevallom, most már a kalandos felfedezések, váratlan fordulatok kíváncsisága vezérelt.

Rövid habozás után beléptem az ajtón, az építészeti irodájába. Proháskó elvtárs nem volt bent. Hiába tudakoztam hol van, „nem tudjuk” választ kaptam. De valami mást újból találtam, illetve láttam.

Négyen tartózkodtak a szobában. A technikus, a küldönc, a vízfordólány és egy olajos ruhába bujtatott ember, aki

ről később megtudtam, hogy Fühler Jenőnek hívják, aki az építkezés leghíresebb semmittevője.

— Vajon mi lesz az ebéd? — találgatták nagy kíváncsisággal. Unalmukban a nagy semmittevésben, ügylészük ezzel szórakoztak. Mivel a vízfordó lányt még korábbról ismertem, őt szólítottam meg:

— Mit ténlenekedsz itt Ági?

— Ja kérlek, mostanában arany dolgom van. Viszek egy kis vizet az embereknek, félórát segédkezem az ebédszótásnál, s ezzel vége a nagy munkának. Ezért 530 forintot kapok, meg ingyen „kaját”. Bolond volnék befizetni érte, amikor én osztom ki az ebédet, vacsorát, hisz egy kis „beosztással” nekem is marad...

— Nem szegyenled magad Ági? Semmittevésért veszed fel a fizetést! — valami ilyes felét mondtam, amire cinikus

választ kaptam:

— Majd ha bolond lennék!... Nem bírtam tovább nézni a négy semmittevő embert, kiementem az emberek közé. Itt még többet tudtam meg.

Hatvanötven vannak fizikaiak az építkezésen. Ezen kívül 1 építészvezető, 1 technikus, 1 normás, 1 anyagos, 1 raktáros, 3 segédművezető (anléger), 1 főművezető, 1 küldönc, 2 vízfordó és Fühler Jenő, akit az építészeti ide-oda küldözget, akivel saját szükségletére fát vágat, sőt néha-néha dajkáltat, (amikor őt voltam, akkor is ezt tette), aki mindezért fizetést kap.

Ha a vállalat vezetősége egy kicsit utánanézne a dolgoknak, bizonyára kiderítne, hogy felesleges 13 embert improkutív munkával foglalkoztatni. Hiszen mi is találtunk egy felesleges anyagost, mert „rengeteg” munkáját ugyanolyan jól elvégezhetné a raktáros is, egy felesleges vízfordólányt, aki még annak tetejére, hogy majd nem semmittevésért veszi fel fizetését, ingyen ékezőssel károsítja meg a vállalatot, és végül Fühler Jenőt, aki mindíg „dolgozik” ugyan, csak nem mindegy, hogy mit és kinek. KERNER HENRIK

Látogatás:

A gimnáziumban

A folyosón, létrákon állva leányok tisztítottak az ajtókat, ablakokat. Egy kislány nagy kannában vizet cipelt. A kultúrteremből kapálás, kopácsolás zaja hallatszott egy kis rádiózenével összekéveredve.

Miért e nagy takarítás, tisztogatás a kökönyösi gimnáziumban? Amint beléptünk a kultúrterembe, választ kaptunk kérdésünkre. A színpadon Sütör Pál tanár elvtárs irányításával Dobos Feri és Horváth Józsa rádiót, illetve hangszórót szereltek fel. Lent a teremben Szabó Kati és Bódi Ilonka mosták fel a padlót, rendezgettek a székeket, padokat.

A „nyelves” kis Szabó Kati már újságot is.

— Mi is részvesszünk a DISZ kulturális se regszemléjén, azért készülünk ennyire. Színjátzóink, énekkarunk és szavalóink fognak szerepelni. Ma este — május 7-én — lesz a főpróba. Ugye eljönnek maguk is bennünket megnézni? — s ezzel pajkosan nevetve, elszaladt.

A sok vidámság láttán azonban nem felejtkezünk meg arról sem, hogy bent a tantermekben folyik a tanítás. Míg itt a kultúrteremben a vidámságra készülnek, az alatt ott a tudomány alapjait rakják le. Mert csak jó tanulási után következhet, a megérdemelt szórakozás.

Felkerestük Csordás János elvtársat, a gimnázium igazgatóját, hogy mondja el nekünk röviden mi a gimnázium feladata és jövőbeni célkitűzése.

— Komlón egyetlen középiskola az általános gimnázium, mely hívatott arra, hogy Komló és környéke dolgozóinak gyermekei részére középfokon biztosítsa és lerakja a termelés tudományos alapjait. Célunk; minél műveltebb embereket képezni a társadalom részére.

Ennek érdekében a jó szakképzettséggel rendelkező tanterület szemléltetéssel, nívós kísérleti bemutatásokkal, kiegészítő szakköri munkával s nem egyszer filmvetítéssel adja át ismeretét a gimnázium tanulóinak.

Természetesen azt tölik, az iskola szabályainak megfelelően, a leghatározottabb követelményekkel kérjük vissza. Ezáltal tanuló ifjúságunk nívóját a helyes világnézet, a tudományos világszemlélet elsajátításával emeljük és megszilárdítjuk.

Ilyen határozott és szigorú célkitűzések mellett igyekezünk a gimnázium tanulóifjúságából egy új embertípust nevelni, mely úgy elméleti mint gyakorlati munkában a legjobb fegyverrel, a tudás fegyverével felvértezve, értékes, hasznos tagja lesz fejlődő társadalmunknak.

Az úttörők birodalmában

A Kossuth téri úttörőház udvara nagyon csendes. Nem hallani a megszokott vidám gyermekcsevegést, a kicsi ajtókról felszendülő kedves dalocskákat. Talán szünnap van ma, vagy elköltöztek innen, vagy...? s egymást kergették agyamban a különböző kérdések, gondolatok.

Bent a folyosón is siri csend fogadott. De amint közelebb érve, elhaladtam a folyosóra nyíló ajtó előtt, megacfolódtak előbbi feltévéseim. Innen is, onnan is halk beszélgetések zaja ütötte meg füleimet.

— Itt vannak a mi kis barátaink, csak most már valamivel csendesebbek, mert folynak az előadások. Meg aztán a fegyelem is javult az utóbbi időben, — mondta vidáman az igazgató elvtárs helyettese, kit felkerestem irodájában.

— Milyen szakköri előadások vannak ma?

— Magyar, számtan, földrajz, repülőmodellező és ének

hangzott a válasz.

— Megnézem a „magyarosok” — s máris indultam.

Belépve az ajtón, családias jellegű képet láttam. Az asztal körül ül 7 kislány és közéd, a „mama”, a tanárnő. De nini... mit csinálnak ezek a kislányok? Kártyáznak? Kísés csodálkozva ültem le. Rövid ott-tartózkodásom után megoldódott a „kártya” titok.

Maguk szerkesztette tudományos társasjáték ez. A kártyalap nagyságú papírlapokra költők nevel és verseik címe, illetve azokból egy-egy idézet van írva. A lapokat szétosztják, aztán párosan — költő neve és vers idézet — lerakják. Akinek a végén marad kártyája, az a vesztes és egy verset kell neki elmondania.

Tanárnőjük — Király Ernőné elvtársnő — mosolyogva figyelte egy-egy téves megállapításnál leánykának heves szócsatáját. Kevészer kellett azonban beleszólnia, mert ők is megtudták oldani a problémát,

hogy ezt a verset nem Arany, hanem Petőfi írta, stb.

A vesztes ezúttal Faragó Ilonka lett. Eleinte az „idegen” láttán egy kis lámpalázzal küzdött, de aztán nekibátorodva, felszendülő ajkáról Petőfi: Csata dal című versének sorai. A vers elmondása meglepett. Az én koromban ilyenkor csak elhadartuk valahogy, de ez... ez... művészi volt. Mintha nem játékból, hanem nagy közönség előtt, ünnepély alkalmából szavalt volna el a VII-es Ilonka.

Játszva tanulnak tehát pajtasaink az úttörőházban. Amikor nagy csendben elbúcsúztam tőlük, akkor már Móricz Zsigmond: Légy jó mindhalálig című regényéből olvasott fel Appel Erzsébet. A többiek oly figyelmesen hallgatták, hogy szinte észre sem vették búcsúzásomat. Amikor becsúskodott mögöttem az ajtó, egy szép emlékekkel gazdagodva hagytam el az úttörők birodalmát.

Könyvtáróra a Május 1-ben

Kedd délután van. A májusi nap melegen ontja sugarát, pirt és verejtéket varázsolva a siető emberek arcára. De a „Május 1” Kultúrötthon felé siető „emberkék” nem törődnek a meleggel, verejtékekkel, Szaporán rakosgatják apró lábacskaikat a Kossuth-tér meleg kőkockán s a kultúrötthon ajtaja elé érve, szinte egymás kezéből veszik ki annak kilincsét.

Bent a könyvtárban, — ahol minden kedden és pénteken a gyermekeknek van könyvtári óra — már nagy a sürgős-forgás. A könyvtár helyén, a hosszú sorban fekvő könyvek közül tíztizennégy éves fiúk, lányok válogatnak. Ki kalandos ifjúsági regényt, ki történelmi tárgyút, ki pedig mese könyvet keres.

— Mi a neved és milyen könyvet szeretsz olvasni? — kérdezzük az egyik hosszú szúcopfú, pirosszalagos, kerekdedarú kis lánytól.

— Szeder Jolán IV. osztályos tanuló vagyok. Nagyon szeretem az ifjúsági regényeket és a meséket. Most például Móricztól: „Pipacsok a tengeren” és Anna Seghers: „Gyerekek” című könyveit viszem el.

A határozott válasz meglepő. Hallhatunk-e 10 évvel ezelőtt ilyen kérdésre ilyen feleletet. A válasz csak egy lehet: nem.

De nézzük tovább. Amott a túlsó oldalon egy magas fiú áll. Tóth Géza VIII-os tanuló. Sok felöltöttet megszegyenítő komolysággal kéri és sorolja fel a különböző könyvek címeit. Ismeri nemcsak a híres magyar, hanem külföldi írók neveit és műveit.

es Puskás Béla. Kérdésünkre, hogy az eddig olvasott könyvek közül melyik tetszett neki a legjobban, rövid gondolkodás után így válaszol:

— Legkedvesebb könyvem a „Doberdó”. Már többször átolvastam, de még mindig találok benne újabb és újabb szép részeket.

— Miért szereted annyira a történelmi témájú könyveket? — tesszük fel az újabb kérdést.

— Azért, mert jobban megismerhetem történelmi nagyjainkat és ezen keresztül jobb eredményeket érhetek el a tanulásban. Amióta tagja vagyok a könyvtárnak, történelemből és magyar nyelvből állandóan ötösöm van.

Ehhez hasonlóan nyilatkoznak Szücs Rózsa, Győrek József és a többiek is. Szeretik és nemcsak szeretik, hanem értik-

kelik is a könyveket, olvasottságuk annyira fejlett, hogy nem a könyvtáros elvtársnő, hanem ők maguk közt ajánlják egymásnak azokat.

— Az elmúlt két év alatt sokat fejlődtek olvasó gyermekeink. Eleinte bizony csak meséket akartak olvasni, még az idősebbek is. Ezzel szemben ma már nagy keresletnek örvendenek a történelmi tárgyú szépirodalmi, kalandos ifjúsági regények, — mondja Szomor Gabriella elvtársnő, könyvtáros.

A kis pajtasok között jönnék-mennek, izgatótan válogatnak a kezeikben újabb könyvekkel, vidáman hagyják el a könyvtárat. Sietnek haza olvasni, helyesebben olvasva tanulni, hogy minél okosabb, műveltebb embereik lehessenek majd szocialista hazánknak.

Levelek feladatainkról...

Tovább megyünk a megkezdett úton...

Mint azt a Kossuth-bánya kommunizta is elhatározták, ugyanúgy mi Béta-aknai kommuniztát sem nyugszunk meg az elért eredményekben. Dícs-vágyunkat még korántsem elégti ki az, hogy I-ső negyedévi munkánk jutalmul elnyertük az élüzem címet. Ennél sokkal többet akarunk, s bízom benne, hogy meg is valósítjuk.

Célul tűztük ki, hogy csatlakozva a húsz budapesti ipari vállalat felhívásához, a II. negyedévben is túlteljesítjük ter-
vünket. Ezzel kívánunk hozzájárulni, hogy a II. negyedév munkája után mi komlói bányászok megérdemelten nyerjük el Tatabányától a Minisztertanács és a SZOT Elnökségének vándorzászlaját.

A pártszervezet ezt a nagy munkát úgy kívánja segíteni, hogy a felszabadulási, és a május 1. tiszteletére indított verseny tapasztalatait felhasználva, új versenyt indít be. A cél nagy, de megvalósítható. Ugy buzditjuk, lelkesítjük és legfőképpen segítjük bányászainkat, hogy a II., III. és a IV. negyedévben is minden pontjában túlteljesíthessük az élüzem cím megtartásához szükséges feltételeket.

Ennek sikeres végrehajtása érdekében minden pártcsoportvezetőt, minden népnevelőt megbízunk feladattal. Tendőrjük az lesz, hogy lelkesítsék a pártönkivüli dolgozókat minden nap, a napi, havi, negyedévi tervek túlteljesítésére.

De nemcsak a lelkesítés lesz kommunisztánk kötelessége, hanem a példamutatás, a meletközbeni hibák kijavítása, a segítségadás is. Ezt a munkát ellenőrizni fogjuk. Minden második héten pártcsoportvezetői és népnevelői értekezletet tartunk, ahol beszámoltatjuk őket, hogyan, miként látták el feladatukat.

A termelékenység emelésével kapcsolatban pártmegbízást adtunk a DISZ-nek és az MSZT-nek is. Ezek aktívái segítsék elő, hogy az üzemenk-
ből lévő négy 100 százalékon alul termelő brigád, már a II. negyedév végére 100 százalék fölött teljesítsen.

Kostyák József
Béta-akna párttitkára.

A munkaverseny továbbfejlesztése érdekében

A május 1. utáni verseny továbbvitelére már korábban is gondoltunk. Ezzel kapcsolatban a trösztbizottság ki is dolgozott egy tervet. Legfontosabb feladatnak tekintettük a pótlécai munka helyes továbbvitelével egyidőben a gazdaságos termelésre irányítani, összpontosítani a versenyt. Így tehát elsősorban erre mozgósítottuk bányászainkat.

Amikor a Szabad Nép-ben olvastuk a húsz budapesti üzem felhívását az éves terv teljesítésére, nyomban megbeszélést tartottunk a városi pártbizottsággal és a tröszt vezetőivel, ahol úgy határoztunk, hogy a bányászok véleményének kikérése után mi is csatlakozunk a budapestiek felhívásához. Ezért röpgyűléseket szerveztünk, ahol már ismerítettük a tröszt éves vállalatát — hangsúlyozva, hogy a csapatoknak nem kell éves vállalatot tenni — és a pesti üzemekhez való csatlakozást.

A bányászok minden szene-
lő üzemben lelkesen és egyhá-
gúan csatlakoztak, majd meg-
szavazták a verseny elfogadá-
sát. Sőt néhányan közbe is
léptek: „Elnyerjük a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlaját!”

Ezzel kapcsolatban célul tűztük ki: versenyagítónk arra irányul, hogy Kossuth-bánya és Béta-akna továbbra is tartsa meg az élüzem szintet, valamint Szászvár is úgy dolgozzon, hogy a II. negyedévben tulajdonosa lehessen az élüzem címnek.

Mostani versenyünkben nagy gondot fordítottunk a versenyagítói mellett, a verseny nyilvánosságára is. Gondoskodunk arról, hogy a csapatok minden hónapban, minden 10 napban, sőt ahol lehetséges, naponta is ismerjék meg eredményeiket. Ezt főleg a minőségi termelésnél kívánjuk bevezetni. Külön tartjuk nyilván, a mélyszinti 100 méteres mozgalmat is.

Tafai Károly
Szabványászati Tröszt Szakszervezeti Bizottságának elnöke.

Az önköltségcsökkentés érdekében

A komlói bányázemek önköltségének csökkentésében fontos helyet foglal el az anyag-takarékosság. Végre itt van az ideje, hogy megszüntessük azt a nagyfokú anyagpocsékolást, amely kivétel nélkül minden üzemenkben előfordul. Erre vonatkozólag a következő terveink vannak:

A tröszt minden üzemében bevezetjük a földalatti fadepők létesítését. Ez gyakorlatban annyit jelent, hogy bizonyos mennyiségű fát tárolhatunk a munkahelyek közelében, és ebből a csapatok csak utalványozással vethetnek. Jelenleg nagy a rendtelenség. Különböző méretekben, szanaszét hever a bányafa, de gyakori eset az is, hogy a külszínről leadott fát nem fogadják a munkahelyek, hanem visszaküldik. Így nagyon sok kocsát utaztatnak oda-vissza. Ez a depók létrehozásával megszűnik majd.

Tervbevetjük, hogy azokon a munkahelyeken, ahol széldeszka helyett bordafa is használható, ott a 90 fillérrel olcsóbb bordafát használjuk. Ezt leginkább a feltáróknak kell alkalmazniuk, hisz náluk a kőzetek cléggé állékonyak.

Nem utolsó feladatként vetjük tervbe, hogy havonként egy-két esetben olyan napot rendezünk, amikor nem adunk le fát a bányába. Ilyenkor bányászaink a vágatokban elheverő fát szedik majd össze. Egy-egy ilyen nap megrendezése több, mint 30 ezer forint megtakarítást jelent népgazdaságunknak.

GARAMVÖLGYI JÁNOS
termelési osztályvezető.

Rendet az anyagrendelés és kirakás körül...

A komlói Kossuth-bánya I. negyedéves tervét jó eredménnyel fejezte be. Ugyanakkor az élüzem címet is elnyerte, ami minden bányásznak régi vágya volt. Büszkén ünnepeztük a proletáriátus nagy ünnepeit, május elsőjét. Hogy ezt valóra tudták váltani Kossuth-bánya termelő üzemeinek dolgozói, abban nem kis része volt a IV-es szállító üzemenk is, amely jó szervezéssel elszállította a kitermelt szenet.

Igaz, van még hiba, amit le kell és le is fogunk küzdeni, hogy a termelő üzemeket minden esetben ki tudjuk elégíteni. Ezek leküzdéséhez azonban szükséges szelőd üzemek bányászainak segítése is. Olyan értelemben, hogy a csilléket és a faskocsikat minden esetben küldjük vissza. Ha ezt megteszik, akkor nem fordulhat elő az, hogy ellenőrzés alkalmával 50-60 csille palát találunk megrakva eldugott helyeken.

Vagy mint a VI. szinti Fő-feküben 9 kocsi állt napok óta megrakott 2.40-es fával, ami részint a feltáróké, részben az I-es üzemié volt. Lerakni azonban senki sem volt hajlandó. Így persze 50-60 csille és 9 fakocsi kiesett a forgalomból, ami hátráltatja a megrendelések kielégítését.

Sok esetben előfordul az is, hogy rendelik, rendelik a fát, mint például a III-as üzemben igen gyakran, de ugyanakkor

nem rakják ki. Vagy érdekesebb eset az, hogy pillérfa hiányt jelentenek a VII. szintről, ugyanakkor 4 megrakott fakocsit küldenek vissza a szene csillék közé vegyítve, ami garambolt is okozhat. Ha ezt megszüntetnénk a széntermelő üzemek bányászai, akkor mi is jobb munkát tudnánk végezni. Eltudnánk kerülni a fa és az üreshiányt, hiszen sok esetben olyan helyekre kérjük azt, ahol napokra való szükséglet van felhalmozva.

Egy-két szóval szeretnék megemlékezni a „Dunántúli Napló” április 23-án megjelent számának vezércikéről is. Olyan esetben gyakorolt felénk bírálatot, amikor majdnem kifogástalanul, teljesen zavarmentesen ment a munka, — ekkor vádoltak bennünket gyakran előforduló szervezetlenséggel, rossz munkával. Javaslom az említett vezércikk értelmű szerzőjének, hogy ha hibát talál a IV-es üzemben igenis bíráljon bennünket, mert az építő bírálatnak segítő hatása van, de abban az esetben amikor teljesen jól megy a munka, s szinte hibátlanul dolgozunk, egy helytelen bírálat sokat ronthat, elveheti az emberek önbizalmát. Az említett szám vezércikke pedig ezt idézte elő. Ugy gondolom, jó volna ha előbb meggyőződne, hogy valóban fennáll-e a hiba, s csak azután írja azt meg az újságban.

Befejezésül: Mi, a szállítási üzem műszaki vezetői ígérjük, hogy a legmesszebbmenőkig segítjük a termelő üzemetek, hogy még szebb és jobb eredményeket érthessenek el a Minisztertanács és a SZOT vörös vándorzászlajáért folyó versenyben.

BIKA JÓZSEF
szállítási körletvezető.

Száz méterért a mélyszinten!

Látogatás a feltárók munkahelyein

A feltáró üzem április 27-i ankétján sok brigád és csapat csatlakozott „100 méterért a mélyszinten” gyorsvágatkihajtási mozgalomhoz. 10, 15, sőt 35 folyóméteres, terven felült vágatkihajtási felajánlások hangzottak el.

A mult hét csütörtök délelőttjén lementünk a bányába, hogy megnézzük, mennyire váltják valóra szacukat a feltáró üzem bányászai.

A VI. szinti 2-es keresztvágatból fekvővágatot hajt keletre és nyugatra Amrein János csapata. Ezen kívül van nekik egy feltérési munkahelyük is. A 6 fővel telepített csapat tehát három munkahelyen dolgozik, illetve csak dolgozna. A harmadik munkahelyet — a keletre menő vágatot — nem tudják megkezdni a talpon fekvő sűrítettlevegő cső miatt.

A vágat megkezdését ez ezen keresztül a tervteljesítést akadályozó cső átszerelését 2 órán belül ellehetne végezni. Persze csak akkor, ha egyes emberek — csőszerelők — nemcsak hangoztatnak és helyeselnék, hanem tennének is valamit a feltárás gyorsabb ütemű végrehajtásáért, akkor ez a probléma már régen megoldást nyerhetett volna.

A csapat, mely 10 méter vágatkihajtást vállalt terven felül, május első munkanapjától kezdve állja adott szavát. Az előirányzott 12 centiméteres fejtélteljesítménnyel szemben 16 centimétert értek el. Pontosan betartják a technológiai utasításokat. Sőt, a munkahe-

lyeken eddig ritkán látott lég-cső is egészen a vágóvégig van bevezetve. Ha az összeillesztéseket elszigetelik, besározák, akkor ez a csapat a jövőben teljesen hibamentesen, példamutatóan fogja munkáját végezni.

— A munka elvégzéséhez csapatunk minden tagjában megvan a lelkesedés. Ez azonban nem elegendő, jó fűrógép is kell hozzá. Ebből azonban csak egy van. Pedig kétfő nagyon elkellene, mert azzal felére csökkenthetnénk a fűrési időt, — mondta Tóth János harmadvezető vajár.

Kérdésünkre a tröszt technológiai osztályától velünk lévő Pálfi József elvtárs elmondta, hogy a rossz fűrógépeket a bányagépjavitóhoz viszik, de azok legtöbbször ugyanúgy kűdik vissza, mert nem tudják kipróbálni őket. De ha elkészül a légaknai fűróező és javító műhely, akkor ezek a hiányszágok megszűnnek, lesz elegendő fűrógép és nem fog hiányozni, a most még sokat emlegetett widia sem.

Rossz anyagellátás — üldögélés, a babérokon

Az Amrein-csapat munkahelyétől külfel jövet, a feltáró üzem két aknájával találkozunk. Ők is panaszkodtak.

— Hogyan lehet így tervet teljesíteni elvtársak, mikor a diszpécser által a IV. és V. szintre irányított keretfát leküldik a VI. szintre.

Az V. szinten Kovács elvtársát 10 órákon lötték, s most keretfa hiányában semmit sem tudnak csinálni. De ugyanez a helyzet a Bodony DISZ-brigádnál is a IV. szinten. Az aknánál lévő csatlósok azt csinálnak, amitők aknának. Műkők szűnik meg végre a csatlósok ezen teljhatalmú egyeduralma?

Ezekre a kérdésekre szeretnénk választ kapni a feltáró-üzem aknászai és mi is. Mert a VI. szinti fekvővágatban félrelökte, talán még ma is, ott áll 6 kocsi keretfa, viszont a többi szintek feltérési munkahelyein éppen ezek hiányában nem tudnak dolgozni.

Tovább megyünk. Feltűnő, hogy igen kevés emberrel találkozunk és azok is „nagyon ráérnek.” Olyan „ünnepe utáni” a hangulat. Vagy talán nyugszanak a babérok? Nem jó jel ez a jövőre nézve.

Nem így vélekedik azonban Bartucz János elvtárs, csapatvezető vajár. Ő nem aktu-

szik, ő jobb, újabb eredményeket akar elérni. Habár munkahelyén — az I/A feltérési-keletré-nyugatra lévő fekvővágat hajtás — sok akadémiaival kell megküzdnie, mégis szép eredményeket ért el csapata. Munkahelyéről hiányzik a „kutyia” s emiatt csak háromszori átépítéssel lehet a meddő a döntőbe juttatni. Vitát, lég és sűrített levegő csövét kell beszerelni, vasutat felvetni a munkahelyen. Szavait idézzük:

— Most egyszerre összejött minden. Ennek ellenére még is túlteljesítettük tervünket. 2.38 folyóméter helyett 3.90 folyóméter vágatot hajtottunk ki két nap alatt.

A hónap végére meg kell lenni a 15 folyóméter „plusznelk”. Ha másképp nem, majd a technológiai osztály és a grafikonszerinti munka segítségével — tette hozzá mosolyogva.

Ehhez viszont az szükséges, hogy biztosítva legyenek a kellő műszaki feltételek, ellenőrzések.

Látogassák a műszaki vezetőket többször a munkahelyeket

és ne forduljon elő olyan eset, mint most Bartuczéknál, hogy harcban napja már, egyetlen egy műszakot sem látott munkahelyén.

Megállapodásunk ellenére...

Május elsőjétől új munkahelyekkel gyarapodott a feltáró üzem. Ekkor vettük át az aknamélyítőkől Kossuth-bánya VII. szinti feltérési munkahelyeit, az ott dolgozó bányászokkal együtt.

Tízöleg megállapodást is kötöttünk. Mi nem rendelkezünk elegendő szivattyúval, így kértük az aknamélyítők vezetését, hogy egyhónapos időtartamra, vagyis addig, míg mi újakat szerzünk be, kölcsönképpen adják át nekünk a munkahelyen lévőket. Eztők meg is ígérték. Ugyanakkor kértük azt is, — mivel víz a munkahelyről lévően szó, — hogy az átkerülő munkások gumicsizmáit ne szedjék be, hanem tartsák azt át a feltérő üzemen. Ezt is megígérték. De nézzük csak, mi történt ezután.

Május első munkanapján nem tudtuk megkezdni a munkát, a talpon lévő nagy víz miatt. Az aknamélyítők — a megállapodás ellenére — elszállították a szivattyúkat, egy részét, másik otmaradt részét pedig használhatatlanná tették. Leszerelték róla a szívó feleket, a szívó- és nyomótömlőket. Ezért a munkahelyek víz alá kerültek. Egy munkahely kivételével az átvett munka-

helyeket május 3-án nem tudtuk telepíteni.

Az átkerült munkásoktól beszedték a gumicsizmákat, így azok május 8-án nem tudtak pontosan leszállni műszakra. Egyrésztüknek nagynehezen szereltünk gumicsizmát, másrésztük pedig cipőben szállt le dolgozni, olyan munkahelyre, ahol jóformán derékig ért a víz.

Ugyátszik az önköltségcsökkentés sem szívügyük az aknamélyítőknek. Ha az lenne, akkor nem szállították volna ki a napszintre a VII. szinti munkahelyen lévő rakodógépet, hisz helyette mi ugyanolyan adtuk volna és azt nem is kellett volna felszállítani a bányából.

Mindent egybevetve, meg kell állapítanunk: ez az ígérés nem tartás, igen súlyos tervteljesítést akadályozó körülmény lett, hisz bennünket mintegy 50 folyóméter több vágatkihajtástól ütött el. Elnyíval hátráltatták tervünk teljesítését. Kárt okoztak ezzel az egész népgazdaságnak. — Kérjük, hogy a mulasztás elkövetői ellen alkalmazzanak szigorú felelősségre vonást.

Vukicsévics Géza
a feltáró üzem párttitkára.

Holland nőküldöttség járt Komlón

Május 4-én, szerdán, a Magyar Nők Demokratikus Szövetségének meghívására Hilversumból magyarországra érkezett Will v. d. Meer háziaszasszony és Sarink Boercent Wilhelmina, a holland nőküldöttség két tagja ellátogatott városunkba. Azért jöttek, hogy megismerjék a komlói MNDSZ munkáját, megnézzék városunk fejlődését, szociális és kulturális helyzetét, hogy beszélgesse-
nek a komlói bányászasszonyokkal, és meglátogassák a sikondai éjszakai bányász szanatóriumot.

Az MNDSZ helyiségében a holland nőküldöttség két tagját Tafari Jánosné, az MNDSZ városi elnöke, Komló város nevében Unger János elvtárs, a városi tanács elnökhelyettese üdvözölte. A fogadáson jelen volt Nagy Eörbáta, az MNDSZ Országos Központja küldötte, Vidya Andrásné, az MNDSZ megyei elnöke, Farkas Elemérné, az MNDSZ megyei elnökségének munkatársa, Gungi Ferenc elvtárs, az MDP Komlói Párt-Végrehajtóbizottság agit. prop. osztályának vezetője. A meleg baráti fogadást és megvendéglés után, vendégeink városlátogatásra indultak. Megnézték a kőkönyösi városrészt, az

új iskolákat, bölcsődéket és bányászok lakásait.

Délián fel öt órakor ismét beszélgetésre jöttek össze kedves vendégeink. Beszélgetést folytattak a komlói bányászasszonyokkal, háziaszasszonyokkal, dolgozó nőkkel, értelmiségi asszonyokkal. Will v. d. Meer tájékoztatott arról a hollandiai politika helyzetéről, a békemozgalomról, a nők harcáról, jogaik kivívása érdekében.

Elmondta: Ott nyugaton azt híresztelik, hogy a magyar nép sokat szenved és éhez, hogy nyomor van Magyarországon. S most saját magunk győződhetünk meg ennek ellenkezőjéről, arról a boldog életéről, ami itt van.

— A holland nők, nem élnek ilyen sorban. Hollandiában ha egy nő dolgozik, csak egy harmadát kapja annak a bérenek, amit egy férfi kap, még akkor is, ha ugyanolyan munkát végez. Nálunk nincs meg a jogegyenlőség férfi és nő között.

Elmondta azt is, hogyan üdözik náluk a haladó gondolkodású emberek. Ha valaki tagja a szabadszakszervezetnek és azt megtudják róla, azonnal elbocsátják állásából és az utcára kerül.

— Hollandiában a bányászok a legnagyobb nyomorban élnek. Ők vannak a legjobban elnyomva. — Ennek ellenére a bányászasszonyok igen harciasak, részt vesznek a békemozgalomban — mondotta — majd így folytatta:

— Nekünk azt hirdetik, hogy itt vasfűgöny van, mögötte rossz életben tengődő milliók. Hát mi most meggyőződünk, bár eddig is jól tudtuk, a vasfűgöny, a nyomor, a szolgasors ott van nálunk, Hollandiában és szerre a nyugati országokban élő munkás tömegek között, hisz a tőkés fegyverkezés, a pusztulásba sodor minket. Mi nem fogjuk tűrni, hogy a fasiszták újabb háborúba sodorjanak bennünket. Bizunk a Szovjetunióban és a népi demokráciákban, akik sok segítséget nyújtanak nekünk harcainkhoz.

A baráti beszélgetés után Szilas Adolfné bányászasszony és Kutnyánszki Józsefné értelmiségi asszony egy-egy kis bányácsillével, a benne lévő fekete komlói szénrel ajándékozták meg kedves vendégeinket. A szíveslyes búcsú után Will v. d. Meer és Sarink Boercent Wilhelmina meglátogatták a Sikonda-i bányász szanatóriumot.

Iskolásoknak — úttörőknek...

Minden élet alapja a szén

Engels: „Tanulmányozni kell a természetet, hogy az emberiség javára átalakíthassuk!”

Ki ne ismerné a szivárvány összes színeiben pompázó gyémántot, a fekete színt, selymes fényű grafitot, vagy a fekete csillogó kőszént? Sokan talán az első pillanatban nem is gondolnak arra, hogy a vegyszerek számára ezek a külső tulajdonságaikban annyira eltérő anyagok egy és ugyanazon anyagok a szén, tudományos néven a carboniumot jelentik.

Minden élet alapja a szén! Viszonylag nincs is sok szén a földön, a földkéreg tömegének csak mintegy 0,14 százalékát teszik ki. És mégis mindenütt megtalálható akár elemi állapotban, akár vegyületeiben. Szénet találnak az élőlények szervezetében, a talajban, az üledékes kőzetekben (mészkö), a levegőben, s az óceánok mélyvizeiben is.

Ha lemegyünk a bányába és megnézzük a termelés helyét, ahol hős bányászaink fejtik a fekete kőszént, talán furcsának tűnne arra gondolni, hogy ennek a csillogó kőszénnek az alapanyaga 40—80 millió évvel ezelőtt, pompásan virágzó növényvilág volt. Geológusaink ma már világosan látják, hogy (páfrányok, zsurlók, harasztok, mohák) a föld mélyébe kerülve, ott felhalmozódva levegőtől elzárva, az ott lévő nagy nyomás és hő hatására „elszéneselek”. Hogy mennyi növény szükséges ahhoz, hogy valamire való mennyiségű szén keletkezzen, kimutatja geológusainknak az a számítása, mely szerint kb. 2 méter vastag növényi rétegből lesz mintegy 30—40 centiméteres kőszénrteg.

Igy nagy ritkaságba mennek az olyan szénrtegek, melyek 80—100 méter vastagok. Mint már említettem az elszénesezési folyamatok igen hosszú időt vesznek igénybe és ezért a föld kérgében az átalakulás különböző lépcsőfokain álló kőszénfajtákat ismerünk. Általában a kőszén annál jobb minőségű, minél hosszabb idő óta, és minél kevesebb víz jelenlétében tart az elszéneseződés. Ezzel a kőszén egyre tömörebb lesz, egyre kevesebb lesz

benne az idegen szennyeződések és az éghetetlen anyag. Így széntartalom szerint a következő kőszén-fajtákat ismerjük:

Antracit... 85—95 százalékos a széntartalma. Szennyeződések és hamuanyag alig van benne, ezért a legalkalmasabb gépfűtőanyag. Hazánkban nem található.

Fekete szén... széntartalma 70—80 százalék. Kokszyártásra, villamosenergia előállításra használják. Nálunk Komlón, Pécsen és — kis mennyiségben — Ajkán található.

Barna szén... színe fekete, de megkarcolva karcos barna. Széntartalma: 50—60 százalék. Barnaszénből készült a brikket és a műbenzin is. Nálunk: Dorog, Tata, Borsod és Salgótarján környékén található.

Lignit... barnaszínű, fás szerkezetű. Széntartalma: 30—40 százalék. Főleg villamosenergia előállítására használják. Ujabb brikettet is gyártanak belőle. Lelőhelyei: Bánhida, Kazincbarcika, Várpalota, Hidas.

Tőzeg... a legfiatalabb kőszén. Benne a növényi részecskék igen jól láthatók. Széntartalma: 10—30 százalék. Világítógázgyártásra alkalmazásra használják. Nálunk a Balaton környékén, Fertő-tó, Hanság, Ecsérdi-láp vidékén található.

Ezeket a szénfajtákat a természetben elemi állapotban is megtalálhatjuk, ezért természetes vagy ásványi szénnek nevezzük őket. De ismerjük még a mesterségesen előállított faszenet, kormot, csont- és vérszenet, valamint a kocszt és a gázkormot is, melyek jelentősége a kohászatban, a festék- és gyógyszeriparban, valamint a gumigyártásban igen nagy.

Mindezekből láthatjuk, hogy a szén az emberiség legfontosabb nyersanyaga és energiaforrása. Energia szükségleteink némi mintegy 80 százalékát teszi ki.

Azonban a szén nemcsak energiaforrás, hanem az élőlények számára is nélkülözhetetlen alapanyag. A növények és az állatok egész szervezetét a szén különböző vegyületei építik fel. Ezért a szén legtöbb vegyületeit szerves vegyületeknek is nevezzük. A mai modern kémia már mintegy 500

ezer szerves vegyületet ismer, és ez a szám a felfedezések során évenként mintegy 10 ezerrel szaporodik. A szénnek egyik legnagyobb mennyiségben előforduló vegyülete a széndioxid (CO₂). A növények számára a levegőnek az állandó CO₂ tartalma igen fontos (0,14 százalék), mert a növényi asszimiláció alapanyagává szolgál. A növényi asszimiláció útján CO₂-ből készítik különféle szerves vegyületeket, amelyekből a növény táplálkozik és növekedni tud. Az asszimilációhoz CO₂-t kívül napfény (hőenergia) is szükséges, s így az évezredek folyamán napfényből gyűjtött hőenergiát szabadítjuk fel, amikor a szénet elégetjük!

A szén a természetben állandó körforgásban van. A szén elégetve CO₂ keletkezik. Ezt a növények asszimiláció útján feldolgozzák a maguk számára. Növényi táplálék útján emberi és állati szervezetbe kerül a szén. A növények és állatok elpusztulásával és elszénesedésével a szén visszakerül a földre. S ez a körforgás így megidőtlen-időkön keresztül.

Habár igazán csak az utolsó évszázadok alatt vált nélkülözhetelenné a szén mégis már 2000 évvel ezelőtt ismerték az antik világban élő rómaiak, görögök és kínaiak. Európában az első kőszénbányát 1198-ban nyitották meg Németországban. Hazánkban 1780-ban kezdték meg először a szén kitermelését. Kezdetben a hatóságok tiltották a szénrel való tüzelést, mivel ekkor a legtöbb kemence még fatüzelésre volt beállítva, és így a rossz tüzhelyek rettentő füstöt, bűzt árasztottak. Később a pusztulóféiben lévő erdők megmentése érdekében, valamint a gőzgépek rohamos fejlődése miatt kénytelenek voltak ezt a tilalmat visszavonni. Ma a kőszén fejlődő iparunkban döntő fontosságúvá lépett elő. Felhasználása a lehető leg szélesebb körű. S ha meg akarjuk valósítani pártunk által kitűzött célokat, már pedig meg akarjuk és meg is fogjuk, akkor elsősorban a legfontosabb minél több jöminőségű szenet adni a hazának.

Schifflich Ottó tanár.

H I R E K

NAPTÁR

1955. május 10., kedd. Armin napja. A Nap két 4.14 órakor. Nyugszik 6.12 órákor. A Hold máj 22.34 órakor. Nyugszik 6.12 órákor. 110 évvel ezelőtt, 1845. május 12-én halt meg Bacskányi János magyar költő. 1840. május 13-án (115 éve) született Alphonse Daudet francia író. Lóczy Lajos geológus meghalt 1920. május 13-án (35 éve). 5 évvel ezelőtt, 1950. május 11-én jelent meg a helyi tanácsok megalakításáról szóló törvény. 1795. május 14-én (160 éve) volt Jenner első himlőoltása. Szakszövetség, az első tudatos magyar politikai hírlapíró meghalt 1816. május 15-én (140 éve). 110 évvel ezelőtt, 1845. május 15-én született Ilja Mecsnyikov orosz biológus.

MOZI

Május 1. Május 10—11-ig: B-Ügy. Csehszlovák film. Kísérőműsor: A Rapid mérkőzés Moszkvában. Május 12—18-ig: Az első szó. Angol film. Kísérőműsor: Magyar híradó. Május 15-én délután 10 órakor matiné: Repülés a Holdba. Szovjet rajzfilm. Zrínyi Ilona. Május 10—11-ig: Civil a pályán. Magyar film. Kísérőműsor: Sok kicsi sokra megy (8, 8 órákor). Május 12—13-ig: Főttámadott a tenger. Színes magyar film (6, 8 órákor). Május 14-én: Államár Aruház. Magyar film. Kísérőműsor: Munkácsy (4, 6, 8 órákor).

— Május 13-én délután 5 és este 8, 16-án este 8 órai kezdettel a „Zrínyi Ilona” Kultúrotthonban Kálmán: „Csárdás-királynő” című nagyoperettje kerül bemutatásra a Pécsi Nemzeti Színház előadásában.

— „Ifjúsági bolt” létesítenek a Kiskereskedelmi Vállalat DISZ fiataljai. A vállalat gazdasági vezetőivel már meg is kezdtek a szervezési munkát. A bolt a DISZ II. kongresszusának tiszteletére nyílik meg.

— Mindenfajta méretben jó minőségben, olcsó áron férfi és női vászonruhák vásárolhatók a Kóssuth Lajos és Pécsi úti ruházati boltokban. Ugyanott vászon és ballon női alj és ruha kapható.

— A közelmultban 35 darab padot helyeztek el kökönyös keleti részének parkosított területein.

— Rövidesen megkezdik munkáját az árusító üzletet nyit a Pécsi Háziipari Szövetkezet újonnan alakult komlói részlege.

— Szandálvásárt rendez május 9—21-ig a Felsőruházati Üzletházban a Kiskereskedelmi Vállalat. A vásár alkalmával tetszőleg kivételben, tartós minőségben női és férfi szandálok vásárolhatók 90.—, 210.— forintos áron.

— A Kossuth-téren sok bosszúságot okozott az autóbusszra várakozás és járókelő közönségnek, hogy a kisvasúti alagútból talaj és szennyvíz folyik ki. A városi tanács intézkedése folytán ennek megszüntetése érdekében a munkálatokat megkezdtek.

— A „Május 1” Kultúrotthon kiselőadói termésben 10-én, kedden este 7 órai kezdettel előadás lesz a német fasiszták feletti győzelem 10. évfordulója alkalmából.

Anyakönyvi hírek áprilisről

SZÜLETTEK: Kovács József Ernő, Makra István, Kőrös Papp Gyula, Székely Zoltán, Kőrös György, Vékony István, Orsós György, Virág Éva Anna, Kőmíves Tibor, Nagy Gábor, László Károly, Fülöp Károly, Orsós Anna, Kötönyi Sándor, Fa István, Novák Erzsébet, Nemeth Erzsébet, Jäger Ferenc, Nagy Mária Magdolna, Orsós György, Szent Péter, Nagy István, Szatka Robert, László, Székely Zsuzsanna, Kaposvári Mária Márta, Fejes József Horváth Zsuzsanna, Jurek István, Molnár Edith Mária, Tóth Krisztina, Orsós György, Puskás Sándor, Szabó Mária, Róth Sándor Mihály, Szabó Zoltán, Radnai Károly, Wágner László, Farkas Imre, Károk Mária, Pilgelmayer Kornél, Rácz Mária Magdolna, Bertus Attila, Deák Anna Erzsébet, András Szilveszter, Sáregesi Lajos, Kovács Éva, Ékes György, Spányi Tibor, Csábraki Lona, Nep József János, Csörgő Béla Győző, Müller Tivadar István, Kovács Mes Emőke, Júlia, Hartmann Ibolya, Borbála, Bozsányi Eszter, Kovári László, Pinter László, Werner József, Gyulai Judit Ágnes Haragózó Gáspár, Csala Gyula, Guivás Emil, Marti István, Szabó Anikó, Jónás György, Balassa Éva, Dávid János, Nagy György, Görbe Ágnes, Lona, Kovács Mária Borbála, Lakatos Mária, Venetisz Kára, Boár Zsuzsanna.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTÉK: Molnár Béla vőlegény és Kovács Mária, Lukács József kőműves és Kopasz Rozália, Rajcsik József vőlegény és Zoltán Mária, Rajcsik Károly anyaszent, és Tóth Rozália, Paizer Ferenc női szer, és Magyar Magdolna, Tóth Vince serédkommandós és Vasas Zsófia, Stark László és Botka Éva, Dömötör Gábor vőlegény és Gradwohl Mária, Jung István vőlegény és Mohácsi Mária, Földi Sándor vőlegény és Tóth Éva Klára, Varga Lajos lakatos és Molnár Pionoska, Szolopcsányi István és Márton Mária, Seres István gépkezelő és Pádár Ilona, Rét József vőlegény és Szegedi Anna, Kollár László csilés és Nemeth Gizella, Juhász István és Csikós Éva, Nagy Tünde, Miklós kőműves és Ványi Julianna.

dr. Cserej László és Schmedt, Edit, Spreitzer György eszterelő és Meri Valéria, Osváth Tibor kőműves és Pétermann Irén, Makai László csilés és Farkas Anna, Grób János aknász és Farkas Margit, Kelemen Gyula bányász és Andrez Erzsébet, Tóth János rektori és Stóger Erzsébet, Nagy Árpád segéd-munkás és Dohó Mária. HALALOZÁSOK: Szám Dániel 55 éves, Erdélyi Árpád 70 éves, Pistér János 67 éves, Brückler Teréz 65 éves és Papdi Sándor 57 éves.

Mit tudsz róla? Népnevelőknek

— Ez év áprilisában 5000 tonna szenet adtunk terven felül. — Ebből a szénből 1250 bányászcsaládot lehet ellátni egyévi szénjáranderőséggel. Vagy: — Ennek a szénnek az árából — az előállítás árát számolva — 3625 rend baba-kelengyét lehetne vásárolni. — Felépíthetnénk ebből az összegből 29 darab kétszobás bányász saját családlházát. — Elegendő lenne az áprilisban terven felül kitermelés szén ára: 1814 darab 3+1-es rédióra, vagy 725 darab varrógépre, vagy 1450 darab fűtőlőnyre, vagy 4833 pár kiváló minőségű női vagy férfi félcipőre, illetve 29 ezer gyermekcipőre. — Ezzel a számmennyiséggel Komlóról Budapestig egy irányvonalat húzó mozdony 1200 tonnás terheléssel, 417-szer tehetné meg az utat. — Ebből a számmennyiségéből az örömi 330 ezer kW-óra villamos energiát tud termelni. — Vagy ha úgy tetszik, akkor ennek a szénnek az árából 290 darab hízótisztítást lehetne vásárolni, melynek összsúlya 58 ezer kilogrammot tenne ki. — Ha májusban csak egyetlen százalékkal csökkentenénk a Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeinek az üzemköltséget, akkor 325 ezer forintot takarítanánk meg. Ebből az összegből 180 bányászti lehetne Sikondán a borszakai gyógyszanatóriumban négy hótig üdültetni. — Azt se felejtjük el, hogy 1955 első negyedében Komlón az igazolatlan mulasztások miatt 2.458 tonna szén esetet ki a termelésből. — Az év első negyedében 224 gyermek született, 55 házasságkötés, 26 haláleset volt Komlón. Tavaly az első negyedében 137 gyermek született.

Komló—Nagykanizsa 1:1 (0:1)

Komló: 3000 néző. Vezető: Horváth Komló: Magyar — Kanizsa: Csárdás, Kripl — Károlyi, Polgár — Polinger, Szám, Udvaros, Daum, Gelencsér. Edző: Bodola Gyula.

Nagykanizsa: Zalán — Balogh, Zsidó, Kis-Gaál — Horváth, Kerkai — Andris, Nagy II., Kovács II., Böcs-Földi, Kapornaki. Edző: Lyka Rezső. A kissé szeles időben, szél és napjal szemben kezdett csapatunk az első percekben Daum—Gelencsér összjáték után Gelencsér hatalmas lövéssel látható a kaputól lepatantani. Meleg helyzet volt. Már a második láttuk a labdát, de nem volt szerencsénk.

Az ötödik percben feljönnek a kanizsaiak. Formás támadásuk megzavarja a védelmet s Magyar csak a szögletre ment. A jól bevezető szögletűrást Kripl hatalmas lövéssel a tizenhatoson kívülre rúgja. Egy perccel később mi érünk el szögletet. Gelencsér lövése száll a kapura, de a jól záró kanizsai védelem hátrít tud.

Az 14. percben Udvaros, majd Polinger hibáz mintegy három méterrel rövidebbre a labdát mellé. Efelől indítják Daum Géza és Gelencsér. Igen jó összejátszó sokszor megzavarták a kanizsai védelmet. Annál rosszabbul játszott jobbszárnyunk és a középen játszó Udvaros sem állta meg helyét, neki semmi sem sikerült. Szám is igen fértalanul játszott. Paszai, lövései nagyon pontatlanok voltak.

Az első 20 perc jó játéka ellenére a 25. percben könnyelmű hibát ejt Csárdás. Az előretört Kovács II. is elégedni maga mellett, Magyar előtt is elzárta a szöglet és ahelyett, hogy a felpatnáló labdát kiféltelte volna, az utolsó pillanatban félre állt s így az előretört Kovács II. kihámozta a részt és a meglepődött Magyar mellett a halálba gurít. Ott. Ez bizony súlyos védelmi hiba volt. Csárdás, Csárdás... egy ilyen jóképűssé játékosoktól ezt nem várjuk volna. Újból kezd a könnyelműsködést. Emlekezzen csak mit ígért Szálánvárosban: „... most megbizonyítottam, hogy tudok jól is játszani, nemcsak könnyelműsködni...” Így mondta a mérkőzés után a mikrofonban. Vagyis mégis könnyelműsködtél, és ahhoz jól is született. Ilyen könnyelműsködést, egyetlen játékosunktól sem várunk.

A jól bizony nagyon megzavarta védelmünket és egy perc múlva, majdnem újabb gólt kapunk. A 32. percben Udvaros is szabadrúgást 20 méterrel mellé. Most már te a kanizsai főnögy Csárdásorunk a 39—40 percben újabb szögletet harcolt ki, de a jól záró kanizsai védelem az első lövés után elmozdított, majd az a rosszul lövő csatársor miatt az eredmény nem változott. Gólt nem érünk el. Előretört a 38. percben addóként óriási helyzet a ka-

nizsai kapu előtt, (a mérkőzés legnagyobb gólhelyzete volt), azonban egy méterrel Szám mellé fejt. A 41. percben újabb lövés száll a kapu mellé. A féltudó kanizsai főnögyei éri véget.

A második félidő

elején magára talált csapatunk és gólszerzéssel próbálkozik. Előbb az 52. percben szabálytalankodik a kanizsai védelem a 16-oson belül, de Horváth játékezőtől nem fejtte meg a teljesen jogos tét. Helyette a 16-os vonalról jött szabadrúgást, a jól szálló lövést Zalán szögletre menti. A szögletűrástól Gelencsér áll neki lövése jól ivel befel, de a nyolc emberrel védkező kanizsaiak hátrítani tudnak.

Az 55. percben újabb szabálytalanság a 16-oson belül. Horváth játékezőt a 11-es pontra mutat. Károlyi értékesíti a büntetőt, 1:1.

A kezdés után a kanizsai csatársor forgatogás hajrába kezd és 38. percben szögletet harcol ki. A jól szálló labdát Gelencsér a 16-oson kívülre fejt. Az iram egyre erősödik. Mindkét részről hatalmas hajrá vágnak ki a fűk a győztes gólcérré. A 63. perccel, mintegy öt perccel később valószínűleg tizedikét rendeznek a komlói fiúk Zalán kapuja előtt, a tíz emberrel is védekező kanizsaiak kapuját a mindenféle tekintetben jól és szerencsésen védő Zalán nem tudták megfékezni. Mindent lövés fog, vagy kiüldök.

A 73. percben újabb helyzet kialakított Szám előtt a 11-es tájékon. A teljesen bizonytalanul játszó üsseketőkön ezúttal is hibáz. Hiba a Daum és Gelencsér által jól kidolgozott labda, a jól előre és beadott lövés, eredményt nem érünk el. Ezúttal nagyon bünyözött a góllövő cipő. Bíralt: Védelmünk, eltekintve a jól utáni pillanatnyi fejvesztésüktől, jól állta a kanizsai támadásokat. Magyar a gólról nem tehet. Más-különbben jól állta meg helyét, jól védte a kapuját. Kanizsa egy hibától eltekintve — még mindig nem tud leszokni a kapu előtti eszejegetésről — jól működött. Sokszor indított el támadást is. Csárdás a 66. megmozgott formán alul játszott. A gólt neki köszönhetjük. Könnyelműsködést. A második félidőben jobb volt. Kripl ezúttal is megállta a helyét. Mindenhol ott volt. Sokszor egy-egy jól labdát előre is vitt, vagy előre ment segíteni a csatársorunk felállítására. Polgár mutatott többet. Bár ellenfélével szemben igen nehéz helyzete volt, mégis eredményesen tudott közbeavatkozni. Károlyi ezúttal csodát mondott. Sokat könnyelműsködtél. Leadott labdái pontatlanok voltak. Csatársorunk ezúttal nem állta meg

helyét. Az ötösfogat — eltekintve a balszárny jó játékosait — gyenge volt. Polinger nem sokat mutatott. Az első félidőben talán valamivel jobb volt, mint a másodikban. Szám szokatlanul gyengén játszott, nagyon meglepett rajta a faramagság lövései pontatlanok voltak. Sokszor még zavart is. Jól kidolgozott labdákat rontott el a 16-oson belül.

Udvarosnak sem ment a játék. Sokat forgolódott, bizonytalankodott és feltűnően sokat mozgott felső testtel. Ezúttal nem volt motorja a csapatnak. Középső részét helyét nem jól töltötte be.

Daum Géza most még ragyogóan játszott, mint eddig. A várpalotai mérkőzés óta Daum Géza állandó feljövő formát mutat. Sokat dolgozott. Ötletes labdajáték sokszor indított el támadást. Nagy vesztőt jelentett a kanizsa védelemre. Igen jó volt Daum és Gelencsér összejátszó is. Kettőn nagyon jól megértik egymást. Kár, hogy a csatársor többi tagjai nem így játszottak.

Gelencsér jól játszott. Igazi gyors balszélő volt. Jó lövései voltak. Kidolgozott, jól irányított labdáit azonban Udvaros, Szám nem tudta értékesíteni. NB II-es csapatunk előmérkőzésénél megnéztük a Komlói Bányász II csapatának játékát. Ott láttunk egy-két jól játszó csatárt és a fedezettségben is találunk jó játékosokat. Nekünk nagyon tetszett a csatársorból Tischler Béla centercsatár játéka, hisz ő maga nyolc gólt is lőtt. De igen jól és ötletesen játszott Csábraki is. A fedezettségből Farkas ti és Tatali játéka hívta fel figyelmünket. De a mi „Bélink”, Kohlmann is jól játszott. Úgy gondoljuk Bodola mesternek jó lenne erre felfigyelnie, és vásárolna kissé megváltoztatni az első csapat csatár és fedezetcsatárát.

ÚJ KOMLÓ

az MDP komlói párt-végrehajtóbizottság, a DISZ és a Tröszt és a szak-szervezeti bizottság lapja. Felelős szerkesztő: Gábor Balázs. Felelős kiadó: Bogár János. Szerkesztőség: Komló. Pártszékház: fsz. 1. 2. Telefon: 58. 509. Kiadói hivatal: Dunántúli Napió Lapkiadóvállalat. Pécs. József A. 10. Pécsi Szikra Nyomda Vállalat. Pécs. Munkácsy Mihály utca 10 sz. Telefon: 20-27. Nyomdaiért felel: Melles Rezső

Uj győzelmek felé!

Szerezzük meg a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlaját

Szólunk. S nem hiába szólunk. Május első munkahetén nem ment a munka. Gyűlt az adósság és élizemhez nem méltóan, egyetlen nap nem teljesítettük tervünket. Valamit tenni kellett. Meg kellett szüntetni a babérokot való üldögélést. Újból neki kellett lendülni a tervteljesítő munkának. Erről szólottunk május 10-i cikkünkben, s kértük a bányász, valamint a műszaki elvtársakat, hogy a nagy jutalmakhoz, kitüntetésekhez méltóan teljesítsük ismét tervünket, szerezzük vissza áprilisban megszerzett első helyünket.

Most egy héttel később, újabb győzelmekről adhatunk számot s elmondhatjuk, hogy bányászaink jól dolgoztak, eredményesen készültek, a szombati (május 14) élizem ünnepekre. Ennek eredményeként, május 14-én, szombaton délután öt óra 10 perckor már ezt jelentették: a komlói tröszt bányászai teljesítették havi tervük addig esedékes részét, és ismét tervet teljesítők lettek!

Nagy szó ez elvtársak. Törlesztettük az adósságot, folytatjuk győzelmi sorozatunkat. Elindultunk újból az új győzelmek felé! Elindultunk azon az úton, mely a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlajának elnyerését jelenti majd. A legjobban most is a Kossuth-bányai I-es üzem dolgozott. Az I-es üzem bányászai hírnevükhöz méltóan, május 9-től 14-ig 901.2 tonna szenet adtak terven felül, a tröszt 1344.3 tonna tervenfelül termelt mennyiségéből. Már csak két üzem: a II-es és a Szászvári, a tervet nem teljesítő. A II-es üzem 74. Szászvár pedig 197.1 tonnával növelte adósságát az elmúlt héten.

Keménykezű vezető — a rendcsinálás alapja

Béta-aknai bányalátogatóink alkalmával feltűnt, hogy az I-es körlethez tartozó munkahelyeken, vágatokban, általában sokkal nagyobb rend van, mint Kossuth-bányán. — Nem látni — csak nagy ritkán elvétve itt-ott — elheverő, a közlekedést gátló bányafákat, rosszul biztosított munkahelyeket és ami a legfontosabb, fegyelmezetlen embereket, akik nem hajják végre a műszaki vezetők utasításait. Kérdésünk re Kovács Lajos körletvezető elvtársra így nyilatkozott:

— Eleinte nálam se volt mindenütt rend. Sok munkába került, míg a terv rendszeres túlteljesítésével egyidőben rendet és fegyelmet sikerült kialakítani. — Itt van például a 34-es csapat, csupán fiatalokból tevődik össze. Most már jól dolgoznak, munkájuk kifogástalan. De ez előtt bizony sokszor rájuk ripakodtam a rossz és hanyag munka miatt. Amikor láttam, hogy szóbeli fenytésem nem használ, más módszerhez folyamodtunk. Egy alkalommal nem vettem át tőlük 10 napi munkájukat. Ezzel az érzéssel, mert nem feszítették és a bélést is elfelejtették. Ez már használt. Ezután rendszeresen dolgoztak a tük.

— És mindenütt ezt a módszert alkalmazta? — Nem. Volt olyan brigád is, ahol a szép szó is használt és ahol magyarázatomból is megértették, hogy saját érdeküket, életüket védem akkor, amikor rendes munkát követelnek tőlük. De természetesen, ahol ez nem használ, ott az előbbiekhöz folyamodom. — No és a felszabadulási, illetve a május 1-i versenyszakas után mit akar tenni? — Körletem most sincs lemaradva. Havi előirányzatom néhány tizeddel 100 százalékos felett van. Szeretném úgy irányítani a körletemet, hogy májusban is 107 százalékosat érjek el.

— És mindenütt ezt a módszert alkalmazta? — Nem. Volt olyan brigád is, ahol a szép szó is használt és ahol magyarázatomból is megértették, hogy saját érdeküket, életüket védem akkor, amikor rendes munkát követelnek tőlük. De természetesen, ahol ez nem használ, ott az előbbiekhöz folyamodom. — No és a felszabadulási, illetve a május 1-i versenyszakas után mit akar tenni? — Körletem most sincs lemaradva. Havi előirányzatom néhány tizeddel 100 százalékos felett van. Szeretném úgy irányítani a körletemet, hogy májusban is 107 százalékosat érjek el.

Felelőtlenség, vagy hanyagság...?

Ki ne ismerné a 49-es számú Építőipari Vállalat legjobb segédmunkás gardáját, a Metzger-brigád tagjait? Hisz az 5 neveléssel díszesített a verseny tábla, az ő munkasikerüket hirdetik a város házainak, kerítéseinek oldalára kiragasztott plakátok egész serege. Legutóbb május 1. tiszteletére 200 százalékosan feül teljesítették előirányzott normatívájukat. De ugyanezt mondhatjuk róluk már 1954 májusában. A Metzger-brigád tagjai eddig még mindig helytállóak — 200 százalékosan alul még egyszer sem adták... Ennek ellenére mégis megtörténhetett, hogy a vállalat vezetői és egyes osztályok vezetői megelégedtek róluk. — Hogy is volt csak?

Alig egy héttel ezelőtt Richter Gyula a brigád bizalmasa elment a vállalat munkaügyi osztályára „veszekegni”. Az történt ugyanis, hogy a brigád tagjainak április 4-re meg kellett volna kapniuk a „Szakma legjobb dolgozója” címet. Kifürkészhetetlen okok közbejötté miatt azonban elmaradt a kitüntetés és a vele járó felbér bér kifizetése. A brigád tagjainak reklamációjára má-

jus 1-re, majd ennek elmaradása után már május 10-re ígérték meg a kitüntetés átadását. A központban arra hívatkoztak, hogy még nem érkezett meg a minisztérium jóváhagyása. Május 9-én, amikor Richter elvtárs bement „veszekegni” az őket jogosan megillető kitüntetésért, kibújt a szög a zsákból. Kiderült, hogy eddig azért nem kapták meg oknyolcan és rajtuk kívül még huszonnyolcan, a „Szakma legjobb dolgozója” jelvényt és a velejáró ketheti fizetést, mert a vállalat igazgatója az üzemi bizottság aláírása nélkül küldte fel a minisztériumba a felterjesztést. Legalábbis ezt mondták neki a munkaügyi osztályon. Nekünk azonban más a véleményünk. A késlekedésért, hibás a munkaügyi osztály is, amely nem sürgette meg időben a minisztériumot. — De ugyanúgy hibás az építésügyi minisztérium illetékes osztálya is, mely egy hónapig a fiókba süllyesztette a felterjesztést. Szó, ami szó, senkinek sem volt sürgős, hogy 36 építőipari dolgozó megkapja a „Szakma kiváló dolgozója” címet és az

üket megillető pénzjutalmat. Még a vállalat igazgatója sem törődött vele. Aláírta a felterjesztést és ezzel a maga részéről végzett is. Bár tudnia kellett volna, hogy azt a szakszervezet jóváhagyása, aláírása nélkül nem veszik figyelembe a minisztériumban. De úgy látszik, az igazgató, Kovács János elvtárs keveset törődik a SZOT határozatával és általában a rendeletekkel, mert ha azokat figyelembe venné, akkor nem fordulhatna elő ilyen és ehhez hasonló szabálytalanság. Üdvös lenne, ha az Építésügyi Minisztérium és a 49-es számú Építőipari Vállalat illetékes vezetői nagyobb gondot fordítanának a SZOT határozatainak betartására. Az ilyen magatartás, mellyel húzzák-halasztják a megérdemelt kitüntetések kiosztását, egy cseppet sem segíti előre a munkaversenyt, a többtermelést. Lehet, hogy amikor e sorok nyilvánosságra kerülnek, Metzgerék és a többiek megkapják már kitüntetésüket és a pénzjutalmat. Ennek ellenére mégis javasoljuk az illetékeseknek, hogy vonják le a hanyagságukból a következtetést.

Két fős telepítéssel többet termelt a Béta-aknai Dragun elővájóbrigád

Gurítóból légtörőbe, majd újból gurítóban sietünk fel-fel a 34-es elővájó csapat munkahelyére. Kovács Lajos körletvezető és Jerezanovics Ferenc bányatechnikus szaporán lépked a meredek dőlésű gurítóban, alig győzöm őket követni.

Megérkezünk... A munkahelyen Barabás Gergely harmadvezető várja rólunk: a szennet, Vékonydangájú gyerekek azért gépe nyomán csak úgy dől a csillagó kőszén. Köszönésünkre ábajhagyja a munkát, megtöri homlokát, majd várakozóan néz ránk.

— Ugy hallottuk, — kérdezem, — hogy a Dragun-csapat szép eredményeket ért el a termelékenység növelésében. — Nem mondaná el, hogyan érték el ezt az eredményt?

— Tucatják... az úgy volt. — felelt Gergely, — hogy a körletvezető is szóvá tette, meg mi is láttuk: jobban járnánk, ha három fős telepítés helyett két fős telepítéssel dolgoznánk. Mi nem soká kértük

magunkat, mert gurítóhajtásnál valóban fölösleges a harmadik ember, s így aztán március 1-től kezdve már egyetlen dolgoztunk a munkahelyen.

— No, és mi lett az eredmény?

— Az sem maradt el. Minden várakozást felemlít. Míg azelőtt 73 forintot koreztünk, márciusban már több mint 128 forintot tett ki az egy műszakra eső bérünk. Ugyanúgy rőtt a felterjesztésünk is: februárban az egy főre eső műszakonkénti előrehaladás 35 márciusban már 52 centiméter volt. Ezt az eredményt áprilisban is elértük.

E búcsúztunk Barabás Gergelytől, s sietve mentünk lefelé. Alig haladtunk 50 métert, amikor Gergő és csillagó társai utóért bennünket. Féért mentek. Visszafelé jövet megkérdeztem tőle:

— A 34-es csapatnál a várakozás is viszik a fát?

— Igen — felelte ő. — Ez is hozzátartozik az eredményhez...

Renczes Ferenc 130 százaléka

— Dicséret illeti magukat, Renczes elvtárs, nemcsak sokat dolgoztak, hanem szépen is jó minőségben. Csak így tovább, ha a hátralévő kétszer tíz napban is 14 illetve 28 folyóméter guritót hajtának ki, akkor továbbra is maguk lesznek a legjobbak.

— Ami azt illeti, körletvezető elvtárs, — mondta Renczes Ferenc harmadvezető várja — még többet is csinálhattunk volna... De attól függetlenül szeretnénk megcsinálni 42 métert... És meg is lesz!

A várja nyugtalanul fészkelődött az egyik bányafán, majd hirtelen felállt és belevágott a körletvezető szavába:

— 130 százaléka... Mi az nekünk? Ha Schulteiszék jobban megfogták volna, akkor ma legalább két méterrel több lehetne...

— Dehát nagyon kemény a szén — próbálkozott megnyugtanni őt Kovács Lajos elvtárs.

— Keménynek, kemény az igaz. De mit számít az. Nekünk nem szabad elégen lenni a 130 százaléknak, mi többre vagyunk képesek. Hiszem, hogy ennél több is lesz.

Amikor mi eljöttünk a 11-es telepi gurítótól Renczes Ferenc zsbörtőlódve ment fel a munkahelyre, túlteljesíteni a 130 százalékosat...

Balázs Ferenc nem sokat törődik a biztonsággal

A II. szinti főkeresztvágatót északra, a 10-es telepi gurító, a 28-as csapat munkahelye felé haladtunk, amikor odaértünk, a 28-as csapat által álló gurítóhoz, egy szabálytalanság láttán nagyon meglepődöttünk. A benzínlámpa, ahelyett, hogy a várja felvitte volna magával a munkahelyre, ott lógott az egyik deszkán lent az alapvágatban.

— Mondtam, hogy vigye fel — mondta kérdésünkre válaszul a csapat csillaga — de ő csak legyintett... Én kérem nem tehettek róla... Nosza, gyorsan fel a gurítóba. Balázs Ferenc, egy fiatal várja dolgozott a munkahelyen. A felelősségrevonásakor ezt válaszolta:

— Elég, ha műszak elején felhozom magammal a benzínlámpát. Minek az, hogy egész

műszak alatt itt lógjon, hiszen még jobban is van... Véletlenül meglököm, aztán leesik, — én meg kereshetem...

Elég sajnós, hogy Balázs Ferenc így vélekedik a biztonsági előkészületekről. Pedig tudnia kellene, hogy a veszélyes szén küld névjegyes bejelentőt, a baj talán éppen akkor adódik majd, amikor éppen sárga nem is számít rá.

Másik hiba az volt, hogy a munkahelyre nem volt beszerelve a légszűrő, s Balázs Ferenc várja csak a körletvezető, Kovács elvtárs utasítására volt hajlandó azt elvégezni.

Jó lenne, ha a Béta-aknai DISZ szervezete többet törődne a biztonsággal is, hisz az ő üzemükben általában a fiatalok azok, akik nem tartják be a biztonsági szabályokat.

Tanácsstagi beszámoló és fogadóórak

Májusban az alábbi időpontokban és helyeken tartanak tanácsstagi beszámolót és fogadóórát a tanácsstagok:

Beszámoló: Május 19-én este 19 órakor a Kökönyös-keleti 12 tantermes iskolában: Gallusz József. A 49-es Építőipari Vállalat éttermében: Fűrész Miklósné.

Május 20-án este 19 órakor: Ébert Vilmos a Kökönyös-nyugati iskolában (Vorosilov utca), Dr. Laczhelyi László a Tandékházán. Pozsgai Ágostonné a Kökönyös-keleti 12 tantermes iskolában, Dr. Sáfalvi Zoltán a Kenderföldi alsó iskolában.

Május 21-én 16 órakor: Pásztor József az Anna-aknai I. épületben.

Május 22-én este 19 órakor: Kusz János a Mecsekjános iskolában.

Május 23-án este, 19 órakor: Müller András a Május 1. Kultúrotthonban.

Fogadóórak: Május 20-án 17 óráig 20 óráig Batai Jakab a Kökönyös-nyugati ovodában, Beke Dezső Vorosilov u. 29. Csizmadia Emilné Kenderföld felső iskola, Hegybíró Béla Május 1. Kultúrotthon, Május 21-én: 17-20 óráig Nagy Imre Móricz Zsigmond u. 3. Május 22-én 17-20 óráig Sövényi Antal Mecsekfalvi iskola, Kertész Imre Kisbattyáni Kultúrotthon, Vudi Ádám Mecsekjános ki-rendeltség, Május 23-án 17-20 óráig: Kerényi József Kökönyösi 12 tantermes iskola. Simek Árpád városi tanács, Schwarcz József a Vorosilov utcai iskolában.

Eredmények sorokban

Kossuth-bánya II-es üzem bányászai is jól dolgoztak a szombati nagytermelési napon. Ezt bizonyítja Stéger Mihály frontcsapatának eredménye is, amely napi tervének 138 százalékos teljesítésével egyidőben 41 csille szenet adott terven felül népgazdaságunknak.

Május 14-én kiváló eredményt ért el az I-es üzemi Hoffmann Pál frontbrigád. 161 százalékos teljesítésselükkel 71 csille szenet adtak előirányzatukon felül a csapat tagjai.

Kossuth-bánya bányászai, a szombati nagytermelési napon előirányzott tervükön felül 53 vagon szenet termeltek. Havi tervükben 103.5 százalékos eredményükkel ismét túlteljesítik az élizem cím feltételeit.

A legújabb jelentések szerint május 14-én a tröszt üzemeinek versenyében első helyre került a III-as üzem. Az üzem bányászai ezen a napon 139.9 százalékosan teljesítették tervüket és terven felül több mint 250 tonna szenet szállítottak külszínre.

Elővájási csapataink versenyében kiváló eredményt ért el május 14-én Nyilasi Mihály csapata, mely 173 százalékosra, Sabján János csapata, mely 144 százalékosra és S. Nagy Lajos elővájó csapata, mely 137 százalékosra teljesítette előirányzott napi tervét.

A nagytermelési napon feltárho csapataink sem maradtak le. Ezt tanúsítja Erdélyi István, 1208-as feltárási csapata is, mely terven felül 130 centiméter vágatot hajtott ki. Ezzel az eredménnyel a csapat havi esedékes tervét 110 százalékosra teljesítette.

Jelentés a vasutról

A komlói vasutasok 1955. május 10-én tartott termelési értekezletükön esatlakozásukat jelentették be a húsz budapesti vállalat felhívásához. Az állomás dolgozó vállalták:

1955. évi terhelési tervüket december 1-ig befejezik, és december 31-ig 130.000 tonna szenet továbbítanak el túlsúlyként, mellyel 130 ezertonnás irányvonal közlekedtetésének valamennyi költségét megtakarítják.

A tolatási önköltség csökkentése érdekében az egy kocsi eső tolatási időt 3.9 percre csökkentik s ezzel az év végéig 21.000 perc tolatási időt takarítanak meg.

A gyors elegyteremtés elősegítése irányvonati tervüket 110 százalékosra teljesítik s ezzel lényegesen megrövidítik a szem fuvarozási idejét.

A Petőfi DISZ-brigád külön vállalta a brigád valamennyi tagja egész éven át teljesíteni fogja a sztahanovista feltételeket, hogy az év végére elnyerhessék a „szakma kiváló dolgozója” jelvényt és oklevelet.

Görbe Zoltán,

Száz méterért a mélyszerint!

A meddő, munkahelyről történő elszállítása — megoldásra vár

A IV. szint ötös keresztvági fekvővágatból harántot hajtott Demeter Dénes vágár és Kovács László csillás. A Bodonyékhöz tartozó munkahely volt, az ácsolatok rendben szék, csak a fűrészekkel volt baj. Ugyanez a helyzet Horváth József vágár elvtárs feltérési munkahelyén és a többiekén is.

A másik baj a döntőgurutóval volt.

A négy munkahely meddójét abba az egy gurítóba döntik. Ez még nem volna baj, el is bírná azt, ha rendben volna. Azonban a döntő osztály át van szakadva, így kövel van tele a járósztály is. Egy embernek egész műszak alatt piszkálni kell, ha nem akarják, hogy egészen megtelegen.

A fűrkalapácson kívül az az egyedüli hátráltató. A mai napig — május 12-ig — 560 méter feltérést hajtottunk ki. Ez, havi tervünket figyelembe véve, 140 százalékos eredménynek felel meg. Többet is elérhettünk volna, ha rendben lenne a gurító — mondta Horváth elvtárs.

A gurító rossz, az igaz. A Bodony csapat mind a négy munkahelyén ez az általános panasz. De mint minden bajon, ezen is lehet segíteni. — Csúpan az szükséges hozzá, hogy a csapat tagjai egy vasárnapi bejövők után a közös munkával rendezzék a gurítójukat. Saját érdekük ez, mert hisz, ha nem lesz akadály a szállítással, akkor növekszik teljesítményük, azzal együtt pedig keresetük is.

A szállítás jobbátétele érdekében az V. szint 4/a keresztvágatban beépítettünk egy váltót, 10—12 üresbiztosítót a befogadására. Ezzel biztosítjuk a döntő folyamatos ürtését, — hangzottak el a szavak Szász-nádasi körletvezető elvtárs ajkáról.

Reméljük, hogy következő bányajárásunk alkalmával ezeket a szavakat tettekkel tudják bizonyítani. Nem úgy, mint Bartuczék esetében, akik még mindig nem kapták meg a „kutyát”. Ebben viszont nem

a feltérő üzem a hibás, hanem Szepeshegyi István, a Kossuth bánya főmérnöke, aki a feltérőüzem által megrendelt és a „bányagép” által elkészített „kutyát” kiadta a II-es üzemnek.

Ha a feltérő fontosságáról beszélünk, akkor ilyen intézkedésekkel ezt nem segítjük elő. Vagy talán nem fontos Komlón már a feltérő? Van már elegendő feltérő, tartalék szentes munkahelyünk?

Nincs. Eppen ezért ideje volna már ezt az egymásközi sovínizmust végre megszüntetni a „szentesek” és a „kövesek” között, hisz mind a ketten bányászok.

Bodonyéknál jól halad a munka

A feltérő üzem munkahelyein fokozott lendülettel folyik a munka a vállalkosok valóra váltásáért, a tervteljesítésért. A csapatok egymással versenyezve, szebbnél-szebb eredményeket érnek el. Különösen vonatkozik ez a grafikon szerint dolgozó csapatokra, a Bodony, Kismándor és Hornyik brigádokra.

A Bodony DISZ-brigád a IV. szint főekvágatban 4 munkahelyen dolgozik. Kettő harántot, egy fekvővágatot és egy feltérést hajtanak az I-es üzem fejtevéseinek előkészítésére.

A csapat tagjai kivétel nélkül kiváló eredményekkel dicsekedhetnek. A múlt hónapban az ő eredményük volt a legjobb az üzemnél. De nemcsak az eredményük, hanem a keresetük is a legtöbb volt.

E havi eredményeik azonban a múlt havinál is sokkal jobbak. A csapat tagjai grafikon szerint dolgozva — amely nem egy új, ördönös találmány, hanem betartásához nehéz fizikai munkába kerül — tartják első helyüket a nemes versenyben.

Igaz, hogy vannak még nehézségek, akadályok. Nem tudják a grafikon szerinti időt pon-

tosan betartani, de ez részben rajtuk kívülről álló okok miatt történik. Ennek ellenére, eddig elért eredményeik kiválóak. Vállalkosukhoz híven, beakarják bizonyítani, hogy ahol lelkesedés és akarat van, ott vannak eredmények is.

Május havi tervük 55 folyóméter. Ezzel szemben május 11-ig 8 munkanap alatt 24,2 folyóméter vágatot hajtottak ki. A grafikon szerinti munka és a technológiai osztály segítségével a jövő hónapban el akarják érni a 100 méteres vágatkijárást. Hogy ezt valóra váltják, bizonyítja az, hogy esedékes havi tervüket mintegy 150 százalékra teljesítették.

De más is lelkesíti, buzdítja őket. Beakarják bizonyítani, a grafikon szerinti munkától jelenleg még idegenkedő csapatoknak, hogy érdemes tervszerűen dolgozni. Ime egy példa: azonos munkafeltételekkel dolgozó Bogát János csapata 8 nap alatt csupán 6 métert hajtott ki, melyet ha átszámítunk Bodony elvtársék létszámára, akkor náluk ez 16 méternek felel meg.

Az eredményes munka záloga — a jó szerszám

„Jó szerszám — fél munka.” Ez a közmondás sok igazságot tartalmaz. A jó szerszám szinte „magától” elvégzi a fele munkát. De igaz ennek a fordítottja is. A rossz, rosszul karbantartott, kopott, életlen szerszámmal kétszeres fáradtság a munkavégzés.

A bányászokban egykor kizárólag kéziszerszámokat használtak: csákányt (éket), fűrész, fejszét, stb. Ezeknek jó karbantartása a vágár feladata volt.

Ma a helyzet gyökeresen más. A kéziszerszámokat a gépek, gépi szerszámok váltották fel. Komlón gépi szerszámok vannak és maradnak a jövőben a jóvesztés munkájánál. Szépen a fejtőkalapács, kőmunkánál pedig a fűrkalapács. Ezek jó karbantartása részben a vágáron, részben

egy jó gépi javítóműhelyen múlik.

A feltérővágatok hajtatásánál a jó teljesítmények legfontosabb feltétele, hogy a fűrőmunka minél rövidebb ideig tartson. Ehhez három dolog szükséges: megfelelő levegőnyomás, köztérhez alkalmazkodó, jól élezett és kiképzett fűrőkorona, valamint megfelelő típusú, kitűnően karbantartott fűrőkalapács.

Komló viszonylatban az előző kettő adva van, a harmadik azonban sajnos: nincs. Munkatársunk több feltérő munkahelyet bejárva, majd résztvevő a feltérő üzem riportján, megállapította, hogy bányamesterrel csillásig a panaszok 90 százaléka a fűrőkalapácsokra, illetve a Kossuth-bányai gépműhely rossz munkájára vonatkoztak.

Mi a megoldás? Az, hogyha a fűrőkalapács elromlik, a leg-rövidebb időn belül meg lehessen javítani. A fűrőkalapácsok pedig akkor lesznek jól megjavítva, ha a feltérő üzem saját műhelyében tudja ezt elvégezni. Így, a közvetlen ellenőrzés mellett jól kijavított gépekkel nem fog előfordulni az, hogy a csapat a szerzőszámra elvitt 4—5 újonnan javított gép között egy jót sem talál.

Az épület készen van, már csak 3—4 szakember hiányzik. Ezek viszont megvannak a „bányagép”nél, csak át kell adni őket a közvetlenül érdekelt feltérő üzemnek, hogy végzett munkájukat ellenőrizni lehessen s így a javításból visszakerült fűrőkalapácsok végre használható állapotban, valóban megjavítva kerüljenek vissza a csapatokra.

Május 9-én ünnepeltük a fasizmus felett aratott győzelem 10. évfordulóját. Ezért most közlünk néhány adatot, tényét a második világháborúval kapcsolatban.

Népünk a második világháborúban 420.000 halottat és 200.000 sebesültet veszített. Ez annyi, mintha hazánk legnagyobb hat vidéki városának lakosságát csecsemőtől, öregestől kiirtották volna, 700.000 magyar állampolgárt hurcoltak el Németországba és közülük félmilliót elpusztítottak.

Az elmúlt világháborúban 80 milliárd forintnál több volt az ország kára, nem számítva az egyes embereket ért anyagi veszteségeket. Nemzeti vagyonunk 40 százaléka, gyárparunk fele elpusztult.

A második világháború előestéjén és a világháború ideje alatt a német nagybankok, trösztök szoros kapcsolatban álltak az Amerikai Egyesült Államok tőkeisével. Amerikai segítséget nélkül a németek nem tudták volna felfegyverkezni. Az amerikai tőkések 1924-től 1930-ig 63 milliárd márkát fektettek a német nehéziparba.

A második világháború az amerikai és német trösztöknek hatalmas üzletet jelentett. A trösztök nyereségei ugrásszerűen megnöttek. Hitler főhadiszállítója, a Krupp-művek tiszta haszna a háború első esztendőjében 22 milliárd márkát volt, csaknem négyszerese az 1933. évinek.

Nyugati értesülések szerint Adenauerék az auschwitzi halálág előállítását, dr. Peters-et akarják megbízni a vegyipar-tervezés előkészítésének megszervezésével.

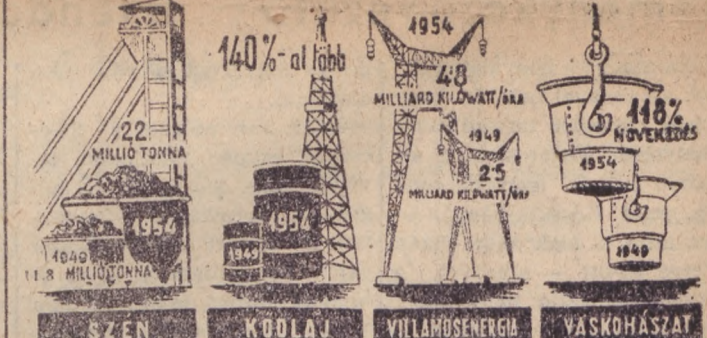
Miután a nyugati parlamentek ratifikálták a párizsi szerződéseket, Adenauer egy amerikai rádióadásban folytatott interjúja során bejelentette: a nyugatnémet hadsereg első köteleit még ez év őszéig fel kell fegyverezni.

A helsinki békevitálalkozó előkészítésének jegyében a délnémet béketanács május 16—22-ig békehetet rendez. A békehetet az utcákon asztalokat állítanak fel, amelyeken aláírásokat gyűjtenek a bécsi felhívásra.

Japánban megalakult a helsinki békevitálalkozó országos előkészítő bizottsága. A bizottságban 120 neves személyiség és 40 szervezet vesz részt. A bizottság plakátokat, röplapokat, tájékoztató bulvárokat adott ki a vitálalkozóról és minden városban, valamint csaknem minden faluban gyűléseket szervez. Japánban országos békevitálalkozót tartottak május 7-től 9-ig.

Öt év eredményeiből

„Az öt éves tervidőszak alatt a szocialista iparosítás gyors ütemben haladt előre — különösen gyorsan fejlődött a nehézipar” — mondja a többi között a Központi Statisztikai Hivatalnak az öt éves terv időszakáról szóló jelentése.

Nehéziparunk — egész ipari termelésünk, egész gazdasági életünk, szocialista fejlődésünk alapja — soha nem látott ütemben növekedett az első öt éves terv idején. Csaknem kétszer annyi szenet, 140 százalékkal több kőolajat, csaknem kétszer annyi villamosenergiát, 118 százalékkal több kohászati anyagot termeltünk 1954-ben, mint az öt éves terv kezdetén.

A nehéziparon belül különösen gyorsan fejlődött a gépipar. Termelése öt esztendő alatt 267 százalékkal nőtt. Valamennyi iparágunk, mezőgazdaságunk, közlekedésünk fejlesztése szempontjából alapvető jelentőségű a gépipar, a modern technika. Építőiparunk termelése 169 százalékkal, a könnyűipar termelése kétszeresére, az élelmiszeripar termelése pedig 170 százalékkal nőtt az öt esztendő alatt. (A Szabad Nép május 10. számából.)

A Társadalmi Szemle

most megjelent áprilisi száma „Erők — a párt és a nép összeforrottsága” címmel közli Rákosi Mátyás elvtárs hazánk felszabadulásának tizedik évfordulója alkalmából tartott innepi beszédét. Komor Imre írása Lenin életművét méltatja születésének 85. évfordulója alkalmából. Szerkesztőségünk foglalkozik a munkásságának népi demokratiánkban betöltött vezető szerepével. Matusek Tivadár „Szilárdítsuk meg pártunkban a demokratikus centralizmust” címmel írt cikkét. Nemes Dezső pártunknak a felszabadulásért vívott harcat ismerteti. Csizmadia Ernő az 1945. évi demokratikus földreformról írt cikkét. Tauszk György az 1955. évi állami költségvetést elemzi. Horváth Márton „A munkásosztály költője” címmel József Attila munkásságát méltatja. Solymos Elek cikke az Egyesült Nemzetek Szervezete tízéves működését ismerteti. A Szemle rovatban Válcza László a bolgár mezőgazdasági felszabadulás utáni fejlődéséről írt cikkét. A Könyvismertetések rovatban Fehér Lajos: „Harcunk Budapestért” című könyvét Réfi László, Juhász Ferenc: „A tékozló ország” című kötetét Diószegi András ismerteti.

Beszélgetés Perce Lajos elvtárral, a Közétkészítési Vállalat igazgatójával

Beköszöntött a meleg nyári idő. Az emberek arcán a 25—30 fokos melegben gyakran csorog a verejték. A testből ilyen módon elpárolgott folyadékot, — mert a szervezet is kívánja — azonban pótolni kell. Ezért nyári időszakban gyakrabban keressék fel dolgozóink az italboltokat, cukrászdákat, szórakozóhelyeket, hogy friss, hideg, hűsítő italokkal csillapítsák szomjúságukat. A fokozottabb ital fogyasztás mellett azonban bő kereslete van az ételféleségeknek is.

Felkerestük Perce Lajos elvtársat, a vállalat igazgatóját, s beszélgettünk vele a vállalat eddigi munkájáról, jövő tervéről.

— Mikor alakult a vállalat és mi volt a célja?

— A vállalat 1952-ben alakult azért, hogy az épülő, lakosságban állandóan növekvő, Komló dolgozóinak ital-ellátását biztosítsa. A mindössze 3 egységgel indult vállalatnak akkor még jelentősebb vendéglátó üzemei nem voltak. Később épült a „Keringő” és a „Sport” étterem. Majd 1953-ban, a jobb étel és ital ellátás érdekében a vendéglátóipari és üzemeltetési vállalatok egyesültek. Jelenleg a vállalatnak 36 egysége van, többek között olyan segédüzemekkel, mint a sertés hizlalda és a termelő cukrászda.

— Milyen eredményt ért el a vállalat az egyesülés óta?

— Ahogy épült és szépült Komló, úgy igyekeztünk mi is fokozottabban, igényesebb kiszolgálással ellátni városunk lakosságát. Az utóbbi időben főleg a bányakönyhákon javult a kiszolgáltatott ételek minősége és mennyisége. A

vendéglátóipari egységekben pedig most már nem elvétett jelentőségű az asztalokat díszítő virág sem.

Vannak azonban még hibák is. A bányakönyhákon anyag- és fogvesztés hiányában nem elég kulturált a terítés és az étkeztetés lebonyolítása. Vendéglátóipari egységeinkben még gyakran hiányzik az asztalokról a só, paprika, fogvívó, stb. Cukrászati termékekben választék és minőség szempontjából visszaesés következett be. Az ételforgalom sem kielégítő, azonkívül nem elég választékosak étlapjaink sem.

— Mik a tervelt igazgatói feladatok ezen hibák jövőbeni megszüntetése érdekében?

— Az összes egységekben emelni fogjuk a terítés és szolgáltatás színvonalát. Étlapjainkat választékosabbá tesszük sok olyan étellel, amit vendégeink szívesen fogyasztanak,

például belesőség, velőscsont, stb. Bányakönyhákon az étkezési helyiségeket kellemessé és otthonossá tesszük azzal, hogy sakk, dominó, képeslap, folyóiratokkal, újságokkal látjuk el őket, és megjavítjuk a bútorállást.

— A vendéglátóipari helyiségek hogy készülnek fel a nyári üzemeltetésre?

— Megfelelő jelleggel és profillal kitarozzuk, illetve átalakítjuk őket, hogy minden helyiségnek meg legyen a maga jellegzetessége. Átalakítjuk az „Anna” cukrászdát és a „Mecsek” cukrászdanak kert-helyiségét, ahol a nyári folyamán bevezetjük a „sör zenét”, virslivel, zónapörkölttel, valamint frissen sült vacsorával.

A közeljövőben megnyitjuk a „Béke” szállodát, éttermet, és a „Fekete Gyémánt” éttermet, melyeknek berendezése és színvonaluk olyan lesz, hogy oda valóban csak „ünnepi” ruhában lehet majd belépni.

Életemben először üdültem Hévízen...

Ez az esztendő számomra nagyon sokat jelent. Igaz sokat jelent ez minden magyar ember számára, hisz ez évben ünnepeltük hazánk felszabadulásának 10. évfordulóját. Szóval ki-jutott nekünk az ünnepi esztendőből. Az én számomra egyelőre több jutott. S ez az utóbbi éppen három hétig tartott, Hévízen.

Itt még soha nem voltam. Most jutottam ide először. Pihenni fűradalmimat. Sokan voltak itt az ország más részeiből, előttem akkor még teljesen ismeretlen emberek, mégis egyek voltunk. Egy család. Valamennyi munkás ember. Ki kérges kezű paraszt, a tisztes tagja, ki pedig kérges kezű, erős marku bányász, vagy kohász Szőlővárosból.

Sokat töprengtem, gondolkodtam azon, hogy eddig nem is értékeltém azt a sok mindent, amit kaptunk a népi demokratiától. Pedig kaptunk. Sokat, nagyon sokat. Csak eddig, úgy el mentünk mellette és természetesen vetjük mindazt, ami körülöttünk van. Megfelekedtünk arról, hogy valamikor ilyen üdülőbe, pihenő, betegségét gyógyítani, munkás nem guthatott el.

Hát ezeket szerettem volna én elmondani az első hévízi üdülésemről.

CSABAI FERENC Mecseknádu

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS

Pártélet Nagymányokon

Szóval, tudja ez úgy van nálunk — magyarázta Telesi István elvtárs, a nagymányoki üzem pártvezetője...

Ferenc, Neubauer Pál, Pécsi Sándor... Ezek ugyan mindig aláírják az ívet, hogy tudomásul vették a felszólítást...

van a termelési értekezlet, a különböző gyűlések... ott úgy is eleget beszélnek róla, eleget hallják az emberek...

Itt az a feladat járul a pártvezetésre, hogy megmagyarázzák Balázs elvtársnak, aki ezt bizonyára meg is érti majd...

Átvette az élüzem zászlót Kossuth-bánya és Béta-akna bányászása

Május 14-én ünnepre jöttek össze Kossuth- és Béta-akna bányászai, vezetői. Ünnepre, mely éppen kéthétre követte, az első, s egyben az eddigi legnagyobb ünnepet Komlón...

üzemvezetés között. Javult a munkához való viszony, a felegyenelem. Nem túrik meg már a lógásokat és műszak mulasztásokat...

Néhány szó a tisztántermelésről...

Nagymányokon a szemléző, az idegen, örömmel veszi tudomásul, s még nagyobb örömmel látja, hogy a bányászok nagy gondot fordítanak a tisztántermelésre...

Féter elővájó csapatán is. Kérdésünkre, hogy miért választották ki a palát, így választott Heidecker József pártcsoporthoz...

Nem. Ma 11 óráig, bár sokszor volt üreshányunk, mégis nyelc csille szemet és egy csille palát szállítottunk ki. De ezen kívül már egy mezőt be is ácsoltunk...

még, sok tennivaló van a szén minőségének megjavításánál. S itt elsősorban a műszakiakra járul a feladat. Ha ők is olyan szigorúan ellenőrzik a tisztántermelést, mint a nagymányoki aknások...

A bányafenntartásról...

A mázai bánya, bár lényegesen kisebb bármelyik komlói üzemünkénél, nagyon rossz állapotban van. Ez a megállapítás főleg a III. szint 4-es hárultjára vonatkozik, mert az itt felhagyott váratokban még a gyalogos közlekedés is nehéz, hát még a szállítás...

A váratok ácsolatái többségében töredékesek, nehezebb az anyag, a szén ki- és beszállítását. A nagymérvű talpudzás követelésében, sok helyen pedig rossz a vasút. A csillések szinte emberfeletti erővel kell, hogy dolgozzanak...

Az élüzem vándorzászlót dr. Ormos Károly elvtárs, Kossuth-bánya igazgatója és Mátrai Árpád elvtárs, Béta-akna vezetője vette át. Az átvételkor ezeket mondták: — Ez a zászló kötelez bennünket, hogy eredményeinket tovább fokozzuk...

Jó a versenyelendület a 14-es csapatnál

Nyurga, magas ember Klemm Ádám, de azért mégis olyan biztonsággal, fűgérn mozog az alacsony ácsolatok között, mint ha kint volna a szabadban, s nem a nagymányoki bányában...

Ne nyugtalankodj Ádikám — nyugtatta meg Balázs elvtárs a zsörtölődő vajúrt. — Hiszen nincs is üres... De ha lesz, akkor ma 20 csille szemet adunk ki.

Kint a napszinten tudtuk meg, hogy a 14-es csapat egyik legjobb csapata a nagymányokiaknak. Napi 3,7 csillés fejtéjesítmenyüket legtöbbször 5 csillére teljesítik. S ezt az eredményt azzal érik el, hogy állandóan buzdítják-biztatják egymást.

adunk mindennap... Jó lesz Ádikám? — Jó bizony — felelt Balázs elvtárs kérdésére Klemm Ádám, s szája mosolyra húzódott. Majd, neki látnak a munkának. Kezük alól csak úgy dől a feketén csillogó mecseki köszén.

Van-e, vagy nincs?

Pekarek Károly elvtárral, a szászvári bányászati párttitkárával beszélgettünk. Többek között a munkaverseny is szóba került. — Milyen most a versenyszellem Szászváron? Versenyszellem? ... Erről legjobb nem beszélni. Ilyen nálunk nincs. A legközelebbi pártgyűlésen is foglalkozunk vele...

— Azt nem tudom pontosan, mert nem lehet kinyitni a versenyelődő fiókját. De azért nálunk van verseny... Ebből a pártbeszédből és a két véleményből két jelenségre lehet következtetni. Vagy van verseny Szászváron, vagy nincs. De inkább úgy néz ki a helyzet, hogy a párttitkárnak van igazsága. Hiszen ha élő, eleven versenymozgalom bontakozott volna ki az üzemben, akkor arról az üzemi bizottság elnöke, a versenyelődő fiókba süllyesztett adatai nélkül is tudna felvilágosítani adni.

— Aztán felkerestem az iskolát. Előbb a Kőkőnyös-nyugati. A VIII. vegyesben éppen orosz órára készültek. A középső pad sor, első padjában ott állt Faragó Misi, Faragó néni fia. Megkérdeztem: — Misi, szeretnél bányász lenni? — Hát... géplakatos, illetve szerelő akarok lenni — mondta, s közben le-sültötte szemét. — Nem is szeretnél volna bányász lenni soha? ... De igen — mondja halkán — ... De az úgy kezdődött, hogy... — Igen, tudom... Édesanyád... Igaz? ... Szeretnél-e lemenni a bányába és megnézni a tanbányát? Vagy éppen, megnéznéd-e a vajúrtiskolát? — Meghíszem azt... Nagyon szeretném megnézni a bányát... — mondta, s közben széles mosolyra húzódott keskeny kis szája. Szemei meg úgy ragyogtak, mint a karbunkulus. Le sem tagadhatta volna, hogy nem bányászna gyermeke és ő is annak született. Aztán bejelentettem a többieknek is: — Majd beszélünk a vajúrtiskola igazgatójával, hogy ők látogassanak meg benneteket itt az iskolán, ti pedig el-

Mázán nem sokat törődnek a biztonsággal

Kovács György elvtárral, a mázai üzemi bizottság elnökével jártuk sorra a munkahelyeket. Látogatásunk során nagyon sok olyan szabálytalanságot fedeztünk fel, mely ellenkezik a bányarendszeti előírásokkal. Például: A 7-es feltároló csapat egyik legjobb brigád Mazán. Jól szervezett munkával nem egyszer már 50 folyóméternél is több vágot hajtott ki. A jó munka mellett azonban olyan hiányosságokat észleltünk, melyek veszélyeztetik a munkahelyen dolgozó bányászok biztonságát. A munkahelytől messze el van maradva a légsző beszerelése. Ugyanakkor a csövek összehúzószelése sincs megfelelően lesározva, és a potácsolatok is hiányoznak. A 8-as csapatnál nagymennyiségű sujtólég, több mint 4 százalék mutatkozott. Az előírásoknak megfelelően, ilyen helyen tilos a jóvesztés. Ennek ellenére három vajúrt mégis dolgozott a fejtésben. Érdekes megjegyezni, hogy ezt a munkahelyet két nappal előbb az üzemi bizottság megbízottjai: Harka József elvtárs sujtólégvesztély miatt leállította a jóvesztést. Amikor a biztonsági megbízott tavozott a munkahelyről, akkor Breitenstein Ádám aknász fittyelhányva a bányarendszeti szabályainak, újból elrendelte a munka folytatását. Nagyon helytelen volt Breitenstein elvtárs cselekedete. Eppen ezért csak helyesebbnek tartjuk Harka József elvtárs határozottságát, hogy 150 forint pénzbírságot rótt, a minden áron termelést az életvédelmet elfelejtő aknászra. De ugyanakkor érthetetlen számunkra, hogy miért büntette meg a vajúrt is, hisz ő az aknász, határozott fenyegetésére kezdte folytatni a munkát. Jó lenne, ha az üzemvezető, Rudolf elvtárs sokkal szigorúbben követelné meg aknászeitől, körletvezetőitől a biztonságos munka betartását. De ez feladata a pártvezetésnek és a szakszervezetnek is, melyek ne csak kizárólagosan a politikai munkával foglalkozzanak hanem időközönként győződjenek meg a munkahelyek biztonságáról is, mert ez is feladatuk.

A napokban két bányászasszony, bányász gyermekek anyja (ők is bányászszülőktől származnak) keresett fel munkahelyemen. Így kezdték: — Most nem panasszal jöttünk. De azért kicsit olyan is. Szóval segítséget kérnénk. — Vagyis tanácsot, hogy mit tegyünk. — Fiaink most végeznek az iskolai tanulással... És ipari tanulónak szeretnénk... — Hát nem bányásznak? ... — Az én fiam nagyon szeretett volna vajúrttanulónak menni, de... Én azt szeretném, hogy előbb más szakmát tanuljon... majd aztán legyen vajúrt... Faragó néni és Nyilasi néni voltak a látogatók. Így kezdték a beszélgetést. Végre magam is szóhoz jutottam és megkérdeztem: — Mondja csak Faragó néni? A maga férje hány év óta jár a bányába? — Húsz — mondta, csak úgy egyszerűen. — És mi volt a férjének az apja? — Mi lett volna... Az is bányász volt, meg én is bányászlaný voltam, mert az én apám is bányász volt, meg annak az apja is az... Hát így sorolta Faragó néni, a régi bányász nemzetséget. Talán, ha az egésztest összeadnánk, akkor meglenne vagy másfélszáz éves, de talán még több is. Oreg, tősgyökeres bányászcsalád sarja, alacsony kis asszony Faragó néni. Ahogy ott velem szemben állt a széken, elnéztem őrákké mosolygós tekintetét, és hallgattam gyorsan pergő nyelvét, amint a régi bányászorszról emlékezett, és mégis ezt bizonyította: — Tudja az elvtárs, azt hittem segíteni fog, hogy a fiam ipari tanuló lehessen... mert hát ő szeretne bányász lenni, de... En... — Faragó néni, egyezzen bele abba, hogy én beszélhessek a fiával. Maga

pedig, ha hazaér, gondolkozzon: érdemes lenne egy kicső bányásznemzedéket derékbátorni?... Aztán elváltunk... Faragó néni búcsúzóul csak ennyit mondott: — Meg azért meggondolom... — Ugyis tudom — mondtam — hogy a maga fiából vajúrt lesz, mert maga annak adja. Igaz? Faragó néni, mint egy pajkos gyerek, csak mosolygott. Nem szólt, de a szeméi, ahogy rámnézett, már mást mondtak... Már láttam, hogy segítettem... Aztán felkerestem az iskolát. Előbb a Kőkőnyös-nyugati.

mehehetek a vajúrtiskolába, meg a tanbányába. Jó lesz?... — Jó... — hallottam a szinte kórusban kiejtett bejelentést. Rein Attila, Nyilasi Ernő, Vajda Ferkó, Schwarcz Józka, Dékány Jancsi, Karasi Józka bányászgyerekek... s a többiek mind vágnak a bányába. Meg akarják látogatni a tanbányát. Meg akarják látogatni a vajúrtiskolát. Ezt akarja a Kőkőnyös-keleti iskolából Györék Józka és Horváth Józka is, hisz ők vajúrttanulók akarnak lenni, de az édesanyjuk... az... igen, az akar akadályt gördíteni, a pályaválasztás elé... — Nagyon szeretnék bányász lenni — mondja Györék Józka. Ugy eji ki ezeket a szavakat, hogy szinte tűzből jön tőle az ember. Hát, hogyne ejtne, mikor az ő édesapja is bányász. Meghozza nem is akármilyen, hanem a javából való. Akire büszké lehet a fia. Hisz ezért akar ő is bányász lenni. — Előbb villanyszerelő akartam lenni, de inkább bányász leszek. Igy monda nekem a kis Horváth Józka Mánfáról, amikor beszélgettem vele a pályaválasztásról. Közben azt is megtudtam, hogy azon a napon magyartól négyesre felelt. Hát eddig a történet. A sok-sok bányászgyerek, most pályaválasztásra készül. Egy páran közülük, már a legszébb szakmát választották: bányásznak készülnék! A többi még nem tudja biztosan. En tudom... Ha édesanyjuk, apjuk, aki bányász, erről beszélne nekik, ha lehetnének megnézni a tanbányát, ha meglátogathatnák a vajúrtiskolát, ha felkeresnék őket a vajúrttanulók, a jól dolgozó sztahanovista bányászok, akkor ők is bányászok lennének, s ez lenne Faragó nénié, a legnagyobb segítség. — G. B. =

Nagyon szeretnék bányász lenni...

— Aztán felkerestem az iskolát. Előbb a Kőkőnyös-nyugati. A VIII. vegyesben éppen orosz órára készültek. A középső pad sor, első padjában ott állt Faragó Misi, Faragó néni fia. Megkérdeztem: — Misi, szeretnél bányász lenni? — Hát... géplakatos, illetve szerelő akarok lenni — mondta, s közben le-sültötte szemét. — Nem is szeretnél volna bányász lenni soha? ... De igen — mondja halkán — ... De az úgy kezdődött, hogy... — Igen, tudom... Édesanyád... Igaz? ... Szeretnél-e lemenni a bányába és megnézni a tanbányát? Vagy éppen, megnéznéd-e a vajúrtiskolát? — Meghíszem azt... Nagyon szeretném megnézni a bányát... — mondta, s közben széles mosolyra húzódott keskeny kis szája. Szemei meg úgy ragyogtak, mint a karbunkulus. Le sem tagadhatta volna, hogy nem bányászna gyermeke és ő is annak született. Aztán bejelentettem a többieknek is: — Majd beszélünk a vajúrtiskola igazgatójával, hogy ők látogassanak meg benneteket itt az iskolán, ti pedig el-

pedig, ha hazaér, gondolkozzon: érdemes lenne egy kicső bányásznemzedéket derékbátorni?... Aztán elváltunk... Faragó néni búcsúzóul csak ennyit mondott: — Meg azért meggondolom... — Ugyis tudom — mondtam — hogy a maga fiából vajúrt lesz, mert maga annak adja. Igaz? Faragó néni, mint egy pajkos gyerek, csak mosolygott. Nem szólt, de a szeméi, ahogy rámnézett, már mást mondtak... Már láttam, hogy segítettem... Aztán felkerestem az iskolát. Előbb a Kőkőnyös-nyugati.

mehehetek a vajúrtiskolába, meg a tanbányába. Jó lesz?... — Jó... — hallottam a szinte kórusban kiejtett bejelentést. Rein Attila, Nyilasi Ernő, Vajda Ferkó, Schwarcz Józka, Dékány Jancsi, Karasi Józka bányászgyerekek... s a többiek mind vágnak a bányába. Meg akarják látogatni a tanbányát. Meg akarják látogatni a vajúrtiskolát. Ezt akarja a Kőkőnyös-keleti iskolából Györék Józka és Horváth Józka is, hisz ők vajúrttanulók akarnak lenni, de az édesanyjuk... az... igen, az akar akadályt gördíteni, a pályaválasztás elé... — Nagyon szeretnék bányász lenni — mondja Györék Józka. Ugy eji ki ezeket a szavakat, hogy szinte tűzből jön tőle az ember. Hát, hogyne ejtne, mikor az ő édesapja is bányász. Meghozza nem is akármilyen, hanem a javából való. Akire büszké lehet a fia. Hisz ezért akar ő is bányász lenni. — Előbb villanyszerelő akartam lenni, de inkább bányász leszek. Igy monda nekem a kis Horváth Józka Mánfáról, amikor beszélgettem vele a pályaválasztásról. Közben azt is megtudtam, hogy azon a napon magyartól négyesre felelt. Hát eddig a történet. A sok-sok bányászgyerek, most pályaválasztásra készül. Egy páran közülük, már a legszébb szakmát választották: bányásznak készülnék! A többi még nem tudja biztosan. En tudom... Ha édesanyjuk, apjuk, aki bányász, erről beszélne nekik, ha lehetnének megnézni a tanbányát, ha meglátogathatnák a vajúrtiskolát, ha felkeresnék őket a vajúrttanulók, a jól dolgozó sztahanovista bányászok, akkor ők is bányászok lennének, s ez lenne Faragó nénié, a legnagyobb segítség. — G. B. =

Fiatalokkal beszélgettünk...

Egy-egy találkozásnak, barátságos beszélgetésnek mindig van haszna. Ilyenkor napvilágra kerülnek olyan dolgok is, melyek ugyan apró-cseprő ügyek, mégis fontosak. Ez a beszélgetés is hasznát hozta a hához. Sokat tanultunk mi is, a fiatalok is.

S az talán tűrhető, hogy a fiatalok jóformán még újságot sem olvasnak? — Kezdte a másik. — Hiányzik az általános műveltség is. Sok DISZ fiatal, közöttük kétszerecs sztahanovisták is... még azt sem tudják, hogy mely népi demokráciák határai övezik hazánkat...

— Az talán tűrhető, hogy vannak egyes „főnökök”, akik baráti kört tartanak maguknak és csak azoknak van becsülete, a többieknek nincs. — Ezt Gyetvai László mondta 'el, a mozdony-szerelőkötől. — Részlegünkél mi is csak három vagyunk DISZ tagok, pedig 35 fiatal van.

HIREK

— Élethe lép a nyári időszak. 1955. május 22-én, vasárnap 2 órakor az órákat 5 órára kell előregazítani. — A Komló Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága felhívja a komlói és környékbeli állami és helyiipari vállalatok, valamint a kisipari szövetkezetek figyelmét, hogy Komló várospolitikai tervében szereplő több mint 100.000 forintos új, felújítási és karbantartási kivitelezési munkálatokra 1955. május 25-ig szerződéseket lehet kötni.

A Komló Városi Bíróság Kóspasz Jánost, a Közetkeztetési Vállalat volt felszolgálóját, mert különböző rendezvényeken a bort, sört, rövid italokat az előírt árnál magasabban árta el, árdragítás büntetése miatt 7 hónapra börtönbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

Kulturális seregszemle Komlón

Május 8-án 1000 fiatal kultúrtevényt mutatott be tudását, tehetségét városunk dolgozóinak. Korá reggeltől késő este peregtek mindkét kultúr-otthonunkban a színjátások, kórusok, táncszíndarabok és zenekari műsorok. A fiatalok nagyszerű ünnepe volt ez a nap, az ifjúság kulturális seregszemléje.

haladó feladatokra vállalkoztak. Kezdték iskolai színjátásoknak például nehéz feladatot jelent Kisfaludi „Szeget-szegel” című vígjátéka. Száz évvel ezelőtti kor embereit kellett megeleveníteni. Ugy véljük, színjátásaink könnyebben megérinthetnek egy-egy életünkhez közelebb álló mai témájú színdarabokkal. Ilyen jól sikerült, kidolgozott játékot nyújtott az I-II-es üzem színi társulatja a „Becsület megtalálása” és az „Albérleti szőnye” című jelenettel.

— A Kőzetkeztetési Vállalat volt központi dolgozója az üzemtelék által befizetett összegből 1227 forintot nem fizetett be a vállalat pénztárába, hanem azt saját céljaira fordította. A vállalat igazgatója állásából azonnali hatállyal elbocsátotta, ellene a bírósági feljelentést megtette.

— Nagy Rózsa, a Közetkeztetési Vállalat volt központi dolgozója az üzemtelék által befizetett összegből 1227 forintot nem fizetett be a vállalat pénztárába, hanem azt saját céljaira fordította. A vállalat igazgatója állásából azonnali hatállyal elbocsátotta, ellene a bírósági feljelentést megtette.

— A vas- és fémgépjűtés országos versenyében az eddigi értékelés szerint városunk: vasgyártásban 2. fémgyűjtésben a 7. helyen áll, 45.6. illetve 65.8 százalékos eredményekkel.

Levelék a bányakonyhákról...

Kedves Elvtársak! Mi, a 30-as bányakonyhán élők, ezúton is köszönetünket fejezzük ki, a konyhán dolgozó személyzetnek és a telep vezetőjének. Az elvtársak jó munkája, gondoskodása nagyon megjavította a 30-as bányakonyhán élők életét.

szük így nyilvánosan, mert az ország tavolri részeiből itt járt szülők kíváncsiak is ez, gyermekeik jó ellátásáért. Fogadják az elvtársak őszinte elismerésünket! További munkájukhoz pedig sok sikert kívánunk.

Apróhirdetések

— Ha jól akar szórakozni, akkor hallgassa meg Dula Babi tündérelőadását a „Keringő” étteremben ahol minden este változatos műsort látni fel.

NAPTÁR

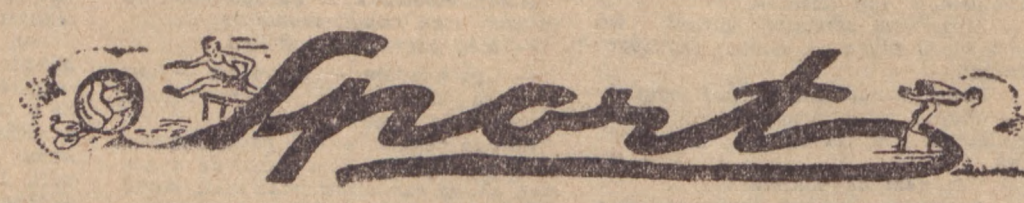
1955. május 17. Kedd. Paszkál napja. A nap két 4.06 órakor. Nyugszik 19.16 órakor. A Hold két 1.20 órakor. Nyugszik 13.38 órakor.

MÓZI

Május 1: Május 17—18-ig: Az első szö. Angol film. Kisérőműsor: Magyar híradó.

Válasz a dolgozók bejelentésére...

Kenderföldi italboltunkkal tett panaszukra, illetve bejelentésükre Morvai József, Pekor István, Eháms Lajos és Zola Lajos elvtársaknak, kívánalmukhoz híven az „Uj Komló” keresztül az alábbiakat válaszoltuk: „Megállapítottuk, hogy karbantartó részlegünk raktárában — Csordás elvtárs, raktáros jelentése szerint — 200 literes hordó csapolásához szükséges szűrőcsap van, azonban a kenderföldi italbolt vezetője ezt nem igényelte.

Kinizsi Dohánygyár—Komlói Bányász 1:0 (0:0)

Budapest, Mező utca, 700. néző. Vezetője: Borossy dr. Dohánygyár: Pamuki — Pusztai, Márton, Tarta — Sztakó, Pásztor — Andaházi, Dombóvári, Czettner, Csépreghy, Besenyi. Edző: Réti Ágoston. Komló: Magyar — Kanizsai, Csárdás, Kripl, Károlyi, Polgár — Pálinger, Kohlmann, Szám, Daum, Gelencsár. Edző: Bodola Gyula.

Table with 3 columns: Labdarúgás megyei II. osztály, Asztalitenisz, and Felhívás. It lists various sports teams and their performance statistics.

Atlétika

Városi serdülő egyéni bajnokság eredményei. Férfiak, 100 m: 1. K. Szabó 12.8 (KBSV), 2. Győri 15.0 (501), 3. Knitz 15.2 (501), 200 m: 1. Krausz 26.3 (KBSV), 2. Horváth 29.9 (501), 3. Szabó 30.4 (501), 400 m: 1. Lajló 1:03.5 (gimnázium), 2. K. Szabó 1:05.4 (KBSV), 3. Jakab 1:05.5 (gimnázium), 800 m: 1. Koszorus 2:25 (KBSV).

Május 22-én délelőtt 16 órakor matiné: Gyöngyvirágtól — lombhullásig. Magyar film. Előadások kezdete: 6. 8. vasár- és ünnepnap 4. 8. 8 órakor.

UJ KOMLÓ

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLJETEKI

AZ ÚJ UJ KOMLÓI PÁRTYVEHATÁSBIZOTTSÁG, A BÍSZ., A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁG LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

KEDD, 1955. MÁJUS 24.

Uj győzelmek felé

Trösztnk valamennyi bányüzeme csatlakozott már a hús budapesti üzem által az ország dolgozóhoz intézett felhívásához. A komlói bányások nagyon jól tudják, hogy mit jelent ez a csatlakozás és mi a kötelességük az elhangzott ígéretek megvalósítása érdekében. Tisztába vannak azzal, hogy ezután — a felszabadulási sergél, az élüzem címnek elnyerése, az áprilisi verseny sikere után — még jobban kell dolgozniuk, ha a dicsőségek után

most nem akarnak szégyenben maradni.

Bányászaink nagy többsége azonban tettekre akarja váltani és váltja is adott szavát. Ezt bizonyítja a május 21-én elért eredmények sorozata:

A sok nehézséggel küzdő I-es üzem bányászai ismét bebizonyították, hogy méltók régi hírnevükhöz. Ennek ellenére, hogy kettő nagykapacitású frontfejtés kiesett a termelésből, 139.1 százalékra teljesítették szombati tervüket.

Anna-akna bányászai is példamutatóan dolgoztak tervük túlteljesítésén. 136.2 százalékos napi termelésük azt bizonyítja, hogy minden bizonnyal behozták lemaradásukat a havi terv teljesítésében.

Szép és egyenletes felfelé ívelő tendenciát mutat a III-as üzem bányászok termelési grafikonja is. Napi tervük 122.2 százalékos teljesítésével havi előirányzatuknak eddig 105.2 százalékban tettek eleget. Dícsérendő eredményt értek el május 21-én

Köszöntjük a Nemzetközi Gyermeknapot!

Legdrágább kincsünk

Az éjszakai májusi eső tisztára mosta a kőkőnyösi házak tetejét. Az ablakokból üdén fordulnak a nap felé a megfurdult virágok, a parkosított utcák pázsit-füven esőcsepp csillog.

Reggel van. Pormentes, üde, tavaszi reggel Kőkőnyösből. Az utcákon munkába igyekvő emberek. Amott csomóba verődve kisgyerekek topognak egy víztócsa körül. Szőke fejecskéjükön pajkosan játszik a reggeli napsugár. Tiszta szemükből visszatükröződik a Nap ragyogása, amíg gyerekes naivsággal beszélnek, gagyognak egymással. Egyiknek azonban kövéren gördül le néhány utolsó könnyecsepp rózsaszín arcocskájáról. Ahogy elkomolyodva figyeli a többiek játékát, meg-megszeppeve tör fel ajkáról a sírás utolsó vonaglása. Mint a reggeli napsugár küzdölme az éjszakai felhőkkel. És még szempilláján ott csillog egy könnyecsepp maradóka, szemének bogarából már önfeledt mosoly sugárik... Hiszen gyermek!

Gyermek, akinek lépteit, szavát, legkisebb tettét is aggóva figyelik munkás szülei. Gyermek, akinek zavartalan álmára a békeszerető államokban az egész ország éberben vigyáz; akinek nyugodt, boldog életet biztosít és akar biztosítani a nemzetközi proletáriátus. Mi gyermeknappal készülünk, hogy minél szebbé tegyük kicsi csemetéink életét, míg valahol a tőkés államokban nyomorban sínylődik a munkások gyermeke. Napsütéses lakásokban, tiszta napközi otthonokban érlelődik ifjúvá a mi gyermekeseregünk, míg a kizsákmányolás nyomora — a tőkés államokban — satnya nemzedéket hoz. Alig mult egy évtizede, hogy nálunk is hasonló volt a helyzet. És ma?! Megelégedett, nyugodt szívvel hajol gyermekének ágyacskájára fölé az édesanya és milliók ajkáról zeng a követelés: „Békét gyermekeinkért!”

Gyermeknapra gyűlnek kicsinyek, nagyok május 29-én. Az édesanyák, akiket háromhétvel ezelőtt virágcsokorral köszöntöttek hálásszívű gyermekeik, most csillogó szemmel szórják keblükre szívük virágát, gyermekeiket. Őket köszöntik, velük ünnepelnek. Ott tolong a Gyermeknap ünnepén a serdülő iskolás, a kicsi óvodás, ott ptyereg a bölcsődébe járó, és ott göggyög anyja karján a kicsi csecsemő. A Gyermeknapon ők az ünnepeltek.

Es míg megajándékozottan virulnak mosolygva, addig egy egész ország dolgozó őrökének nyugalmukon. Hogy békésen alhassa álmát a kőkőnyösi, kenderföldi, gesztenyési, az újtelepi, a mecsekjános, kisbattyáni, vagy éppen a mecsekfalui házak apró gyermekhadának nagy-nagy csoportja.

FEHERVÁRI ETELKA

A tervszerű termelésről

Rudolf Mihály elvtárral, a mázai bányüzem üzemvezető főmérnökével beszélgettünk arról, hogyan néz ki jelenleg Mázában a tervszerű termelés, vannak-e felkutatott munkahelyek.

— Hígyje el elvtárs, — szólott — hogy még azt se tudom mi lesz a holnapi napon. Lehet, hogy valamelyik munkahelyünk elmeddül, ami mázai viszonylatban mindig várható, s nem lesz hol tervet teljesítenünk.

— A geológusok nem tudnak valami biztatót?

— Sajnos nem. Kutatási felkészültségünk nagyon kevés. Még egyetlen egy fúrólyukkal sem rendelkezünk, ami pedig nagyon fontos volna a tervszerű művelés szempontjából. Kérünk már a tröszttől felszerelést, de mindig csak ígért lett a vége. Kapni még eddig semmit sem kaptunk. Még egy „Kréliusz” is nagyon megtenné, könnyebben kutathatnánk fel

a lencsésen húzódó telepeket.

A bányában járva, mi is meggyőződhetünk Rudolf elvtárs szavainak valóságáról. A mázai bányások minden nap harcban állnak a szélszélyes geológiai viszonyokkal. Egyik nap még gyönyörű, szinte kiapadhatatlan szénforrásnak látszik egy-egy telep, másnap egy bizonyos mennyiség kijövesztése után már csak 20 centiméter vastag szénréteg húzódik meg a kemény homokkőréteg között. Ennek ellenére az a véleményünk, hogy ez a folyamat, az a nagy tervszerűség nem teljesen törvényeszerű valami a mázai bányában. Ha a trösztn nagyobb gondot fordít arra, hogy segítse a mázai vezetőket a telepek felkutatásában, és a mázai vezetők pedig arra törekednek, hogy minél gyorsabbá tegyék a feltárást, akkor Rudolf elvtárs nemcsak egy napra látja majd biztosítottan a terv teljesítését, hanem hosszabb időre is,

Az I-es üzem sikereinek titka:

A vezetők biznak a bányászok erejében

Súlyos nehézségekbe került az I-es üzem. Az egyik frontfejtés szénvagyona kimerült, a másik VII. szinti 8-as telepi fejtés összeesett. A két fejtés kiesése a termelésből több mint 500 csille szénrel kevesebbet jelent naponta. Ennek ellenére az I-es üzem vezetői, bányászai nem kecskedtek el, nem mondták le a terv teljesítésének lehetőségéről. Amikor lent a föld alatt, a bányában találkoztunk Kovács József elvtárral, az I-es üzem vezető-

jével, kérdéseinkre így nyilatkozott:

— Sok a nehézség, az igaz. De a vezetőségem alatt álló I-es üzem bányászai megfogják oldani ezeket. Bizakodjunk és tudásukban, hiszen eddig se hagytak cserben!...

Kovács elvtárs bizakodása jogos, hiszen üzeme bányászainak többsége becsületesen helytáll. S ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy ebben az évben 7.446 tonna szenet adtak tervükön felül.

Ebben a nagy munkában nem kis részük van az üzem körletvezetőinek, Piegli és Dobos elvtársaknak, az aknászoknak, Kovács, Kripli, Szabó és a többieknek, akik lelkiismeretes munkájukkal nemcsak a terv teljesítésének feltételeit teremteték meg, hanem nagy gondot fordítottak és fordítanak most is a biztonságos termelésre, a szén önköltségének csökkentésére.

Ebben a hatalmas munkában igen szép feladat jutott a mű-

szaki vezetőknek, akik jól betöltve a parancsnokok feladatait, eddig még mindig győzelemre vezették harcosaikat, — a bányászokat. S ez a győzelem annak tudható be, hogy az I-es üzem vezetői — a bányászok erejében bízva — merész kezdeményezéssel, újrendszert vezettek, új módszerek alkalmazásával dolgoztak.

Ezért bízik bennük most is Komló, az egész ország népe, hogy a jelenlegi nehézségeket is lefogják küzdeni.

Jó eredmények a vasgyűjtésben

Az 507-es Iparitanuló Intézet fiatal fémgyűjtői azzal a tudattal láttak munkához, hogy a hulladékvas összegyűjtésével jelentősen segíthetik iparunk fejlesztését, az ország erősödését.

Az intézet fiataljai a vasgyűjtőkampány eddigi szakasza alatt több, mint 160 mázsa vas és fémhulladékot gyűjtöttek össze városunk területén, de leginkább Kőkőnyös nyugati részén.

Ebben a munkában lelkesedésével kitűnt: Baranyai József, Vukicsevics Géza, Hoffmann Ferenc, Kővári István és Wimmert Ferenc iparitanuló.

Anna-akna jelenti

— Halló... Itt „Uj Komló” szerkesztősége...
— Anna-akna, Harmath versenyelőadó beszél. Tessék...

— Ugy hallottuk, hogy Anna-akna bányászai a II. negyedévben a kalórikus terv 100 százalékos teljesítésére tettek vállalat. Milyen eredmények vannak azóta?

— Üzemünk ebben a hónapban a mennyiségi tervteljesítéssel egy időben, minőségi kötelezettségének is eleget tesz. Ez a siker különösen annak tudható be, hogy brigádjaink nagy gondot fordítanak a tisztánterelésre.

— És melyek azok?

— A mult hét egyik napján a MEO a 4112-es csapatot hirdette ki a legjobbnak, mert az általuk termelt szén a szürőpróba szerű vizsgálatnál egyáltalán nem tartalmazott palát. Így csilléjük is az átlagos 770 kilogramm helyett 850 kilogramm szénrel volt megrakva. De hasonlóan jó eredményt ért el a minőségi terelésben a 4107-es csapat, s meg kell dícsérnünk a 4122, 4114 és a 3120-as csapatokat is, melyeknél a palatartalom jóval a megengedett alatt van. Ha brigádjaink továbbra is ilyen eredményt dolgoznak, bizonyára túlteljesítjük kalórikus tervünket.

7.910 forint értékű anyagot takarított meg a Fülöp-brigád

Anna-akna kommunisztái és bányászai egy nagy feladat végrehajtását tűzték ki maguk elé. Elhatározták, hogy a második negyedévben megszerzik az élüzem címet. A versenyvállalás megtétele után, azonnal a versenyzők első sorába álltak a kommuniszták, s már is sok sikert értek el az élüzem cím megszerzéséért folytatott munkában.

Pontos helyet foglal el az Anna-aknai vállalatában az önköltség csökkentése, a szén olcsóbbá tétele. Ennek a munkának legkiválóbb harcossai a Lejt-aknában dolgozó Fülöp János omlasztó brigádjának tagjai, akik vállalták, hogy a bányában elheverő, de még használható anyagot összegyűjtik és újból viszaadják a bányába felhasználás céljából.

Munkájuk közben, amikor az anyagokat összeszedték, sok nehézségbe ütköztek. A kommunista Fülöp János azonban határtalan lelkesedéssel buzdította a brigád tagjait újabb és újabb sikerek elérésére. Sokszor nagyon szűk, beomlott bányarészből hozták ki a még használható fát, vasúti sínt, sőt még az elhagyott gép- és szerszámrészeket is megmentették a pusztulástól.

ne, ha a szászvári kommuniszták megszívlelnék Kovács elvtárs szavait, s segítséget adnának a fegyelméletlenség felszámolásához.

Nem ezt vártuk Brackó elvtárostól

— Nézzék emberek. Maguknál valamit tenni kell. „Urasági” műszakban lesznek elszámolva, s ez egyáltalán nem serkenti magukat a több termelésre. Ezért van az, hogy nem haladunk az új frontfejtés előkészítésével. Pedig már nagy szükség volna rá. Javasolom, hogy egyéni berezésben dolgozzanak, ez meggyorsítja a munkát, s maguk is többet kereshetnek — szólott Szili Nándor aknász az 54-es csapat tagjához.

— Ha így kell dolgoznunk, akkor én nem fogom kézbe a gépet! — választott határozottan Brackó Sándor pártcsoportvezető.

Valahogy így zajlott le a beszélgetés Brackó Sándor elvtárs és Szili Nándor aknász között. Brackó elvtárs, mint kommunista, akinek példát kellett volna mutatni bányász-társai előtt, megtagadta az egyéni berezésben való dolgozást. Kommunistaához nem méltóan, visszautasította azt az ajánlatot, amely elősegítette volna az új front gyorsabb előkészítését, az üzem tervének teljesítését.

Mondanunk sem kell, hogy ez mennyire helytelen volt. Bészél helyette az a nyolc csille szén, amelyet egy műszak alatt 50-én termeltek, az előirányzott 50 csille helyett. Vajon van-e szívük ezután a termelés után felvenni a 60 forintos „urasági” átlagkeresetet?

A kommuniszták feladata, a fegyelem megszilárdítása

A szászvári bányüzem munkügyi osztályának vezetője cáymásután olvasta fel a műszakmulasztók neveit:

— Heiszler József gyakorló-vájár, Vörös Jenő csillés, Solyom József csillés... Igy még sorolhatnám tizenötig. Bizony sok tennivalónk lesz, míg újból rendet teremtünk, amíg legalább olyan szilárd lesz a munkafegyelem, mint tavaly volt... Ezeket hallottuk a munkafegyvi osztályon. Arra, hogy miért van ennyi „bumlító”, talán Kovács elvtárs az üzemi bizottság elnöke adta meg legjobban a választ.

— Behívom őket elvtárs, — felelte Kovács elvtárs — és beszélgetek is velük. Csak az a baj, hogy mi funkcionáriusok egyedül csináljuk ezt. Az üzemben lévő kommuniszták, a vájárokon azonban nem vonják felelősségre a műszakmulasztókat. De ugyanezt mondhatnám el az üzemi bizottság választott vezetői tagjairól is, akik szintén nem adnak segítséget ebben a tekintetben...

KOMI ÓI IFJÚ FIGYELŐ

A Komlói Városi DISZ Bizottság I. híradója (az Uj Komló melléklete)

Mondjuk ki a hívó szót

Ime egy fiatal — Kiss Róbert — a sok közül, aki levelet küldött a „Komlói ifjú figyelő” szerkesztőségéhez. Soraiban féltve őrzött terveiről, merész álmairól tudósított bennünket. „Leghőbb vágyam, — írja — hogy az ifjúsági szövetség, a DISZ tagja lehessenek”.

Kiss Róberten kívül vajon hányan vannak még fiataljaink között az olyanok, akik még ugyan nem tagjai szövetségünknek, de szívvel-lelélekkel vesznek részt a DISZ mozgalmaiban, s velünk együtt dolgozva már csak arra várnak, hogy valaki közénk szólítsa őket?

Ifjúsági vezetők, DISZ-tagok! Legyetek hát ti azok, akik kimondjátok a hívó szót. Keresétek fel az iskolák tanulóit, az ifjúsági brigádok tagjait! Keressétek fel azokat, akik már csak a szóra várnak, hiszen kisebb, vagy nagyobb tettekkel már bebizonyították, hogy szövetségünk tagjai között van a helyük, azok közé tartoznak, érzik magukat. S ha ezt a munkát szívügyeteknek tartjátok, akkor a DISZ II. kongresszusig sokan jönnek majd közénk, erősebbé válik szövetségünk!

A Kenderföldi Általános Iskola VIII. osztályos tanulója vagyok. Osztályom többi tanulói határozatot hoztak, hogy kiválunk az úttörő szervezetről és kérjük felvételünket a DISZ-be. Köztük voltam én is, s ezért háttalan volt örömem. Az a tudat él bennem, hogy csak szervezett ifjúság tud egy még ragyogóbb, szebb és jobb jövőt építeni. Főként ezért akarok tagja lenni az ifjúsági szövetségnek, a DISZ-nek, hiszen számomra sem közömbös, hogy öt vagy tíz év múlva hogyan élünk. S nem közömbös az sem, hogy e jövő kialakításában tevékenyen résztvettem-e, vagy sem.

Ugy érzem, hogy a DISZ-ben tág lehetőség nyílik arra, hogy a munka mellett, a tanulás mellett szórakozhatom és sportolhatom is. Mert mi fiatalok szeretünk vidáman élni, örülni az életnek. De ha kell, akkor tudunk áldozatot is hozni ugyanúgy, mint a kommunisták, akik erre nevelnek bennünket, akikről példát veszünk.

Tóth Rózsa VIII. o. tanuló

Az ifjúság nagy Sport Nap-ja

1955 május 2-án rendezte meg a VTSB és a városi DISZ-bizottság a komlói fiatalok „Sport Nap”-ját.

Ez a nap a sportoló ifjúság színpompás seregszemléje volt. Legnagyobb sikert a 800 fős szabadgyakorlat és a Komlói Bányász Sport Kör I. osztályú női tornászcsapata aratott.

Ezenkívül kézilabda, röplabda, ökölvívás, férfi szertorna, atlétika, szabadgyakorlatok, hajrá-talaj, közös női ritmika, asztalugrás, női szertorna szerepelt a műsoron.

Városunk dolgozói elég szép számban tekintették meg a fiatalok által nagy igyekezettel előadott műsorszámokat és elégedetten távoztak, egy jól sikerült sport nap felejthetetlen élményeivel.

A „Sport Nap” szervezési és oktatási munkáiban kimagasló teljesítményt nyújtott Sütöri Pál testnevelési tanár. De nem sokkal kisebb érdemeket szereztek Cserháti, Marton, Németné testnevelő tanárok és Tölgyesi János.

Hamarosan megkezdődnek a VII jelvénytörző versenyek

Az V. Világ Ifjúsági Találkozó tiszteletére indított jelvénytörző versenyek hamarosan kezdetüket veszik Komlón is. A jelvénytörző versenyeken minden 14. életévét betöltött férfi és nő indulhat. Jelentkezni lehet, a munkahely, iskola, helység sport köreiből. Ahol nincs sportkör, ott a helyi DISZ-szervezeteknél is lehet jelentkezni.

A jelvénytörző verseny keretében hat meghatározott számban kell indulni. A versenyszámok a TSB és DISZ által rendezett nyilvános versenyeken teljesíthetők, és ezeket az érvényes atlétikai versenyszabályok szerint kell lebonyolítani. Az a résztvevő, aki első alkalommal nem éri el korcsoportjában az előírt követelményeket, más alkalommal ismét

megkísérelheti a szint teljesítését.

A végeredmények értékelése pontozásos rendszerrel történik. Az a résztvevő, aki korcsoportjában az előírt pontszámot a hat versenyszám teljesítésével eléri, az az V. VIT versenyjelvényét kapja meg. A VIT jelvénytörző versenyek próbáit szeptember 1-ig kell teljesíteni.

Ezt olvassátok:

Az Ünnepi Könyvhéten megjelenő ifjúsági könyv

Thury Zsuzsa: Zalai nyár

A sokoldalú József Attila-díjas írórnő már foglalkozott az ifjúsági irodalommal, s ebből született az elmúlt évek leg-sikerültebb ifjúsági regénye: A francia kislány. A Zalai nyár című, most megjelent regénye ismét valami újat hoz: a kamasszerelem és gyöngéd, szemérmesen elfogódott érzés művészi rajzát: mélyen bepillant a serdülők sajátos érzésvilágába, magatartásuk titkaiba. Thury Zsuzsa finomszövési prózáját, bátor társadalmi mondanivalója mellett szeretteltjes, humor, mély emberlét jellemzi. Regényének hősei: az „Angyalarcú” szépséges Bodnár Angela, a büszke, zárkózott Valenta Guszti emléke-

zetesek maradnak az olvasóknak.

A regény humánus mondanivalója korunk egy időszék, de irodalmunkban még fel nem dolgozott problémájából sarjad. Valenta Guszti vergődését és egyéni felszabadulása felé tett első lépéseit mutatja be — olyan értelmiségi származású fiút, akinél az új élet, mélyeséges konfliktusba kerül családi körülményeivel. Valenta Guszti apja elhagyta az országot — s nemcsak hazájával, de saját fiával szemben is árulást követett el. Hogyan találja meg Valenti Guszti a visszatart a gyermeki közösségbe, — erről szól a művészi megírt regény.

Balogh Laci megtérése

Az egész országban a DISZ II. kongresszusára készül az ifjúság. Hatalmas lendülettel fogtak hozzá ifjúmunkásaink a munkához, hogy méltó eredményekkel ünnepelhessek ezt a nagy napot. Egymásután születtek a kiválóbbnál-kiválóbb eredmények, melyeknek hírei bejárták az egész országot. Így jutottak el a IV-es üzem egyik ifjú dolgozójához, Balogh Lacihoz is.

Balogh Laci ugyanis súlyos hibát követett el a DISZ-el szemben. Háttafordított szövetségünknek, megszünt DISZ-tag lenni, sőt még el is hagyta munkahelyét.

Laci később rájött, hogy mégis csak a bányában van az ő helye. Ezért hát visszajött hozzánk, újból közénk állt dolgozni. Valamiről azonban megfeledkezett. Arról, hogy neki is ott lenne a helye, a többi fiatal között, a DISZ-ben. Ez meg is látszott viselkedésén. Fiatalember lévén, egyáltalán nem tisztelte az idősebb bányászokat. Mindenkiel úgy beszélt, olyan lekezelő módon, mint barátjaival.

Üzemiünk alapszervezete azonban nem hagyta magára Lacit. Sokat foglalkozott vele. Hol ez, hol az a DISZ csoportvezető kapott megbízatást, hogy nevelje, segítse őt munkájában, és magánéletében se feledkezzen meg róla. Ennek a gondos munkának meg lett az eredménye. Laci az egyik napon felkeresett engem és a következőket mondta:

— Nézd Bandi. Látom, hogy már másképp megy itt a szervezeti élet, mint azelőtt. Szeretném, ha visszavennének magatok közé. Szeretném bizonyítani, hogy méltó vagyok bizalmotokra. Nagyon sokat gondolkodtam már ezen — mielőtt szóltam neked, — de az igazat megvallva, féltem, hogy majd elutasítjátok kérésemet.

Kicsit meglepődtem ezen a hirtelen változáson, habár már előbb is feltűnt, hogy Laci kezd megváltozni. Udvariasabban beszél az idősebbekkel és szorgalmasabb, pontosabb lett munkája is.

— Tudod, — folytatta Laci — itt a DISZ II. kongresszusa, s most úgy érzem, hogy az én munkámtól is függ kongresszusunk sikere. Szeretnék még jobban dolgozni, mert látom azt, hogy törődök velem. Nem hagytok magamra. Pedig megérdemeltem volna. Most érzem csak igazán, mit jelent nekem a DISZ.

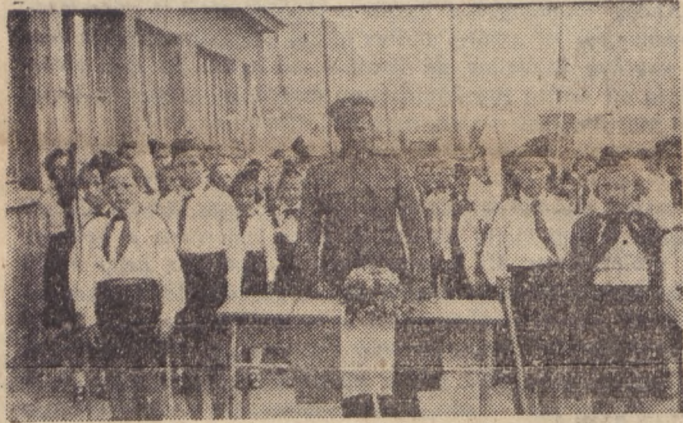
Igy beszélt Balogh Laci, két hónapi állandó foglalkozás után. Ő maga jött el ismét közénk. De ha még többet és jobban foglalkoztunk volna Lacival, akkor nem félve jött volna hozzám elmondani titkos gondolatait, hanem teljes bizalommal.

DISZ-vezetők, szövetségünk tagjai! Tanuljunk ebből az esetből és keressük fel azokat a fiatalokat, akik elmaradoztak közülünk, vagy azokat, akik még nem tagjai szövetségünknek. Ne várjunk arra, hogy ők jöjjenek hozzánk, hanem mi menjünk hozzájuk. Készüljünk így, a DISZ II. kongresszusára, és tegyük meg sokkal erősebb ifjúsági szervezetünkkel.

Neked Balogh Laci csak annyit: bízzunk abban, amit ígértél, hiszen alapjában véve becsületes jó vagy. Fogd meg erősebben a csillót, amikor kihúrod a kasból és gondold arra, hogy te DISZ-tag vagy. Főleg akkor, ha idősebbel beszélgetsz.

St—A

Úttörő avatás a kenderföldi iskolában

Nagy és örömteli nap volt iskolánk életében május 7-e. Ezen a napon vette fel úttörő-szervezetünk tagjai sorába a harmadik osztályos tanulókat.

Azokat, akik becsületes tanulásukkal bebizonyították, hogy érdemesek az úttörő névre.

A hosszú készülődés után, végre elérkezett az avatás

napja. A felsorakozott egyenruhás pártások között kaptak helyet a nyakkendő nélküli harmadik osztályosok. A Himnusz elhangzása után a csapatvezető felkérte néphadseregünk képviselőjét, Farkas főhadnagy elvtársát, szóljon a pártásokhoz.

Farkas főhadnagy elvtárs beszédében méltatta az úttörő szö jelentőségét, a szovjet pionirok, magyar ifjú harcok és úttörők munkáját. Felhívta a harmadikosok figyelmét a vörös nyakkendő megbecsülésére. Az ünnepélyes fogadalom tétel után, Farkas elvtárs átadta a vörös nyakkendőket. Az ünnepség az Úttörő indulóval ért véget.

VIOLA LAJOS csapatvezető.

Szervezeti hírek

Május 21-én fejeződött be a városi DISZ-bizottság által rendezett egy hetes módszertani titkár-továbbképző tanfolyam. A tanfolyamon 36 alapszervezeti titkár vett részt.

A városi DISZ-bizottság értesíti az alapszervezetek titkárait, hogy a DISZ II. kongresszusa tiszteletére ünnepi taggyűléseket kell tartani május 23-tól június 15-ig.

Az Erőmű DISZ-alapszervezete júniusban kétnapos kirándulást szervez magyar tengerünk, a Balaton környékére. A kirándulás célja, hogy a fiatalok megismerjék Badacsonyi, Tihanyi és a Balaton más nevezetességeit.

A vasgyűjtésről...

Május a vasgyűjtő hónap. Az egész országban fiatalok ezrei keresik fel a városok, falvak legeldugottabb részeit, hogy felkutassák fejlődő nehéziparunk részére a szinte nélkülözhetetlen vas- és fémhulladékokat.

Nálunk Komlón, az ifjúság városának fiataljai is nagy szerepet kiveszik részüket ebből a gyűjtési kampányból. Ezt tanúsítja a szénosztályozói Fehér József vasgyűjtő brigád, amely idáig 130 mázsa vasat gyűjtött. A brigádnak olyan terveit vannak, hogy a kampány befejezéséig 200 mázsa vasat gyűjtenek.

De nem maradnak el mögöttük az erőmű fiataljai sem, akik Horváth Takács János DISZ-titkár vezetésével 80 mázsa vasat gyűjtöttek eddig. Az

507-es MTH intézet tanulói, vasgyűjtési tervüket már május 18-án befejezték és még 100 mázsa hulladékvasat gyűjtöttek. Ezt a mennyiséget a hónap végéig még 100 mázsaival toldják meg. Különösen bizhatunk itt a 8-as gyűjtő brigádban, amely Vukicsevics Géza és Kóvári Tibor vezetésével nagyon szép eredményeket ért el eddig. Ugyanúgy dicséret illeti a Kökönyös-keleti iskolai tanulóit is.

Egyedül a bányagépjavító DISZ-szervezete, Czukor László DISZ-titkár vezetésével készülődik még mindig. Különös ez, hiszen tavaly országos viszonylatban az elsők között voltak, összegyűjtött 9 vagon vashulladékukkal. De most még csak készülődnek.

STUGNER ANDRÁS

Egy példamutató DISZ-titkár

Bertus Pál, majdnem tíz éve dolgozik az ifjúsági mozgalomban. 1946-ban, mint EPOSZ-titkár kezdte. Majd több, mint egy évig járási MINSZ-titkár volt Dombóváron.

1951-ben jött Komlóra, ahol ugyahesek aktív és jó mozgalmi munkát végez.

Ez év februárjában, amikor megalakult a feltároló üzem, a népszerű „Pali” ismét hozzájárult a DISZ megszervezéséhez. 18 fiatal DISZ-taggal alakult meg a szervezet. Eredményes munkájáért ma már 82 tagja van a feltároló üzem DISZ-szervezetének.

Legfontosabb feladatának tekinti a fiatalok termelő

munkában való mozgósítását. Ismeri a feltárolás jelentőségét, de tudja azt is, hogy 730 folyó méter vágat kihajtása egy hó-

napban nem kis dolog. Eppen ezért szervezte meg a párt és szakszervezet segítségével először a Fumacs és a Hornyák-DISZ brigádokat, majd ezek után még 8 ifjúsági brigádot.

Igy jelenleg a feltároló üzemből 10 DISZ-csapat dolgozik a tervek teljesítésén. Bertus elvtárs nagyszerű vállalatot tett a DISZ II. kongresszusa tiszteletére. Vállalta: a jelenleg még 100 százalék alatt teljesítő Tvukodi és Bóra DISZ-brigádokat úgy segíti, hogy a kongresszusig ők is norma feletti teljesítsenek. Igéretet tett arra is, hogy az V. Világ-ifjúsági Találkozóig 30 új DISZ-tagot szervez.

Kongresszusi küldötteink:

Vörös János

Vörös János elvtárs 1939 óta dolgozik a bányában. Mint csillás kezdte s jó pár évi csillás után lehetett csak vájár a szászvári bányában. Jelenleg Béta-aknán dolgozik. Valóság-gal szerelme a munkájának, de nemcsak munkáját, hanem munkatársait is szereti. Azok is őt. Szeretik, mert állandóan neveli, hasznos tanácsokkal látja el őket. Két év óta ez a DISZ-brigád az ő vezetésével sok sikert ért el. Ő a brigád DISZ-csoportvezetője, s a munka mellett a politikai ismeretek elsajátítására is neveli brigádja tagjait.

Molnár István

Nincs Komlón olyan fiatal, aki Molnár Pistát nem ismerne. Hiszen Pista sokat tett a feltárolás meggyorsításáért érdekében.

Mindannyian tudjuk, hogy a feltárolás a szénbányászat jövője. Ha a feltárolás elmarad, akkor veszélyeztetve van bányáink széntermele is.

Ma már egyre több olyan fiatal van, aki követi őt, s szeretne hasonló lenni hozzá. Ő nemcsak a munkában, hanem a társadalmi életben is követendő példaként áll városunk fiataljai, s főleg bányász ifjaink előtt. Mint a városi DISZ bizottság tagja is jól dolgozik. Szereti a fiatalokat és mindent megtesz azok érdekében. Molnár Pista ezért méltó küldötteje a komlói fiataloknak.

As Anna-aknai párttaggyűlés határozata:

Teljesíteni fogjuk májusban és júniusban is az élüzem cím feltételeit!

A taggyűlés mindig ünneppé válik az életünkben. Valahogy úgy is készült erre. Amikor az egyik elmulott, már a másikra készül. Gyűjti a mandanivalókat, meghányja-veti az elmúlt hónap hibáit, eredményeit. Határozatot hoz az elkövetkező egy-két hónap munkájára. Nemcsak a pártélet területére, hanem az üzem munkájára, a termelésre is.

Általában az szokták mondani: olyan a taggyűlés, amilyen a beszámoló, amilyenek szerveztek az aktívák. De olyan az a valóságban is. Hát ilyen volt ez május 15-én is, az Anna-aknai kommunista taggyűlésén. Harcos, bátor, vitaképes, s tovább lehetne sorolni erényeit. Egész ez kerék volt. Nézzük csak sorjában:

A beszámolót Bencze Károly párttitkár elvtárs mondta el. Megfelelő mértékkel volt benne mérv minden. Az eredmény, a hibák feltárása. Nem fukarkodott a dicsérrel, de a bírálattal sem. Teljes mértékben betöltötte feladatát. S hogy volt miről beszélni, hogy jól dolgoztak az elmúlt két hónapban az Anna-aknai kommunista taggyűlésén, arról így szól a beszámoló:

— A március 20-i taggyűlésünkön megtárgyaltuk és határozatot hoztunk arra, hogy a II. negyedévben tervünk teljesítését és az első negyedévi tartozásból 700 tonnát törlesztünk. Most örömmel kell megállapítanunk azt, hogy áprilisban tervünket 112 százalékban teljesítettük és az ígért törlesztés helyett 1530 tonnát termeltünk.

— Áprilisban a tervezettnél 17.78 forinttal termeltünk olcsóbban egy tonna szenet és ezzel mintegy 248 ezer forintot takarítottunk meg... De van eredmény a bányafa felhasználásánál is. Az egy tonnára eső bányafa és szelvénykénál 3 —3 forinttal csökkentettük a költséget. Nőtt az egyfőre eső teljesítmény is. Áprilisban ezt 8 százalékkal emeltük és ezzel

0.652 tonnára emelkedett az összüzemi teljesítmény.

Az előző évhez képest megkezdte az üzemi teljesítményét. Arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy ezen jó eredmények ellenére, az összüzemi teljesítménynél még nincs minden rendben sok még a tennivaló.

A hibákról szólva Bencze elvtárs ezeket mondta:

— Probléma van még a szállítással. Itt egyes műszaki vezetők nem elég önállóak. Meg kell mondanunk azt is, hogy bajok vannak — a parciálisan szellőztetett munkahelyeken — a technológiai munkafegyelmbe nem tartásával. A légszűrők nincsenek beépítve a vájvégig és nincsenek jól összellesztve.

Tovább kell növelnünk a dolgozóink szakmai tudását. Mert bizony jelenleg baj van a minőségi munkával az ácsolásoknál. Nem kis mértékben gátolja munkánk sikerének emelkedését az a körülmény, hogy áprilisban majdnem 300 igazolatlan mulasztás történt. De az igen magas táppénz létszám is gátolja előrehaladásunkat.

— Nyugodtan mondhatjuk, és a becsületes dolgozók nevében kijelentjük: eddig sem, de a jövőben sem fogjuk tűrni üzemünknel a lazaságokat.

A beszámoló után sok harcos hozzászólás hangzott el. Közülük nem egy bírálta a vezetőség munkáját. Oravecz elvtárs a többek között ezeket mondta:

— Nekem az a véleményem, hogy az ÜB és a pártbizottság vezetősége csak kampányszerűen kezeli a versenyszervezést. Ezt bizonyítja az a tény, hogy áprilisban csak 20-án jöttek ki a Kövestetői lejtáknára.

Fábián elvtárs a DISZ munkáról, Batki elvtárs arról beszélt, hogy egyes párttagok mennyire elhanyagolják a párt munkát. Gazi elvtárs a versenyszervezésre tett ígéretet.

Anna-aknai kommunista jó munkát végeztek. Taggyűlésük határozatát is hozta, s ha úgy fognak munkához, ahogyan azt a taggyűlésen meghatározták, nem fog elmaradni az eredmény és akkor az Anna-aknai kommunista pártbizottság vezetője fogja tölteni hivatását.

A mázai pártbizottság határozata az 1955—56-os oktatási évről

A mázai bányászati pártbizottság májusban és júniusban is az élüzem cím feltételeit fogja teljesíteni. A mázai bányászati pártbizottság májusban és júniusban is az élüzem cím feltételeit fogja teljesíteni. A mázai bányászati pártbizottság májusban és júniusban is az élüzem cím feltételeit fogja teljesíteni.

— Mivel akarják biztosítani, hogy az ősszel beinduló oktatás állandóan teljes létszámú és aktív legyen?

— Erre már a múlt héten megtartott vezetőségi ülésen hoztunk egy határozatot. Hiszen mindez nagyrészt azon múlik, kire van bízva a pártpropaganda, vagyis a propagandisták, az előadók összetételéről, elméleti és politikai képzettségükről, attól, hogy mennyire tudják lekötni hallgatóik figyelmét. Tavaly erre nem sok gondot fordítottak. Az idén nem akarunk így járni. Ezért olyan vezetőket, propagandis-

tákat bízunk meg, akik elméleti színvonaluk és tapasztalataik tekintetében, messze a hallgatók fölött vannak. Itt van például Heller Alajos bányamérnök. Ő lesz a „Párttörténet II. évfolyam”-ának vezetője. Ő mint mérnök is rendszeresen, példamutatóan végzi munkáját, remélem, hogy jól ellátja majd feladatát, a propaganda munkában is.

— Az előkészítésnél figyelembe vették a párttagok kívánságait is?

— Elsősorban azokat vonjuk be a párttagokhoz, akik már az előző évben is bebizonyították, hogy mindig rendszeresen jelennek meg az előadásokon, akik az anyagok tanulmányozásában aktívak voltak. S nem utolsósorban azokat a párttagokat, akik a párttagok kívánságait figyelembe vették. Mind két tanfolyamra 20—20 elvtársat vonunk be az előző évi 19-el szemben. Ez a szám kevesnek látszik ugyan, de mi ezen úgy akarunk segíteni, hogy ezt a létszámot az egész oktatási évadban megtartsuk. Ezért végülünk alapos munkát már most az előkészítésnél is.

— Milyen előkészületeket tettek még?

— Az alapszervezet vezetősége tagjaiból, egy háromtagú

„elbeszélgető bizottság”-ot alakítottunk. Az ő feladatuk lesz majd megbeszélni párttagjainkal, hogy milyen oktatási formán akarnak résztvenni. Egyben megkívánom mondani azt is, hogy az „elbeszélgető bizottság” szigorúan az önkéntesség elve alapján, semminemű kényszer, vagy adminisztratív módszer alkalmazása nélkül végzi majd munkáját.

— Hány párttagot szándékozik bevonnai a pártbizottság az idei oktatásba?

— Két formában indítunk oktatást. Az egyiket a marxizmus-leninizmus alapjait tanulmányozzák, a másikat oktatási formán pedig az SZKP történetének II. évfolyam anyagát tanulmányozzák. Mind két tanfolyamra 20—20 elvtársat vonunk be az előző évi 19-el szemben. Ez a szám kevesnek látszik ugyan, de mi ezen úgy akarunk segíteni, hogy ezt a létszámot az egész oktatási évadban megtartsuk. Ezért végülünk alapos munkát már most az előkészítésnél is.

100 méterért a mélysínten

A legjobb feltárók...

Elcsendesült a rakodógép berregése, zakatolása, csupán a bányászfejszék egyhangú csaitogása hallatszott. A gyorsan lecsúszó fejszék nyomán szaporán hullott a forgács, készült az ácsolat. Amott két férfi gyors ütemben húzotta a rövid fűrész. főtéjét fűrészelték.

Ez a kép fogadott bennünket mult hét csütörtök délelőttjén a VI. szint nyugati 3/a keresztvágatban, Hornyik János DISZ feltárási csapatának munkahelyén.

— Hogy megy a munka, Hornyik elvtárs?

— Menni nem megy, csinálni kell azt, — válaszolta az örökké vidám arcú csapatvezető, miközben az egyik oldaltámfát faragta.

Hornyik elvtársék jól csinálják. A grafikon szerint dolgozó csapatnak sikerült elérni azt, hogy a másfél műszakra tervezett munkafolyamatot egy műszak alatt elvégezzék. Az ő csapatuk a legjobb feltáró csapat, 6k azok, akik állandóan tartani tudják havi 125—130 százalékos eredményüket.

Május 19-ig 28 folyóméter vágatot hajtottak ki. Fejtelési mélyüket az előirányzott 12.2 centiméterről 22 centiméterre növelték. Az áprilisi anketón vállalt 8 folyóméter terven felüli vágatkihajtást is teljesítették.

Amint a csapat munkáját figyeltük, megtudtuk, hogy Hornyik elvtárs felkérte Vizi László elvtársat, a tröszt igazgatóját, csapata patronálására.

— Még nem kaptam választ, de remélem, hogy vállalni fogja. — mondta Hornyik elvtárs.

— De még mennyire, hogy vállalom „öreg” Hornyik — hangzottak a szavak a végszóra odaérő Vizi elvtárs ajkáról. — Sőt, büszke vagyok rá, hogy ilyen csapatot patronálhatok. Látom, hogy itt nem csak szavak, hanem méterek is vannak. Minden rendben van, azonban a jövőben jobban vigyázzanak az irány pontos betartásával.

— Meg lesz Vizi elvtárs. Mindent el fogunk követni, hogy megtartsuk elsősegünkét, jó, minőségi munkával minél több vágatot hajtsunk ki, újabb dicsőséget szerezzünk ezáltal a komló bányászok nevének. Gyerünk fiúk!

A rakodógép ismét berregni kezdett s megindult a munka a tervteljesítés, az újabb győzelmek felé.

A rendtelenség, nem dísze a feltárónak

A feltáró üzem VI. szintű munkahelyeit járva megállapítottuk, hogy a csapatok szintje kivétel nélkül megértették a feltárás, a „100 méterért a mélysínten”-mozgalom jelentőségét, fontosságát. Ennek szellemében dolgoznak, így végzik munkájukat az Amrein, Bartucz, Tischler, Török csapatok is.

Vannak itt is nehézségek akadályok. Nincs elegendő üreścille, hiányzik a légsző, nincs sín, stb. Mindezek ellenére, a csapatok teljesítik tervüket, sőt nem egy közülük túl is teljesíti azt.

Sajnos, nem mondható ez el az 5-ös keresztvágatból siltóló hajtó Tóth István csapatáról. A csapatvezető egyhónapos betegsége alatt

az azelőtt jó eredményeket elért csapat úgy minőségi, mint mennyiségi munkában teljesen visszaesett.

Május 19-ig mindössze 5 folyóméter vágatot hajtottak ki. A munkahelyen nagy a rendtelenség, szanaszét hevernek a szerszámok.

Mi az oka ennek a gyenge teljesítménynek, a nagyfokú rendtelenségnek? Egrész azt, hogy a munkahely naponta más-más harmadokkal van te-

lepítve. Állandóan csak Rác Dezső harmada dolgozik itt, a többieket folyton cserélik. — Nem ismerik váltótársaikat, májusban még egyszer sem találkoztak.

Igy érvényesül náluk az a közmondás, hogy nem tudja a jobbék, mit csinál a bal.

A 18-i éjszakai műszakosok például 7 lyukat fúrtak és beállítottak egy ácsolatot. Mi történt másnap reggel? Az ácsolatot ki kellett dobni, a lyukakból kettőt tudtak csak használni, mert az éjjelések nem tudták, hogy a vágattal kissé jobbra kell fordulni.

Eltelt a délelőtt, Rácék lefúrtak 3 lyukat (ami bizony nagyon gyenge teljesítmény) és majdnem ugyanúgy hagyták ott a munkahelyet, — az ő állításuk szerint —, mint egy nappal előtte. Ok se csináltak sokat, de hát mit csinált akkor a délutános és éjjelcs harmad?

Jó lenne, ha a feltáró üzem vezetősége, a felügyelet jobban megnézné ezen munkahelyet és ha kell, erélyes intézkedéssel is, — de megszüntetné ezt a szegélyteljes állapotot.

Az eredményes munkának egyik előfeltétele a jó munkafegyelm

Vonatkozik ez úgy a feltáró, mint a szemes munkahelyekre egyaránt. Bányajárásunk alkalmával találkoztunk több „szemes” és „köves” lógó emberrel, sőt egész csoportokkal. Például a VI. szinten a II-es üzem csőszerelő kamrájában

egy 10—12 fős csoport beszélgetett. Báról, táncról, sportról, csak éppen a bányáról nem.

Mikor beakartunk menni hozzájuk, az egyik velünk lévő körletvezető azt mondta, hogy kár, mert ezeknek nem parancsol senki, azt csinálnak amit akarnak.

Mi megkérjük a II-es üzem vezetőjét, próbáljon nekik parancsolni még akkor is, ha ők „csőszerelők”. Ha pedig nem akarnak dolgozni, hanem inkább beszélgetni, akkor menjenek ki Kökönyösbe, ne a bányába. Ott vannak padok is, le is ülhetnek és az üzemenek sem kerül annyiba.

Ugyanilyen „lógódiakra” akadunk, a Bartucz csapat két urasági csillásának személyében is. Ők valóban „urasan” végezték munkájukat. — Egyikük a feltöréstől 30 méterre, a másik közvetlen alatta üldögélt. (Jó, hogy nem esett a fejére egy jókora ködarab, mert sapka sem volt rajta.) Mikor megkérdeztük,

hogy miért nem megy a társáért és miért nem dolgoznak, fölünyesen ezt választotta:

— ...Addig úgy sem csinál a társam semmit, míg oda nem megyek — s tovább üldögélt.

Megkérdezzük: a feltáró üzem felügyelete nem tudna velük valamit csinálni?

Tervszerűtlenséggel és ellenőrzés hiányával találkozunk a VI. szintű löstállóiban érzékelni. Lent az érzékelésben dolgozott Nemes József vajúr harmada. A 4 fős csapat felkúvágot és harántot hajtott. A meddőt és az anyagot vitlával szállítják. A vitlámal 2 női és 4 férfi „do-gozó” találtunk. Kérdésünkre, hogy miért vannak ennyien, hosszú huza-vona után megmondták, hogy az éjjelcs harmad bent maradt, viszont a rendes délelőtös is megjött. A többi, az „vendég”.

Ejnye, ejnye, hát nem szegény az, amikor sok helyen munkaerőhiány van, akkor egy 4 fős csapathoz, — mely legjobb esetben egy műszak alatt 10 csille követ ad ki — 8 fős kiszolgáló személyzetet osztanak, meghozza „vendégek” jelenlétében? És mindezt a felügyelet nem vette észre? — pedig hát ő is ott áll... a kispadon!

Ezzel érvelj...!

NÉPNEVELŐKNEK

Népnevelő elvtársak! Sokszor hangzik el mostanában, hogy nem eleget politizálunk, nem eleget törődünk a pártpolitikai munka kiszélesítésével, fejlesztésével, különösen a fiatalok, az asszonyok, a párttagok között. Főleg keveset beszélünk az eddig elért eredményekről. Előszóval feledekezünk meg arról, beszélni, hogy milyen változások történtek az ötvenes tervünk ideje alatt, egy-egy esztendőben. Ezért van az, hogy sokan csak úgy válvette elmennek az eredmények mellett, nem veszik észre azokat. Ezért mi népnevelők vagyunk a felelősek.

Szeretnénk ehhez a munkához segítséget adni. Érveket az agitációhoz. Olyanokat, melyek itt valósultak meg városunkban, csak eddig vagy ke-

veset, vagy egyáltalán nem beszélünk róluk. Pedig jó erről beszélni, mert hatalmas eredmények ezek, s végeredményben a mi életünket tették szebbé, jobbá. Ezért nem árt ha egy néhányat most felemlítünk, nektek s ti majd eljuttatjátok szerte a városba, a környező falvakba, minden emberhez. Ha ezt megteszitek, jól dolgoztok, előbbre segítitek vinni ügyünket. Ezen keresztül lesz még jobb a munka a bányában. Ezen keresztül, ezek is meretében tudunk majd többet termelni.

Vajon hányan beszéltek már arról, népnevelőink közül, a bányászok között, hogy az első negyedévben 173 kg a növekedett széntermelésünk produktív teljesítménye.

Vagy megíyk népnevelő kö-

zölte azt a 104-es csapat bányászai, hogy májusban igen magas palatartalmú szenet küldenek felszínre. Hogy május 7-én az általuk felszínre küldött szén palatartalma 43 százalékos volt. Pedig erről érdemes lenne beszélni, mert a nagy palatartalmú szén felszínre küldése nem segíti elő minőségi tervünk teljesítését.

Hányan tudják azt bányászaink, vagy a város lakosai közül, hogy az utóbbi egy év alatt — 1954 márciusától 1955 márciusáig — 604 bányász kapta meg a sztáhanovista oklevelet, hogy 196-an nyerték el ez idő alatt a kiváló bányász jelvényt, hogy 18-an kapták meg a Szakma Kiváló Dolgozója jelvényt és oklevelet, hogy 145-en kaptak miniszteri, s 226-an kormánykitüntetés.

például: 1955 május 7-én a 17-es és 4116-os csapatoknál, az általuk szénként kiküldött csillekben 25 százalék, a 413-as csapatnál 27.8 százalék, a 411-es csapatnál 28 százalék, a 2-es csapatnál 30 százalék, a 104-es csapatnál pedig 43 százalék, tehát majdnem a fele volt a meddő. A megtűrt meddő százalék pedig sehohsem haladhatná meg a 10 százalékot.

Kedves bányász elvtársak! Jövőben minden csapaton pontosan tartsátok be a megtűrt meddő mértéket. Tisztább szenet adjatok nekünk a Szénelőkészítőműre. Ily módon segítétek megvalósítani a legközelebbi nagy célkitűzésünk elérését: a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlajának anyag részét.

KUTICS ANTALNA. Szénelőkészítőmű szér-gépezője.

Nyári menetrend

Komlóról induló vonatok: 0.00 órákor Komló—Budapest (közvetlen kocsis és hálókocsi), 5.04 órákor: Komló—Budapest gyorsvonat (Bakócai átszállással), 8.00 órákor: Komló—Budapest (dombóvári átszállással), 14.20 órákor: Komló—Budapest (dombóvári átszállással), 16.08 órákor: Komló—Budapest gyorsvonat (dombóvári átszállással), 19.17 órákor: Komló—Dombóvár.

Komlóra érkező vonatok: 4.39 órákor: Budapestről (közvetlen kocsis és hálókocsi), 6.33 órákor gyorsvonat Budapestről. (Ez a gyors éjjel indul a Kelti pályaudvarról, gyorsvonat, pármáskocsi jegyet kell rá váltani) 12.45 órákor Budapestről, 15.44 órákor Dombóvárról, 17.34 órákor: Dombóvárról, 20.45 órákor Budapestről.

Vidám Cirkusz

Mától kezdve, május 30-ig tartózkodik városunkban — a tanácsház előtti téren, — az Országos Cirkusz Vállalat „Vidám Cirkusz”-a. Szórakoztató műsorszámokkal kedveskedik majd városunk bányászainak, dolgozóinak.

A műsorban fellépnek: Blahut Pál kézegyensúlyozó művész, Kelly, a villámsonglór. A 2 Dodisz, Luka és Stefánka zenebohócok. A 2 Schneider, különleges mutatványossal. — Misi medve, Péter János vezetésével. Sárközi a búvész.

A 2 Racsmányi, légtornász mutatványosaival. A Helta kutyarevű. A „ZEBU?” műsor-szám. És végül Pali, Spaci, Luka és Gabi, a közkezdvelt zenebohócok nyujtanak vidám szórakozást.

Az előadások kezdete: hétfőnapokon, este 8 óra — vasárnap 4 és 8 órákor.

Fő feladatunk legyen a szén minőségének javítása!

(Nyílt levél bányászársaimhoz) A Szénelőkészítőmű gázzszenet feldolgozó kovácsgépeivel vagyok szér-gépezéssel. Így módomban van rendszeresen ellenőrizni és figyelemmel kísérni a bányából kikerülő nyers gázzszen minőségét. El kell ismerjem, hogy a tavalyi évhez viszonyítva, sokat javult a gázzszen minősége. Ezért köszönet illeti meg derék bányászainkat.

A minőségjavulás azonban még nem teljesen kielégítő, és főként nem általános. Gyakran előfordul, hogy egyes csapatok jóminőségű szén szállítása után erősen meddős szén kerül szér-gépekre. Ilyenkor természetesen több meddőt kell elvennem s így kevesebb szérelt gázzszenet tudunk szállítani nagyüzemeink felé.

Meg kell gondolni azt is, hogy az erősen meddős szén, a Szén-

előkészítőmű szállító berendezéseit (gumiszalagok, vibrátorok) is feleslegesen rongálja, terheli. De nemcsak ezért káros a sok meddő, hanem azért is, mert fölülegesen sok villamosenergiát fogyaszt.

Munkatársaimmal sokat beszélgettünk ezekről a problémákról és megállapodtunk abban, hogy felhívással fordulunk Kossuth-bánya, Béta- és Anna-akna bányászaihoz.

Hozzátok fordulunk, bányász elvtársak! Arra kérünk benneteket, hogy igyekezzetek: minél kevesebb meddő kerüljön a szén esillékbe. Az utóbbi hetekben főként az 1., 6., 52., 17., 104., 107., 454., 512., 413., 407., 451., 4104., 4105., 4120., 4107., 4116. számú csapatok bányászainál volt erősen meddős a szén. Érdeklődésünkre néhány kirívó számadatot is közölt velünk a MEÓ laboratórium. Így

Szerkesztőség postájából:

Hét kilót híztam Parádon...

A mi államunkban, minden munkásnak kijár a pihenés, üdülés. Mint tanácsai dolgozó, ez év áprilisában, abban a meg... tiszteletben részesültem, hogy beutaltam a parádon...

nyök, közepén — a főalnál — emelvény, rajta szebbnél-szebb, üdén virágzó, illatozó virágok sokasága teszi még szebbé a termet.

A kultúrteremben könyvtár és egyéb szórakoztató játékok. A folyosókon és a szobákban süppedős szőnyegek. Mindenütt tisztaság és rend uralkodik. Házirend is van. Kezdem mind járt a legfontosabbal, az érkezési renddel:

— Naponta 10—12 féle ételt fogyasztanak a beutalt üdülő vendég. Ezek kalória értéke kb. 4.800. Ime egy napi étrend: reggeli: tej, tejeskávé, tea (tetszerszerint) vaj, méz. Ebéd: karalábéleves, sertésült, rakottburgonya, zöldségleves, krémestésztés. Uzsonna: tej, kávé, tea (tetszerszerint). Vacsora: gulyásleves, sajt, tortaszela.

Tejből, kávéból, teából, levesből, főzelékből, kenyérből mindenki annyit fogyaszt, amennyi jólesik. Minden második nap orvosi vizsgálat van. Szórakozás is van bőven. Táncestek, színházi előadások, filmvetítések szórakozhatnak az üdülő munkások.

A fehérkabátos orvosok és ápolónők, a kékruhás, fehérköntösös és fejkendősettél-felsőgálók, a barnaruhás takarítók mindegyike a legkedvesebb. Valamennyien azon igyekeznek, hogyan tudják jobba, szebbé tenni a beutalt idejét. Ilyen gondozás mellett nem csoda, ha a beutalt munkás három hét alatt 4—5 kilót, vagy az én esetemben 7 kilót hízik.

Vas István

Gyermeküdtetés

A Szénbányászati Tröszt Munkásellátási osztálya értesíti a tröszt állományában dolgozó szülőket, hogy a Fonyódt-Bélatelepi gyermeküdülőben ez évi üdtetését 1955. június 1-én megkezdte. Az üdtetés szeptember 1-ig tart. Kétheti turnusokban.

Azok a szülők, akik gyermekeiket üdtetésre szeretnék, igényüket jelentik meg az üdtetés szervezőbizottságának. Az UB által kiállított javaslatot jelentkezzenek a tröszt munkásellátási osztálynak, ahol kiállítják a jelentkezési ívet. Utána gyermekeiket

orvosi vizsgálatra kell vinni, ahol az orvos rávevési javaslatát a jelentkezési ívre, az ívre vissza kell juttatni a Munkásellátási Osztálynak. Az osztályon közölni fogják az üdtetés kezdetét és az autóbussz indulási idejét.

A gyermekek után napi 10.— forintot kell a szülőnek fizetni, tehát hetente 70.— forintot. A fizetés alól csak a szakma kiváló dolgozói és a sztahanovisták mentesülnek. Az idő rövidsége való tekintettel kérjük a szülőket, hogy igényüket minél előbb jelentkés be. SZABÓ JÓZSEF

A Kiskereskedelmi Vállalat boltjaiban

Minden ember szereti azt, ha vásárolni megy, hogy gyorsan és udvariasan szolgálják ki. Jóleső érzés az, amikor a kiszolgáló mosolygva, vidáman adja át a kért árut. Ez az udvarias, vidám kiszolgálás jellemző a Bem József utcai 100-os fűszer-csemege bolt dolgozóira.

és becsületükre váljon, hogy boltjukban súlyoskonítás és árdragítás nem volt.

Az árak fogyasztói ára fel van tüntetve, a könyvelés naprakész állapotban van. A jelenléti és személyi elvásárlási könyvet pontosan vezetik. Egyszerű, lelkismeretesen becsületesen végzik munkájukat.

Ugyanez mondható el a 116-os számú újtelepi bolt dolgozóiról is. A minden tekintetben fiatalok, tiszt a legidősebb alig van túl a harmincon — jó, kollektív munkát végeznek. A panaszs és ellenőrző könyvben csak dícséretet vannak beírva. Az újtelepeket szeretik őket, mert gyors, udvarias kiszolgálók.

Allandóan a tervteljesítőket közzé tartjuk. Sőt, a múlt év 129 szakszervezeti eredményükkel az az évekkel De helyezésüket továbbra is meg

akarják tartani, — mondta Reisz János elvtárs, a bolt vezetője. A két fiatal, örökéke vidám leány, Papp Gizella és Lajnos Irén, a tervteljesítőket a Bem József utcai 100-os fűszer-csemege bolt dolgozóitól elhatárolták.

Nemesak fűszer-csemege, hanem a ruházati boltok dolgozói is jól végzik munkájukat. A Kossuth Lajos utcai 70-es rövid divatruha bolt vezetője, Bednar Rezsőné és a kiszolgálók, Bérczes Erzsébet, Dudás Istvánné, Szabó Ilonka, valamint a kereskedelem „örög rókiája”, Schwarcz György, mind-mind jól dolgoznak.

A kereskedelem dolgozóinak nem egyforma a tudásuk, a gyakorlatuk, de egy a céljuk: tudásuk legjavát nyújtani, hogy minél jobban és udvariasabban szolgálhassanak ki minden vásárlót.

Beszélgetés Benke János elvtárrsal, a Kiskereskedelmi Vállalat igazgatójával

A Kiskereskedelmi Vállalat van hivatal városunk lakosságának élelem és ruházati cikkekkel való ellátására. A vállalat vezetőségén és dolgozóin múlik a lakosság igényeinek jó és gyors kielégítése, bőséges áruval való ellátása. Felkerestük Benke János elvtársat, a vállalat igazgatóját s beszélgettünk vele a vállalat munkájáról, jövő terveiről.

— A lakosság húselállításának további javítására már a hét folyamán megkezdjük a pecsenye kacsra és a rántani való csirke árusítását. A szövetkezetekkel történt megállapodások szerint a jövőben biztosítva lesz városunk lakosságának élőbaromfival való ellátása is.

— Mik a tervei igazgató elvtársnak a hiánycikkek fokozottabb felszámolása, a bőséges áruellátás biztosítására?

— A hiánycikkek pótlására Baranya megye egész területén felkutattuk a kisipari termelő-

szövetkezetek kapacitását, s a nagyipari termelésétől függően adjuk meg rendeléseinket mindazon cikkekre, melyeknek pótlása még szükséges. Ennek érdekében vezetjük be vállalatunknál a heti áruszemlést, melyen keresztül megismerjük készleteinket s így sokkal tervszerűbben tudjuk a hiánycikkek gyártását irányítani.

A vállalat vezetősége és összes dolgozója azon lesznek, hogy a jövőben még több, jobb árut biztosítsanak szocialista bányavárosunk lakosságának.

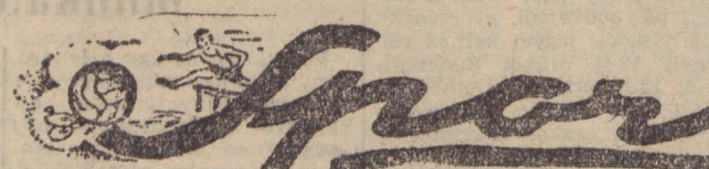
— Milyen eredményeket ért el a vállalat az elmúlt évhez viszonyítva, az év első 5 hónapjában?

— Az elmúlt évben vállalatunk úgy áruforgalom, mint termelékenység szempontjából negyedévről-negyedévre fokozatosan fejlődött. Az idei első negyedév megtorpanása után ismét a fejlődés útjára léptünk. A város lakóinak ellátását úgy az alapvető, mint egyéb cikkekben biztosítottuk és biztosítjuk. Hiánycikkeink száma, azt mondhatjuk, hogy a minimumra csökkent. De a különböző vállalatokkal és szövetkezetekkel kötött szerződésekkkel ezt még tovább akarjuk csökkenteni.

— Mik a tervek a friss tavaszi, nyári zöltség, illetve gyümölcs ellátásra?

— Bejárva a megye területét, a kedvező időjárás folytán azt láttuk, hogy bőségebb lesz, mint a múlt esztendőben. Sikeresült szerződésileg földművelőszövetkezetekkel, termelőszövetkezeti csoportokkal, egyéni termelőkkel folyamatosan szállításra olyan mennyiséget lekötöni, mely árubőséget fog biztosítani. Reméljük, hogy a létrehozott új felvásárló szerv, a Mezőgazdasági Termékeket Értékesítő Szövetkezet mindinkább fejlődik, s befogja tölni hivatását.

— Milyen lesz a baromfiellátás?

Komló Bányász—Pénzügyőrök 2:2 (0:1)

Komló, 1000 néző. Vezető: Angyal, illetve Mészáros, Nyári. Komló Bányász: Magyar — Kanizsai, Csárdás, Kripl — Polgár, Orosz — Pólinger, Szam, Udvaros, Daum, Gelencsér, Edző: Bodola Gyula. Pénzügyőrök: Balogh — Végh, Kócs, Kassai — Bebits, Kovács — Bence, Harangozó, Vad, Pál, Sasgáti, Edző: Nagy József.

A lelkesen játszó vendégcsapat kezdés után azonnali támadást indít Magyar kapuja felé és Pál elől Csárdás csak nehezen tud szögletre menteni. Röviddel utána a hazai csapat lendül támadásba. Daum kiuzsálja Gelencsért, de Kassai alapvetően kivülre szerel.

Kemény iramú mérkőzés. Mindkét védelemnek egyformán akad dolga. A hazai csapat esztendőnk felülről, hogy gyorsan és sokat lövön. A 10. percben újabb komló támadás bontakozik ki. Kripl Daumhoz továbbít, aki ügyes csellel magának teszi a labdát, majd Gelencsérhez továbbítja, aki Szám elé fel. Szám és leveze hajszályaira kerülül el Balogh kapuját.

A 36 percben jó helyzet adódik a vendégcsapat esztendőnk előtt, amit azok ki is használnak. Harangozó kiuzsálja Pált, a középcsatár 7 méterrel a jobb alsó sarokba lö, 0:1.

Szünet után a hazaiak támadnak

többet. A nagy nyomást a vendégcsapat jobb fedezete szabálytalanul igyekszik hátrítani. Angyal a 60. percben bekapta a büntetőgólt. Pólinger ejtett labdájára a sortól felbört a kapus kezét és érintve a kapu bal felső sarkába jut, 1:1. Kezdet után, a kiegyenlítés eredményeként a hazai csapat játékosai lelkesen küzdenek tovább. Ennek ellenére mégis a Pénzügyőrök érenek el gólt. Bence kirugja Pált, aki közvetlen közelről a kapu bal alsó sarkába lö, 1:2.

Atlétika 21-én, szombaton délután rendezte meg a VTSB a DISZ II. Kongresszusának tiszteletére kiírt mezei futóbajnokságot. A verseny hiányossága volt, hogy a DISZ-szervezetek egyetlen versenyzőt sem indítottak.

Eredmények: úttörők: 400 m.: fiúk: 1. Prohászka István 1:07.1. 2. Takács József 1:12. 3. Dákány János 1:13. Lányok: 300 m.: 1. Barina Mária 30.4. 2. Dabóczy Mária 33. 3. Vigh Marianna 37.

Serdülő fiú 300 méter: 1. Lakab Viktor 2:24. 2. Vertike Géza 2:26. Serdülő női, 400 m.: 1. Csabai Irén 1:15. 2. Krisztbacher Ilona 1:16. 3. Schuster Erika 1:25. Ifjúsági férfi, 1000 m.: 1. Czudor Károly 2:48. 2. Kéri János 2:50.

Vers az építőkrő

Hátatok mögé rakték százezrekben A kemény, érdes, szép piros téglát. A követ, a meszet, az ácsolattat... — Szívós erőtlök nem ismertéfrékat.

A hideg, a meleg a cuppanó sár A munka ütemét hiába cibálta, Az építő kezetek nem engedték, Az ész és a szív a próbát kiállta.

Üsszefogatok, min betonkeverék Keményedtetek az idő sodrában És emelkedtet a hosszú téglafal A telő vírut közös rokonságban.

Mennyi verítéket rejthet magában Egy-egy tömbhöz és annak soká, Mennyi gond és gondolat szállt el, Míg létre jött a szépsége, pompája.

Nem, a ti munkátok nem papírmassé. A ti munkátok az osztály ereje. Az öntudatos, harcra dolgozó, Kinek békés harcsum a tegyvere.

Az alkotó munkáért áldomás jár. A nép szíve és öröme köszöntson, Aki élte és nézte a küzdelmet: Az elétek hálat halomra döntson. ZABÁNYI ALAJOS

A tejfőlös mérce...

Főnn lakom Kőkönyösön, a Fürst Sándor utcában. Feleségem, de sokszor én is, odajárok vásárolni a Fürst Sándor utcai boltba. A tej- a fűszer, vagy éppen a hűsöltbota. Minden vásárlásnál akad öröm is, bosszúság is. Egy ilyen bosszúságról szeretnék most írni, mely igen sűrűn előfordul, s úgy tudom nemcsak itt a Fürst Sándor utcai boltban, hanem egyéb helyen is. Kicsiség, de mégis szóra érdemes:

— A tejfőlről, illetve a tejfőlös mércéről van szó. Meg arról; miért kap a vevő csak kettő deciliter tejfőt, három helyett?

Ha jól megnézi az ember azt a mércét, mellyel a tejfőt mérik, úgy látja, hogy az is tejfőlből van, mert csak a füle látszik. Mindez azért van, mert a méréskor beleöntik a tejfőt, de ki már nem kavarják belőle, mert... nincs kanál... meg hát minek is lenne... így biztosan nem mérlek magukat az eladók. Igen ám, de ugyanakkor becsapják a vásárlókat. Egy deci tejfő árával. Nem sok, de sok kicsi sokra megy.

Kedves Kiskereskedelmi Vállalat! Nagyon szeretnénk, ha találnának módot e kis hiba megszüntetésére.

Egy Fürst Sándor utcai vevő.

Table with 2 columns: NB II. állása and list of sports results including Tatabánya, Spartacus, Nagykanizsa, Szálánváros, Dinamo, Komló, Pénzügyőrök, Vác, Pécsi Tör., Sopron, Gyárépítők, Győri Tör., Kaposvár, Szálánváros, Várpalota, Dohánygyár.

H I R E K

Levél a tröszt vezetőségéhez!

Kedves Elvtársak! Legyenek szívesek, magyarázzák meg nekünk, hogy miért kell Kossuth-akna VII. szintjének fő keresztvágatán, és egyéb helyein térdig vízben és iszapban járni, s néha egy-egy félrelépésnél, derékig, vagy éppen hónaljig az iszapos vízben el-süllyedni? Miért nem lehet ezt úgy megoldani, hogy szárazlábbal mehessen az ember a munkahelyére, úgy közlekedhes-sen a vágatokon?

Mindezt azért írom le, mert a közelmúltban én is így jártam. Ki akarom térni a kiszállók elöl, akik a kifélé menő, 12 csillébből álló vonat tetején kaporogtak, mert mondván, nem akarnak belelépni a vízbe. Így kerültem én is egy félrelépés után, derékig a vízbe.

Az esetet jelentettem a szakszervezetnek és a bányarendészetnek. Az a választ kaptam, hogy az illetékes vezetőt, már meg is büntették érte. Az a véleményem, hogy ez uttg kevés az üdvösséghez. A büntetés még nem szüntette meg a vizet. Attól még mi derékig estünk a vízbe. Hanem az lenne a fontos, hogy intézkedjenek a víz levezetésére.

Valahogy közösen kellene ezt megoldani. Az emberek egész sége, a bányabiztonság, s a zavartalan termelés érdekében, ha kell egy műszakon keresztül, minden ott dolgozózt azzal foglalkoztatva, rendbe kell tenni a vágatot, rendbe kell hozni a csorgókat, a zsongokat. Szóval, le kell vezetni a vágatokról a vizet. Mi ugyan szeretjük az uszodát, a lábátatást is... de nem a bányában... és nem munka közben. ARVAI ISTVÁN II. üzem vájára

Selyem-maradék hónapot

rendez a Kiskereskedelmi Vállalat május 20 és június 20 között. Ez alkalommal hűsöltbota 1—2 méteres szép mintájú selyem ruhaanyagok kerülnek forgalomba, leértékelt áron.

— A Felsőruházati Üzletház június 10-ig bezárólag szandál és cipő vásárt rendez. Ezen idő alatt jóminőségű, olcsó női és férfi szandálok vásárolhatók 100, illetve 150 forintos ártól.

— Nagy mennyiségű és választékú fényképezőgépeket, filmeket és előhíváshoz szükséges cikkekkel rendel meg a Kiskereskedelmi Vállalat. Ismét kaphatók Utitárs, Perfekt, Taxona, Bellica, Zorkij és egyéb hazai és külföldi fényképezőgépek.

— A Kiskereskedelmi Vállalat ismét vásárolt külföldről behozott 200, és 300 forintos különkülön karórákat. A karórák árusítását előreláthatólag május 28-án kezdi meg a Kossuth Lajos utcai Sport- és Játék-bolt.

— Női és leányka fürdőruha, férfi fürdőnadrág, strandkendő és táska vásárolható a Kossuth Lajos utcai rövid-divatruha boltban.

— Felkészült a gyermeknapra a Kiskereskedelmi Vállalat. Nagyobb mennyiségben rendel léggömböt, pettyeslabdát és egyéb sok érdekes játékot. Ezen a napon lendkeresek autóverseny, rollerverseny és kötélhúzás lesz. A verseny résztvevőinek és győztesének játékjutalmakat fog kiosztani a vállalat.

— Ismét kapható a trafik-boltokban üvegfolyókba töltött üngyújtó-benzin, 40 filléres darabonkénti áron.

— Május 28-án este 7 órai kezdettel a „Május 1” Kultúr-otthon kis előadó termében megemlékezés lesz Mikszáth Kálmánról, halálának 45. évfordulója alkalmából.

— Kirándulás lesz a Zengőre május 29-én. A kirándulás vezetője: Horzsa Sándor természetrajzszakos tanár. Indulás reggel 8 órakor a „Május 1” Kultúr-otthonról.

— A Városi Tanács Mezőgazdasági Osztálya értesíti a város lakosságát, hogy akik tartalék földterületet bérelnek, a szántás díjat június 1—15-ig fizessék ki a tanácsépület. 134-es számú szobájában.

TANÁCSSTAGI BESZÁMOLÓK:

Május 24-én este 7 órakor: Polgár György Vörösmarty utcai étterem (29-es házszám). Szemek Árpád gesztenyeszínű iskola, Róth Antal, Fürst Sándor utcai iskola, Góla József Tanácsos.

Május 25-én este 7 órakor: Szentpáli Pál, Fürst Sándor utcai iskola, Vas István, Anna-akna Cséke József-né, Béke-tetőp. H. sor 1. szám, Tihanyi János Tanácsos, Fekete Pál, Anna-akna.

Május 26-án este 7 órakor: Gaspárik Kálmán Tanácsos, Koczab Józsefné, Fürst Sándor utcai iskola. FOGADÓORÁK:

Május 24-én 17 óráig 20 óráig: Unger János, Fürst Sándor utcai iskola.

Május 25-én 17 óráig 20 óráig: Görbe Zoltán, Kenderföldi alsó iskola, Pavlicsek József, Fürst Sándor utcai iskola, Gábor Balázs, Fürst Sándor utcai iskola.

Május 26-án 17 óráig 20 óráig: Tatai Jánosné, Kossuth-akna Villamos üzem irodája.

Május 29-én 17 óráig 20 óráig: Völgyesi Károly Mecsekfalvi iskola.

A Komló Bélyeggyűjtő

kör értesíti a város bélyeggyűjtőit, hogy köri összejövetelük minden vasárnap délelőtt 10—12 óráig tartják a „Zrinyi Ilona” Kultúr-otthonban. Belépni szándékozók jelentkezhetnek az összejövetelen, a kör titkárnál.

NAPTÁR

1955 május 24. Kedd. Eszter napja. A Nap két: 3.57 órakor. Nyugszik: 19.25 órakor. A Hold két: 6.18 órakor. Nyugszik: 22.26 órakor.

50 évvel ezelőtt, 1905 május 24-én született Mihail Solohov szovjet író.

1855 május 24-én (100 éve) született Daday Jenő zoológus. Gyemján Bedniz szovjet költő meghalt 1945 május 25-én (10 éve).

690 évvel ezelőtt, 1265 május 27-én született Alighieri Dante olasz költő.

1840 május 27-én (115 éve) halt meg Niccolò Paganini olasz hegedűművész és zeneszerző.

Auer Lipót hegedűművész és mesterpedagógus született 1845 május 28-án (110 éve).

80 évvel ezelőtt, 1875 május 29-én halt meg Izsó Miklós szobrászművész.

1840 május 30-án (115 éve) született Nagy Miklós, a Vasárnapi Újság és sok más lap szerkesztője.

MOZI

Május 1. Május 24—25-ig: A kis karmester. Francia film. Május 26—június 1-ig: Díszelőadás. Legújabb magyar film. Kísérőműsor: Magyar híradó. Május 28-án délelőtt 10 órakor matiné: Egy igaz ember. Szovjet film. Előadások kezdete: 4, 6, 8 órakor.

Zrinyi Ilona. Május 24—25-ig: Szembesítés. Izgalmas szovjet kém film. Május 26—29-ig: Taraléjátékos. Színes szovjet film. Kísérőműsor: 53/2 Világhíradó. Május 31—június 1-ig: Sanghaiban történt. Kínai film. Kísérőműsor: Tüske. Előadások kezdete: 6, 8, vasár- és ünneppnap: 4, 6, 8 órakor. Május 29-én délelőtt 10 órakor matiné: Vasúklú Bogdán. Szovjet film.

Apróhirdetések

VARRÓGÉP, töltőtoll, frögép javítás vállalt Kovács műszerész, Pécs, Jókai tér 6.

MÁJUS 29-én délután 6 órakor a vidémparkban „Komló Gyöngyében” este 9 órakor pedig a „Keringő” étteremben az országosan közzévetésű és a rádióban közismert „Napsugár” egyetemes vendégzseppel, Belépődíj 4 forint. Ezen a napon a „Mecsek” zenés cukrászdában Dula Babi émelek.

ÚJ KOMLÓ

az MDP komlói part-vegrenajtonizottság, a DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja Felelős szerkesztő: Gábor Balázs Felelős kiadó: Borz János Szerkesztőségi: Komló, Pártszékház, fsz. t. 2. Telefon: 58, 369

Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Kiadóvállalat, Pécs, József A u. 16.

Pécsi Szikra nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27.

Nyomdaért felel: Melles Rezső

UJ KOMLÓ

MLÁB PROLETÁRIJAI EGYESÜLJÉTEK!

AZ MBB KOMLÓI PÁRTVEGRENÁJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁG LAPJA

IV. ÉVFOLYAM 22. SZÁM.

ÁRA: 30 FILLÉR

KEDD, 1955. MÁJUS 31.

A versenyiroda jelenti:

Május 28-i tervünket 108.7 százalékra teljesítettük

Az elmúlt héten szombaton tovább folytattuk jó teljesítményünket és a napi 108.7 százalékos termelésünkkel havi tervünkön felüli tonna mennyiséget 373.1 tonnára emeltük. A Szénbányászati Trösztök versenyében továbbra is az élen haladunk. Bár meg kell azt mondjuk, hogy az első helyet nem bírtuk visszaszerezni a Pécsi Szénbányászati Trösztől. Így azok a májusi versenyben továbbra is az élen haladnak. A második negyedévi versenyben azonban mi vagyunk az elsők. Külön ki kell emelnünk, és meg kell dícsérnünk a Kossuth bányá 1-es üzemét, mely az elmúlt héten szombaton befeje-

te május havi tervét és a hátralévő két napra 1200 tonna tervfelüli teljesítést vállalt.

Örvendetes az a tény is, hogy szombaton már a szászvári bányások is beléptek a terv teljesítés sorába, hisz napi tervüket 109.2 százalékra teljesít-

Pécs	napi	havi	Komló	napi	havi
András-akna	111.6	101.8	III-as üzem	110.8	103.2
Széchenyi-akna	105.7	104.9	II-es üzem	79.9	92.2
István-akna	126.6	102.7	Béta-akna	113.1	102.4
Béke-akna	123.3	102.4	I-es üzem	115.9	110.4
Petőfi-akna	120.8	103.7	Szászvár	109.2	82.8
Tröszt	118.5	103.1	Tröszt	108.7	100.4

Az Anna-aknai bányások mányokiak 100.8 százalékra teljesítették napi tervüket. 108.6, a mázalai 105.9, a nagy-

Ujabb csatlakozások a hús budapesti ipari vállalat felhívásához

Teljesítjük az „Élüzem” feltételeit

Mi, Anna-akna bányászai, csatlakozva a budapesti ipari vállalatok felhívásához, a következők végrehajtására kötelezzük magunkat:

A II. negyedévi termelési terv 103 százalékra való teljesítésével egyidőben 1850 tonna szén adunk előirányzatunkon felül.

Vállaljuk, hogy a II. félévben augusztus 20-ig 500, a bányásznapi 100, november 7-ig 700, majd december 31-ig még további 700 tonna tervfelüli szén adunk népgazdaságunknak.

Igérjük, hogy feltérési tervünket az előírt élüzem: 103 százalékos tervvel szemben, 104 százalékra teljesítjük. Előválasztásban az előírt 0.4 százalék helyett 105 százalékra, és végtől fenntartási tervünket is 104 százalékra teljesítjük.

Kötelezzük magunkat hogy a II. félévben a tervezett önköltséget 1.5 százalékkal csökkentjük, valamint az összesími teljesítményt 102 százalékra növeljük. Kalórikus tervünket — a minőségi termeléssel — 100 százalékosan végrehajtjuk. Fajlagos bányafa felhasználási tervünket 2 százalékkal csökkentjük.

Reméljük, hogy a fenti vállalások teljesítése lehetővé teszi, hogy üzemünk az élüzem cím tulajdonosa legyen, valamint azt, hogy Komlóra kerüljön a Minisztertanács és a SZOT Elnökségének városi vándorzászlaja.

Anna-akna bányászainak nevében:
Bence Károly párttitkár,
Virágh János üzemvezető főmérnök,
Gazi Ferenc ü. b. elnök.

AZ UJ MÓDSZER:

csökkenti az önköltséget, növeli a termelékenységet

Béta-akna bányászai, komunistái elhatározták: úgy dolgoznak a II. negyedévben, hogy helytállással továbbra is megmaradjon az élüzem címet. Ennek érdekében nézzük meg, mit akar tenni az 1-es körlet vezetője, Kovács Lajos elvtárs:

— Legfontosabb feladatunk tartom az élüzem-szint feltételeinek teljesítésében az önköltségek csökkentését — feltehető kérdésre Kovács Lajos elvtárs.

— Miként akarja csökkenteni a szén előállításí árát?

— Jelenleg sok helyen gufitókat hajtunk, melyekbe kerülőanyagokat helyezünk el. Az ácsolatok lapalással készülnek, mert így tartósabbak. Ha azonban ezt lent végezzük a helyszínen, akkor vajúrainknak nagyon nehéz dolguk lesz, mert bajosan tudják kiképezni úgy a fát, hogy az pontosan illeszkedjék össze. De akadályozza munkájukat a különböző vastagságú fa is, mert lent a munkahelyeken nem lehet sokat válogatni.

— Ezért elhatároztuk, — folytatja Kovács elvtárs, — hogy két bányászt, akinek egyikéből is ács szakmája van, kirendelünk a napszintre. Ők készítik majd a kereteket,

így több keretet is tudunk gyártani, meg szebb is lesz, jobb is lesz az elvégzett munka, hiszen szakemberek végzik a lapalást.

— Mennyi bért takarítanak így meg?

— Azt előre nem tudhatjuk pontosan. De egy bizonyos. A két keretet készítő ácsnak nem kell földalatti pótlékot

Molnárék tovább mennek...

Áprilisban más munkahelyet kapott a Molnár-brigád. A kövestetői lejtős akna északi alapvágatát kell szelvényre előkészíteni, új telepeket feltárni. Sokan már arról kezdtek beszélni, hogy Molnárék nem képesek a gyengén felszerelt új bányarészben elérni a 100 métert. Győződjünk meg ennek valóságáról!

Ott, ahol három fél ágazik az északi vágat, találkoztunk a Molnár-brigád tagjaival: Kálóczi János harmadvezető vajúrral, Misinszki József csilléssel, Szilárd Bélával és Tóth (3) Istvánnal. Eppen robbantás után voltak. Nyugodtan faloztak.

— Igaz-e, — kérdeztük, — hogy abban a hónapban nem lesz meg a 100 méter?

fizetni, s napszinten egyébként is gyorsabban megy a munka. Nem beszélve arról, hogy a vajúroknak is méterben jelentkezik az eredmény, ha kész kereteket kapnak. — Míg jelenleg ők végzik a lapalást, 40 folyómétert, de ha készen kapják majd a kereteket akkor 45—50 folyómétert haladhatnak előre.

— Mi nemcsak szeretnénk megcsinálni a 100 métert, hanem meg is csináljuk. Az biztos! Eddig már 70 méteren is túl vagyunk, s még csak 24-e van. Elsejőig biztos meglesz — válaszolta Szilárd Béla.

A többiek egyhangúan helyeselték. Kálóczi János meg is jegyezte:

— Bár sok nehézséggel küzdöttünk — például a meginduláskor nem volt kellő méretű és mennyiségű fa, rossz volt a fűrészár ellátásunk, gyenge a levegő, — mégis bebizonyítottuk, hogy bárhol dolgozunk is, de elérjük a 100 métert.

Ugy gondoljuk, ehhez nem szükséges külön kommentár. A Molnár-brigád továbbra is keményen dolgozik a vágatok gyors kihajtásán, az új szelvények mielőbbi feltérítésén,

Köszöntjük Komló város pedagógusait!

Béta-aknán jó a versenyrendület

Csinos, szembetűnő versenytáblájuk van a Béta-aknánál. A remek kivitelű munka arra készíteti a szemlélőt, hogy megálljon előtte, és nézze a cserélhető üveglapokra, szép, formás betűkkel írt legfrissebb eredményeket. Tehát jó a versenynyilvánosság.

Dresscher elvtárral, az üzem bizottság elnökével való beszélgetéskor az is kitért, hogy nemcsak a verseny nyilvánossága jó, hanem a bányások közötti versenyszellem, a brigádok közötti vetélkedés is kiváló. Több, mint 500 bányász tett vállalást májusban.

— Ezt hogyan érték el? — kérdeztük Dresscher elvtársától, aki készségesen válaszolt.

— Arra törekedtünk, hogy minden csapat tudja, megismerje elvégzendő feladatát. Mindenki elé egy célt állítottunk, ami lelkesedést vizs a munkába. Sokan azon csodálkoznak, hogy Vörös János DISZ-brigádja, hónapról-hónapra kiváló eredményeket ér el. Pedig ezen nincs mit csodálkozni. Vörös elvtárs brigádjának az adja meg a lendületet, hogy párosversenyben van a Kelet-Németországbeli Franz Fráncik brigádjával. Természetes a becsúgy, győztesként kikérülni egy nemzetközi versenyből, dícsőseget szerezni a magyar bányásoknak; ez nagyon sarkalló hatású. Ennek tudható be az is, hogy Vörösék ebben a hónapban már 237 tonna szén adtak tervükön felül.

Az eredmények mellett azonban hibát is találtunk. Draguny József előváji csapára versenyben van a II-es üzemí Sabján előváji brigáddal. A két brigád naponkénti eredményei azonban nem jutnak el egymáshoz csak tíznaponként. Jó lenne, ha mindkét üzem versenyfelelősei változtatnának ezen, hisz nem kerül különösebb fáradságra, csak egy telefonbeszélgetésre.

Fiatalok! Jelentkezzetek vajúrtanulónak!

A Munkaerőtartalékok Hivatala Komló, pécsi, nagymányoki vajúrtanuló intézetét felvételt hirdetnek a vajúrszakma elsajjítására. Jelentkezhetnek azok a fiatalok, akik 1939 január és 1941 szeptember 1 közötti időben születtek és sikeresen elvégezték az általános iskola VIII. osztályát. Tanulmányi idő 3 év.

A tanulók korszerűen felszerelt iskolákban, a bányáize-meknél biztosított munkahelyeken sajátítják el a vajúrszakma elméleti, gyakorlati ismereteit. A bentlakó tanulók fejlődését bőséges, napi négyeszeri étkezés, kényelmesen berendezett otthon, sport és kulturális lehetőségek biztosítják.

A tanulói idő alatt a szülőknek anyagi gondjuk gyermekeikre nincs. A tanulók, teljes öllátáson kívül, tanulmányi eredményüktől függően, fizetésben is részesülnek. Jelentkezni lehet a Városi Tanács Munkaerőgazdálkodási Csoportjánál.

Újítási kiállítás

A Komló Szénbányászati Tröszt Szakszervezeti Bizottsága, a Tröszt igazgatósága és üzeméi 1955. június 5-től 12-ig rendezi I-ső újítási kiállítását, a Május 1. Kultúrotthon földszinti termeiben.

A kiállításon megtekinthető a komló újítási mozgalomnak jelentősebb adatai, mintadarabjai, a mozgalom kezdetétől a mai napig.

A kiállítás 1955. június 5-én reggel 10 órakor nyílik meg és 1955. június 12-én este 8 órakor zárul.

A belépés díjtalan.
Orosz Zoltán
Újítási csoport vez.

Az Ünnepi Könyvhét elé

Diák-könyvvásár zajlott le nemrégiben városunkban megelőzve a június 5—12-ig tartó ünnepi könyvhetet. Eladásra került sokszáz példány új könyv. Megjelentek régi klasszikusok, magyar és külföldi írók jeles alkotásai, az elmúlt századok és napjaink irodalmának termékei. Itt is, ott is gazdagodott a könyvespolc egy-egy új darabbal, és a megakarított fillérekből a szellemi táplálékot nyújtó, az emberek kulturális felemelkedését szolgáló anyag került a munkások, fiatalok kezébe.

Bár irodalom alatt először szépirodalmat értünk, de a szakmai és a szépirodalmi könyvek is egyaránt kelendők. Míg a szakmai könyvek az ismeretnyújtásnál, a szépirodalmi könyvek inkább a szórakozásban légitik ki az emberek kulturális igényét. Merthiszen az irodalom társadalmi szerepe éppen az, hogy szellemi gyönyörűséget jelent, tanít, ismereteket nyújt és nevel.

Gyönyörűködtet, szórakoztat az irodalom, mint a művészetek egyéb ágai. Hiszen az irodalom is művészet, amely az életet a nyelvi kifejezés eszközeivel megszerűen, élménnyeladón tükrözi. Az irodalmi alkotásokban a legváltozatosabb, legérdekesebb események, különböző emberek elevenednek meg előttünk. Olyan emberekkel ismerkedünk meg, akik bátorságukkal, önfeláldozásukkal példaképpül állnak előttünk, vagy akik visszatartó tetteikkel ellenszenvenessé válnak. A leírt eseményeket szinte átéljük, a szereplő személyek is élővé válnak. Így az olvasás tágítja látókörünket, gazdagabbá, érdekesebbé teszi világunkat, leköti képzeletünket. A jó művek olvasása tehát szórakozást, magasrendű szellemi gyönyörűséget jelent.

A szocialista-realista irodalom azonban sokkal többet jelent a pusztá szórakozásnál. Megismereti velünk a valóságot, feltárja előttünk az élet teljes gazdagságát. Olyan tapasztalatokat nyújt, melyeknek birtokában sokkal tájékozottabbak leszünk, műveltségünk növekszik. Ezáltal tanít és ismereteket ad.

További nagy jelentősége a szocialista-realista irodalomnak, hogy az olvasó nem marad közönyös olvasás közben, hanem élénken állást foglal a leírtakkal kapcsolatban. Így a könyvben olvasottak nemcsak képzeletünket kötik le, hanem tetteinket is befolyásolják. Az irodalomnak ebben rejlik nagy nevelő ereje. Nemcsak ábrázolja a valóságos életet, hanem az olvasóra gyakorolt hatása révén az élet alakításában is részt vesz.

Minden irodalmi műnek művészi formába öntve van valami mondanivalója az olvasó számára. És az alkotás értéke először abban rejlik, hogy minden olvasó azt tudja kiolvasni belőle, ami éppen az ő számára iródot. Megtalálja a műben a pesszimista a vigaszt, és a boldog ember boldogságának szavakba öntött kifejezését. Szól az irodalom buzdító szavával a társadalom elnyomottaihoz, és elrettentő képet fest az igazságtalanságok felé. Minden idők irodalma szolgálja ezt a nagy célt. Hiszen az irodalom azoknak a szellemi terméke, akik együtt élnek az életet, kínlódnak a bajt, élvezik a szépet millió embertársukkal. Ez teszi élő értéké századok fennmaradt irodalmi klasszikusait.

GÖNCZ JÁNOSNÉ ált. isk. tanár

Meghívó

Ezuton is szeretettel meghívjuk Komló dolgozóit és családjait, 1955. június 3-án, pénteken délután 5 órára a Párt-székház dísztermében tartandó előadásra. Az előadást Vas Zoltán elvtárs, a Központi Vezetőség tagja tartja.

Az előadáson Vas Zoltán elvtárs tájékoztatást ad a jelenlegi nemzetközi helyzetről, valamint hazánk belpolitikai kérdéseiről.

Az előadás után filmvetítés lesz.

VÁROSI PÁRT-VEGREHAJTÓBIZOTTSÁG

A III-as üzem bányászainak ígérete: túlteljesítjük a júniusi tervet!

Mély, üres csend lett a teremben, amikor Rajnai József a III-as üzem bányamestere befejezte a beszámoló felolvasását. A részvevő, 45 bányász még a lélegzetét is visszafojtotta. A nagy szótlanúság már-már arra engedett következtetni, hogy a III-as üzemieknek, bizony nem sikerül a délutános termelési értekezlet.

Am valóban nem így volt... A bányások nem azért hallgattak, mert nem volt miről beszélniük. Dehogy... Csak arra vártak, hogy valamelyikük, talán a legjobb kezdje el.

Ez kiszáradva meg is történt. Vértés Ferenc, a 456-os fejtési csapat vezetője emelkedett szószárra: — Elvtársak! Amint az előbb Rajnai elvtárs ismertette, nekünk 50 csille az egy műszakra eső előirányzatunk. Csapatom bányászai nevében vállalom, hogy műszakonként 55 csille szénat termelünk. A palatartalmat, mely fejtésünkben igen nagy, 5 százalékkal csökkentjük. De ígéretet teszünk arra is, hogy azt a fát, amely eddig a mi hanyagságunkból is az öregfejtésben maradt kihozzuk és felhasználjuk, vagy kiszállítjuk a napszintre, ahol kitűnő szelvények készül belőle.

Kis Géza vajúr, és Horváth körletvezető után Szűcs János állt fel, hogy elmondja véleményét:

— Nálunk is lehetne valamit tenni a termelékenység növelése érdekében. Ezért javaslom, hogy az általunk kijelölt szénat ne a 8-as telepi gurító adjuk le, hanem döntjük a 7-es telepi gurítóba. Így felszabadulna egy csillés, mert a két munkahely által döntött szénat egy csillés is el tudja szállítani. Ami a tervtúlteljesítést illeti, ha biztosítanak számunkra egy „kutyát”, (fa-

csillét) akkor júniusban műszakonként, 2 csille szénnel teljesítjük túlteljesítjük.

A 407-es DISZ-brigád egyik vajúra, Kiss Ferenc is nyilatkozott.

— Mi is 5 csille szénnel teljesítjük túlteljesítjük az egy műszakra eső tervet. Így júniusban több, mint 120 csille szénat adunk terven felül.

A második sorban ülő Horváth Lajos vajúr, már régóta feszengett a padon. Jobbra-balra mozgott, látszott rajta, hogy neki is furja valami az oldalát. Szeretne beszélni... Végülis felállt.

— Az 504-es csapat bányászai nevében arra teszek ígéretet, hogy 20 csille szén helyett naponta 23 csillérel termelünk — hangzott el kissé bátortalanul ajkáról a szó. Majd egy-kettőt köhintett és már sokkal bátrabban folytatta. Mondani-valójának nagysága merészebb tette őt:

— Csapatom bányászai elhatározták, hogy júniusban versenyre hívják a III-as üzem összes csapatait. Feltétlenül nemcsak a mennyiségi terv túlteljesítését szabjuk meg, hanem a minőségi munkát is.

A felszólalásokra Rajnai József elvtárs adta meg a választ. Örömteli hangon hangsúlyozta: — Az itt elhangzott vállalások, javaslatok arra készítik az üzem vezetőjét, hogy mi is megtegyük vállalásunkat. Igerjük az elvtársaknak, hogy olyan feltételeket teremtünk a bányában, melyek elősegítik tervünk 103 százalékra való teljesítését.

A fentebb leírt mondatok még csak elhatározások, tervek a júniusi terv túlteljesítésére. Hiszünk, hogy a III-as üzem bányászai ezeket meg is valósítják.

Az új pártoktatási év előkészítése Béta-aknán

A Béta-aknán pártirodában, piros drapériával leterített asztal mellett három ember ül: Kovács János elvtárs propagandista, Jerezanovics Ferenc pártvezetőségi tag (az elbeszélgető bizottság tagja) és Ambrus József elvtárs, az 1955/56-os oktatási évad egyik oktatási formájának jövődjéje.

Ambrus József megilletődve válaszolt a hozzá intézett kérdésekre:

— Igen. Résztvettem már oktatáson. A honvédségnél. „Általános politikai ismeretek” címen hallgattam előadásokat.

— No, és az idén szeretném résztvenni a pártoktatás valamelyik formáján — hangzik a kérdés Kovács elvtárs ajkáról.

— Igen. De melyiket javasolják az elvtársak?

Hosszas beszélgetés következett ezután. Az elbeszélgető bizottság tagjai nem magasszínvonalú elméleti kérdéseket

tettek fel Ambrus elvtársnak, hanem köznapis dolgokról beszéltek vele. Többek között megérdeklődtek szokott-e olvasni, szeret-e tanulni? Hallott-e már a párt harcairól? Milyen tanúságokat vont le belőle... és így tovább.

Végül is, megtörtént a választás. Ambrus József elvtárs a marxizmus-leninizmus alapjait tanulmányozó tanfolyamra jelentkezett.

Másodiknak Banna István elvtárs, majd harmadiknak Eszes Károly elvtárs jött az elbeszélgető bizottság elé.

— Eszes elvtárs melyik oktatási formára jelentkezik?

— Nem tudom még pontosan, hogy melyik is volna a legjobb. Egyébként most végzem az általános iskola VI. és VII. osztályát esti tanúállással.

— Talán a SZKP II. évfolya-

ma megfelelne, hiszen az előképzettsége megvan hozzá.

— Az megfelel. Ugy gondolom én is, hogy ez lesz a legjobb, mert a forradalmi lendület mellé feltétlenül el kell sajátítanom a forradalmi elméletet is. Hiszen a kettő egymás nélkül lényegesen kevesebbet ér! — tette hozzá mosolyogva Eszes elvtárs.

Eszes elvtárs után már nem jött több kommunista. Az elbeszélgető bizottság tagjai haza készülődtek.

— Tudják, beütemeztük az elvtársakkal való foglalkozást. Egy napon három elvtárral beszélgetünk — mondta Kovács elvtárs. — Nem akarunk rossz munkát végezni, s ezért nem hivatunk be egy nap alatt több párttagot. Ha egy nap csak három emberrel beszélgetünk, akkor alapos és jó munkát tudunk végezni, nem lesz majd kihatással az okta-

tás zavartalan menetére, mert ha most valaki megígéri, az feltétlenül eljön.

— Többször nem keresik fel a most jelentkező elvtársakat?

— De igen. Szeretnénk még legalább kétszer beszélgetni velük az oktatás beindulása előtt.

A pártvezetőség is segíti az elbeszélgető bizottság munkáját. Majdnem minden nap beszél a párttitkár, Kostyák elvtárs arról, hogyan végezzék munkájukat, s vegyék figyelembe, hogy minden kommunista a képzettségéhez megfelelő oktatásra legyen bevomva.

Helyes az, ahogyan a Béta-aknánaiak foglalkoznak az 1955/56-os oktatási év előkészítésével. Annál is inkább, mert a jó előkészítés zavartalan, jó és magasszínvonalú oktatást von maga után.

Ezzel érvelj...

Népnevelőknek

Kedves Népnevelő elvtársak! Az elmúlt heten közöltünk egymáshoz adatot, melynek ismeretében segíteni kívántuk felvilágosító munkátokat. Most további segítséget kívánunk adni és néhány adat közlésével segíteni akarunk ismeretek bővítésében. De ezekről a dolgokról fontos beszélni az emberek előtt. Ezeket az adatokat meg kell mondani nekik, mert erről eddig sokan megfeledkeztek.

Ismét eredményeinkről van szó. Ezek az eredmények nagyok. Sok munka, harc van mögöttük. Most azért mondjuk el, hogy serkentői lehessenek a további eredményeknek.

Tudod-e, hogy Komlón 1946-ban csak 331 lakás volt. Ezzel szemben 1949-től 1955. januárjáig 2.395 összkomfortos lakást építettünk!

Ki tud arról a bányászok közül, hogy 1954. évben a Komló Szénbányászati Tröszt munkaruhára és gumicsizmára 15.5 millió forintot költött.

Arról volt-e már szó a bányászok körében, hogy a vidékről bejövő bányászok szállítási költségeihez a tröszt 1954. évben majdnem nyolc millió forinttal járult hozzá.

Beszéltek-e arról népnevelőink, hogy a tröszt, étkezési hozzájárulás címén, az elmúlt évben (1954.) 15.5 millió forintot fizetett ki.

Tudnak-e arról bányászaink, hogy 1954-ben 245 bányász üdült Sikkon és ennek költségeire majdnem 950 ezer forintot fizetett ki a tröszt.

Közölték-e népnevelőink a párttagokkal, hogy 1954-ben 12 millió forintot költöttünk Komlón a munkavédelemre.

Arról sem volt még szó bizonyára, hogy ez évben, 1955. első negyedében, a fentebb említett dolgokra több mint hét millió forintot költöttünk.

Ezekről eddig nem volt szó. Vagy legalább is keveset beszéltek arról népnevelőink. Pedig arról beszélni kell sokat, mindennap. Beszélni kell arról is, hogy mit költöttünk kulturális célokra.

1954-ben a Május 1. Kultúrthoz költségeire 1.5, sportfejlesztésre 1.3, az új sportpálya építésére 5 millió forintot költöttünk.

Nagyon nagy összegek ezek elvtársak. Ha mindezeket a juttatásokat átszámolnánk bérre, akkor a szálláshelyeken lakó bányászok havi keresete átlagban 1000—1000 forinttal emelkedett volna. Ilyen hatalmas összegeket biztosít államunk Komló bányászainak közvetlen, rendes béréükön felül.

Fontos erről beszélni, hisz csak így értik meg, csak így értik meg bányászaink, hogy miért van szükség a többtermelésre, a termelékenység, az egyfőre eső termelékenység emelésére. Ha többet termelünk, akkor még több jut ilyen célokra. Még több jut kultúrára, sportra, szórakozásra, munkavédelemre, stb.

Ez tehát az értéke és hatalmas beruházásoknak. Ezért kell a jó felvilágosító munka. Ez pedig párttagjaink, a népnevelők, a kommunisták feladata.

Az új kapitalisták...

A Központi Vezetőség márciusi ülése megállapította, hogy a júniusi határozatokat egységes oportunista, antimarxista módon eltorzították, ami káros jobboldali elhajlásokhoz vezetett. Ennek következtében népi demokráciánk gazdasági és politikai helyzetében néhány nyugtalanító jelenség mutatkozott. Ilyen nyugtalanító jelenség többek között, hogy a lakosság, különösen a városos élelmiszerrel való ellátásában az elmúlt években tapasztalható rendellenességeket nem sikerült teljesen felszámolni. Az élelmiszerellátásban ma fennálló nehézségeink okait kétségtelenül az 1954. évi kedvezőtlen gabonatermés is. Ez azonban korántsem magyarázza meg élelmiszerellátásunkban tapasztalható hibákat. A kukoricatermés például kielégítő volt az előző évben. Mégsem mondhatjuk, hogy a jó termés a húselállítás minden problémáját megoldotta volna. Nehézségeinknek egyik leglátványosabb oka az a liberalizmus, mely állami szerveink tevékenységében a spekuláció elleni harcban megmutatkozott.

Az 1953. júniusi határozat a „nep” politika bizonyos mérvű kiszélesítését tette lehetővé. Biztosította a beszáditás becslésének teljesítését egyenlő gazdasági parasztoknak, hogy felesleges terményeiket bárki is, bárhol szabad áron értékesíthessék. Ez a politika helyes volt és lényegében helyes ma is, ha minél szélesebb áru-termelést, a piac kiszélesítését, a törvényes rendelkezések figyelembevételével engedjük meg. Az állami szervek részéről megnyilvánuló liberalizmus lehetővé tette, hogy a kulákok és egyéb spekulánsok újra erőteljesebben lépjenek fel, sőt mellettük — a régi kizsákmányolókkal — új kapitalisták is megjelennek. Ezeknek a régi és új kapitalistáknak az a céljuk, hogy elégedetlenséget szítsanak a munkásosztály sorában. A spekuláció súlyos büncselekmény, különösen veszélyes támadás, mert általában nem szervezett formájában jelentkezik, hanem olyan formában, melyel mozgósítani tudja a széles rétegeknek kapitalista jellegű kapzsiságát, nyereszéskedési vágyát.

Az állami szerveinknek, de minden bücsületes embernek harcolni kell a spekuláció ellen, mert csak így tudjuk kialakítani a legteljesebb megvetést. Ez a harc jelenleg az osztályharc egyik legjellegzetesebb, legkiemelkedőbb harc-területe, és ezt egy pillanatra sem szabad szem elől tévesztetni.

Rudnai Zoltán

Sztahanovista-ankét az aknamélyítőknél

A Komló Bányászati Aknamélyítő Vállalat május 18-án sztahanovista ankétot tartott, melyen megjelentek a vállalat összes sztahanovista vágárai, csillései. A vállalat 1955. évi termelési feladatait Ormos Zoltán elvtárs, a vállalat főmérnöke ismertette.

— Meg kell állapítanunk, hogy

vállalatunknál nem csak a mennyiségi, hanem a minőségi munkánál is nagy javulás tapasztalható. Ez pedig azóta van, mióta kispertűk sorainkból a lógókat, munkakerülőket.

Igaz ugyan, hogy ma még nem dicsekedhetünk sok folyó méterekkel, de dicsekedhetünk fejteljesítményeinkkel, melyek országos viszonylatban a legjobbak, — mondotta.

A feladatok részletes ismer-

tetése után, a vállalat dolgozóinak nevében bejelentette csatlakozásukat a húsz budapesti vállalat felhívására.

— Az Aknamélyítő Tröszt-höz tartozó vállalatok közül mi vagyunk legjobban ellátva gépekkel. A rakodás majdnem teljes egészében gépesítve van. Van nekünk taufalék kompresszoraink is.

Minden előfeltétele megvan tehát annak, hogy a Komló Aknamélyítő Vállalat a II. negyedévében teljesítse az élűzem cím feltételeit és elnyerje az élűzem címet.

A beszámoló után nem hangzott ugyan el sok hozzászólás, de ami elhangzott, az értékes volt.

A Dorog-Tatai vállalat főmérnöke, Stancz elvtárs — aki tapasztalatszerésre jött Komlóra — elmondta, hogy érde-

mes volt eljönnie, mert sok érdekes és hasznos újítási dolgot látott, amit hazamenve, nálunk is meg fognak valósítani.

Kerényi József elvtárs, az üzemi bizottság elnöke a termelékenység emelésével kapcsolatban a munkaverseny kibontakozásáról és a sztahanovistákkal való fokozottabb foglalkozásról beszélt.

— Nincsenek eléggé népszerűsítve sztahanovistáink, illetve azokból csak egy-kettő van, akik már valóságos „prima-donnák”.

Hagytuk, hogy teljesen elaludjon a sztahanovistákkal való foglalkozás.

A jövőbeni feladatunk, hogy rendszeresítsük sztahanovista értekezleteinket, melyeken felváltva ismertessék az elvtársak elért eredményeiket, mun-

kamódszereiket.

— Javasolom, hogy olyan elvtársat bízzunk meg a technológiai osztály vezetésével, aki jobban törődik a kásér letevéseivel, az új módszerek bevezetésével. Kérem, hogy az altáron 3 fős csapatot létesítsenek egy kásérleti munkahelyet, ahol kikísérletezhetem új módszeremet, — hangzottak el a szavak Molnár István kor-mánykutatótettes, sztahanovista csapatvezető vágár ajkáról.

A többi felszólaló ígéretet tett, hogy mindent el fognak követni, úgy fognak dolgozni, hogy minél nagyobb, szebb eredményeket érjenek el. Most már a tettek a sor. Bizonyítsák be az aknamélyítő vállalat dolgozóit, hogy úgy mint eddig, a jövőben is teljesíteni fogják adott szavukat.

Szerkesztőség postájából...

Egy kis figyelmet kérünk...

Egy év óta járok a „Kerítő” Étterembe ebédelni. Eleinte figyelmes volt a kiszolgálás, az asztalok el voltak látva az ebédhez szükséges eszközökkel: kenyérrrel, sóval, fogvívóval, vízzel, pohárral, stb. Az utóbbi időben azonban megváltozott minden. Elmaradt a figyelmes kiszolgálás, az asztalok üresek — esetleg egy virágváza áll közepükön. A „főnök” sem jön olyan gyakran az asztalokhoz megkérdezni, hogy mi a panasz, mint azelőtt.

Igaz, hogy az alkori 100 fős ebédelő létszám jócskán megszorodott, de ez nem mentesség arra, hogy ne tervszerűen, figyelmesen végezzék a kiszolgálást. Ime egy példa a sok közül, egyik nap így kaptam meg ebédemet:

Fél egy van. A nagyterem zseftől tele, a felszolgálók keresztül-kasul szaladgálnak az asztalok között. Végre találom egy üres helyet, leülök és várok... várok... várok... Közben véletlenül arra vetődik egy felszolgáló a terem másik végéről, így megkapom a levest. Jóval később az ellenkező oldalról jön egy másik, aki elveszi a jegyet és hozza a főzeléket. Kenyeret azonban — külön kéréssem ellenére — elfelejt hozni. Ezt egy harmadiknak, a Pieta bácsinak kell észrevenni és pótolni a hibát.

Gondolkozni kezdek. Mi lenne akkor, ha beosztanák a felszolgálók közt az asztalokot? Nem kellene nekik az egyik oldalról a másikra szaladgálniuk és az előbbi hibát nem fordulna elő. De miért nem valósítják meg? Azért, mert így ahogy van, sokkal komplikáltabb?

Tudom és a többiek is tudják, hogy sok az ebédelő, kevés a felszolgáló. Eppen ezért igyekeznék a kiszolgálással és figyelmesen kell azt végezni. Nem úgy, mint Szalai János, aki tulokat foglalkozik mellékes dolgokkal, minden-hová figyel, beszél, csak oda nem, ahová kell. Közben aztán egy ügyes mozdulattal a szomsz-

szédóm fölé felett átemelt salátás tányér maradékát annak ölébe önti. Szomszédom „köszönöm szépen”-jére mit sem válaszolva, távozik, mint aki jól végezte dolgát. Még csak bocsánatot sem kér.

En azonban most már joga-

Miért nincs Komlón felnőtt központi énekkar

Ez a kérdés és probléma foglalkoztatja éveket óta az illetékes szerveket. De sajnos, minden erőt megfeszítve sem tudtak eddig egy, az egész várost képviselő énekkart létesíteni. Pedig ez igen fontos és nagyjelentőségű dolog lenne ma, amikor a kultúrforradalom segítségével szebbnél-szebb kórusművek kerülnek a magyar kórusaink kerébe. Baráti országaink műsorszámait is sikerrel szolgáltatták meg.

Komló, mint szocialista város, ebből semmiféleképpen nem maradhat ki. E tekintetben sokat tanulhatunk az ország első szocialista városától: Sztálinvárostól. Mennyivel szebb lenne, ha a két szocialista város központi kórusa nemes versengésben állna egymással.

A most beindult zeneiskola nagy segítséget tudna nyújtani. Tíz szakember, tíz szaktanár működik Komlón. Ez olyan előny, ami nem minden város kiváltsága s ezt az előnyt nem szabad kiaknázatlanul hagyni. Ha szakdolgozóban a zeneiskolára támaszkodunk, ez olyan előny, mely feltétlenül városunk javára billentene a verseny mérlegét.

Egy jól megszervezett, jó hanganyaggal rendelkező kórus, szakképzett karmester vezetésével csak a város dicsőségét jelentheti. Hanganyag van Komlón, erre bizonyosság a söntések és „kocsinók” éneklő sokasága.

san kérhetem és kérem a tervszerűbb és főleg figyelmesebb kiszolgálást. Kérem az étterem vezetőjét, nézzon utána és javítsa ki ezeket az egyre súlyosbódó hibákat, a nagy tömeg ellenére is.

Szomor Gabriella

Köszönjük a jó étkezést...

A Kőkőnyösi dombon van a 2-es számú legényház, a 35-ös bányakonyhával együtt. A konyha jó hímnévként örvend a dolgozók között. Ha az ember belép az étkezőhelyiségbe, egészen otthonosan érzi magát. A tiszta asztal és étkező eszközök már magában is benyomást keltenek a belépőre. A falakon versenyzászlók és oklevelek vannak, melyek a jól végzett munka bizonyítékai.

A konyhán jelenleg 450 bányász étkezik. Ez a szám is azt bizonyítja, hogy az ételek minősége jó. Ebben nagy része van Agyag Györgyné elvtársnőnek, aki lelkiismeretes, becsületes munkát végez. Dicséret illeti a felszolgálók közül Toplak István elvtársat, aki idős kora ellenére is fiatalos kedvvel és szorgalommal végzi munkáját.

Jól megállják helyüket a fiatalok is. — köztük az állandóan frissen mozgó, ügyes Stelyener Erzsébettel. De közzönet illeti a konyha valamennyi dolgozóját, hogy jó, izletes étellekkel látnak el minket, bányászokat. Kívánjuk, hogy a jövőben is hasonló eredményeket érjenek el és példaképpül szolgáljanak az összes bányakonyhák előtt.

Több étkező nevében:

Abrahám Lajos

PROPAGANDISTA-ANKÉT

A párt-végrehajtóbizottság június 6-án, hétfőn délután 4 órakor a Pártszékház éttermében, a propagandisták részére ünnepélyes záró ankétot rendez, melyre meghív valamennyi propagandistát.

Napirend: 1. Az 1954/55-ös pártoktatási év propagandistái munkájának értékelése. Előadó: Bogár János elvtárs, a VB. első titkára. 2. Az oktatási évben legjobb munkát végzett propagandisták megjutalmazása.

Valamennyi propagandista megjelenésére számítunk!

HORVÁTH GY.

Az I-es üzem taggyűlésének határozata:

A termelékenység emelése érdekében áttérünk a kétütemű, gyorsított elővására!

Egyszerű szavak, nagyszerű emberek, tettek, ígéretek jellemelték az I-es üzem május 22-i taggyűlését. Harcosan, bátran, kommunista módra beszélték meg az eddigieket, s a további tennivalókat.

Kezdjük a beszámolóval. Kollár Dénes elvtárs párttitkár mondta el a vezetőség beszámolóját. A beszámoló, kisebb hibáktól eltekintve, jónak volt mondható, betöltötte feladatát. Hogy nem volt még jobb, még harcosabb, s hogy egyes dolgok hiányoztak belőle, azért éppúgy hibás a pártszervezet vezetősége, mint Tatai és Vertike elvtársak, a pártszervezet patronái, akik elmulasztották a segítségadást, a beszámoló elkészítéséhez. Ettől függetlenül a beszámoló sok problémával, a jövőbeli feladatok megjelölésével foglalkozott:

— Pártszervezetünk kommunista jó munkáját bizonyítja az, hogy az év elejétől kezdve hónapról-hónapra állandóan felfelé ível az üzem egy főre eső termelése. Januárban 10 q 89 kg, februárban 11 q 50 kg, márciusban 11 q 85 kg, áprilisban pedig 13 q 38 kg volt az üzem egy főre eső átlag termelése. — hangzott a beszámoló.

— Örömmel jelenthetem be azt is — mondotta Kollár elvtárs, — hogy január óta még egy hónap sem volt olyan, melyben ne teljesítettük volna túl terveinket. Most májusban is ezt fogjuk tenni.

A kommunista példamutatás magával ragadta pártonkívüli vajúrainkat is.

Olyan harcos, megbízható vajúrók nőttek ki kommunista vajúraink mellett, mint Hoffmann Pál, Karádi István elvtársak, akik mint pártonkívüliek hűen követik a kommunista példát.

Az eredmények mellett azonban igen sok nálunk a hiba, s ezen sürgősen változtatni kell. Nálunk is dívat a csapatok, munkahelyek túltelítése. Igen sok még a fizetési napokon, azok után, a bumlizás.

Sok bányász van még nálunk is, aki a fizetés után 2-3 napot is mulaszt igazolatlanul.

S a legnagyobb baj az, hogy ezzel az igen súlyos problémával sem a párt, sem a tömegszervezetek, de még az üzemvezetés sem foglalkozik.

Baj van a minőségi munkák felől is. A tisztástermeléssel. A

14-es csapat 5.3 százalékkal lépte túl a megtűrt palatartalmat. S meg kell mondjuk, hogy a csapaton dolgozó kommunistaik ennek felszámolásáért semmit sem tettek. Hiba még az is, hogy egyes csapatokban nagy a sültgalambra várás. Nem mondhatjuk még azt sem, hogy nálunk jól megy a gépek karbantartása, a társadalmi tulajdon védelme. Még itt súlyos hibák vannak. Van tehát tenni valónk.

Volt szó a pártoktatás eddigi tapasztalatairól és a jövő oktatási év előkészítéséről is. Kovács József elvtárs, az I-es üzem vezetője így kezdte hozzászólását:

— Ugyis, mint az I-es üzem vezetője, úgyis, mint kommunista,

örömmel veszem tudomásul, hogy a pártszervezet propagandistának bizott meg. Nagyon büszke vagyok erre a megbízásra és helyt fogok állni a belémhelyezett bizalomban.

A mult oktatási évben nem tudtam tanulni. S megmondom, nagyon hiányzott. Ugy értem:

Nem lehet jó kommunista az, aki lebecsüli a pártoktatást, különösen nem, ha vezető az illető.

Az üzem feladatairól ezeket mondotta:

— Üzemünknek sok teendője van az év hátralévő részében. S ezt nekünk kommunistaiknak kell megoldanunk, a pártonkívüliekkel karöltve. Az eddigi tapasztalatok nyomán most az a feladatunk, hogy

meggyorsítsuk az elővást. Ezért júniusban öt szénelővást fogunk tételíteni. De az eddigi előrehaladás igen lassú volt, s ezért át kell térnünk a kétütemű gurítóhajtásra. Ezzel naponta 6-8 méterre tudjuk meggyorsítani. Ehhez kérem a párttagság segítségét és egyben javasolom: adjuk megbízatásunkat elővást brigádjaiknak ezt a feladatot.

— Örömmel jelentem be a tagságnak, — folytatta Kovács elvtárs, — hogy üzemünk a legolcsóbban termel 98 forintért termelünk egy tonna szénét.

De most arra van szükség, hogy minden kommunista, minden bányász szívügyének tekintse a szén önköltségével való törődést és jó gazda módjára tegyen meg mindent, hogy még olcsóbban termeljünk.

Kovács elvtárs ezután az évi terv teljesítésére tett javaslatot. A taggyűlés a javaslatot elfogadta és határozatba foglalta:

— Ezévi tervünket 17 nappal előbb befejezzük és terv felül 11.500 tonna szén termelünk. Önköltségünket pedig 5 százalékkal csökkentjük.

Vörös József, az üzem munkahelyein elfekvő anyagok összeszedésére tett javaslatot. Kovács János elvtárs az om-lasztók problémáival foglalkozott. Nádudvari János a vasút, Beke elvtárs a fahány pótlásáról beszélt. Répa Zoltán elvtárs a jövő évi pártoktatásról szólott.

Bátai Jakab elvtárs, a párt-vegrehajtóbizottság szervezési osztályának munkatársa, a pártpolitikai munkára hívta fel a tagság figyelmét.

Összességében megállapíthatjuk: az I-es üzem taggyűlése, kisebb hibáktól eltekintve — a gyenge megjelenés kivételével — betöltötte feladatát és a legfontosabbakra mozgósította az üzem kommunistaikat.

— Gábor —

Vágyak gyümölcse

A jókedv szigete egy-egy háztömb. Sok apró kincs szórakoztat mament. A tavaszi áom, májusi rügy Szörja el észrevétlenül aranyát.

Kicsi szív ver a gyermekkosiban; A szíves vágyaknak érett gyümölcse. Körülötte lesi ébredését. Ket piros szív, hogy örömet ráköltse.

A rózsás arera esőket lehelnek. Mindkettő foglya a kicsiny embernek. A rózsabillinesre csilingelve A szívek teher álmai tehetnek.

Ezek a boldog, szelíd virágok, Akik örülnék mindannak, ami van. A fejtető élet orgonáján A szívük egymással, egymásért dobban.

ZABÁNYI ALAJOS

Kedves Nevelőink!

A Pedagógus Nap alkalmából bányavárosunk tanulóinak nevében tolmácsolni szeretném mindazt, ami ezen a napon különösképpen megdobogtatja szívünket: a ragaszkodást, a tiszteletet, a hála érzését.

Mind ezt szavakba önteni nehéz lenne. Mit is köszönhetünk, hogyan is beszéljünk, amikor szüleink után a legtöbbet, a legkövetlenebbül jó nevelőink től kapjuk. Arról szóljak, hogy hosszú-hosszú éveken át az ábácé betűzetésétől az algebráig elsajátíthatjuk vezetőségükkel a tudást, mindennek az alapját? Arról próbáljak beszélni, hogy az iskola, óvoda, gyermekotthonok padjaiban nemcsak tanulunk, de mint a kis csemete nevelődünk is a legjobb kertészek, lelkes nevelők munkájával. Ezekről kellene most elmondani mindent úgy, ahogy mi érezzük. De ehhez írók, művészek kellenének, akik tükrözni tudják azt, amit gondol, érez valaki, ha az első betű elsajátítására emlékezik vissza, vagy arra, hogy könnyes szemmel veszi át végviznyitványát tanítójától, tanárától.

Mi a pedagógus napon csak azt kívánjuk: érezzék szeretettel nevelőink ncsak a felnőttek, ncsak az állam megbecsülését, de a miénket is. Még akkor is, ha sokszor megfélekedünk a hátláról. Kívánunk sok türelmet, egészséget nemes munkájukhoz.

Előre! ENINGER WALBURGA az Uttörház irodalmi szakkörének tagja.

Köszöntjük pedagógusainkat!

Június 5-én rendezi dolgozó népünk a IV. Országos Pedagógus Napot. Az egész ország népe, köztük mi komlóiak is örömmel készülünk erre a napra, mely nálunk már kedves hagyománnyá válik. Öreg-ek és fiatalok, szülők és gyermekek azon igyekeznek, hogy méltó módon köszönthessék azokat, akiknek annyit köszönhetnek: óvónőiket, tanítóikat, tanáraikat.

A mi városunk életében is kedves ünnep a Pedagógus Nap, meri a mi bányászaink, építőink is valamennyien egész közvetlen kapcsolatban vannak a pedagógusokkal. Gyermek-ink közül sokan találunk meleg, barátságos második otthonra városunk óvodáiban. Sok szülő gyermeke az általános iskolai napközitthonokban van a tanítás befejezése után, vagy megkezdése előtt, ami az otthoni családi felügyeletet nincs biztosítva. És azonkívül, hogy sok szülő gyermeke jár az általános, vagy középiskolába vagy sok nagyszülőnek az unokája az iskolába, hányan tanulnak maguk is a dolgozók iskoláiban, a bányatechnikumban. De azok is, akiknek je-

lenleg nincsen közvetlen kapcsolatuk az iskolával, általában szívesen emlékeznek egykori tanítóikra, tanáraikra; azokra, akik megtanították írni-olvasni, akik szeretettel, odaadással oktatták, nevelték.

Az idei Pedagógus Nap fej-jeze ki a szülői ház és az iskola egységét. Juttassa kifejezésre, hogy ifjúságunk neveléséért egész társadalmunk felelős és ezt a felelősséget azzal is bizonyítja, hogy megbecsüli a pedagógusokat. Városunk üze-me-i közül is van olyan mely úgy fejezi ki a pedagógus iránti megbecsülést, hogy támogatja az óvodák, napközik munkáját, segíti, patronálja az iskolákat.

A IV. Országos Pedagógus Nap alkalmából városunk valamennyi dolgozója szeretettel, hálával és nagybecsüléssel köszönti az óvónőket, tanítókat, tanárokat, szocialista ifjúságunk nevelőit, az új embereket kovácsait. A mi szeretett komlói pedagógusainkat is fontos hivatásukhoz illő megbecsüléssel köszöntjük és kívánjuk, hogy erővel, egészséggel végezhessék nagy feladatukat, a szocialista Magyarországot felépítése érdekében.

Legfontosabb feladatunk: az elővájások előrehaladásának meggyorsítása

Ahhoz, hogy egy üzem állandóan, napról-napra, hónapról-hónapra tudja tervét teljesíteni, feltétlenül szükséges az, hogy megfelelő tömegtermelő munkahely álljon az üzem rendelkezésére.

Ezt a liaz bányaszatban, ahol veők, telepelyomódások és bányatűzek egész sorával találkozunk magunkat szemben, igen nehéz biztosítani. Sokkal könnyebb dolgot ott, azon bányákban, ahol a nyomási viszonyok kedvezőek. Itt ugyanis mód van arra, hogy egyszerre több fejtést készítsenek elő és kisebb fenntartással üzemképes állapotban tartsák. Ez Komlóban nem lehetséges, a nagy nyomás és gyors begyűladások miatt.

Nekünk komlói műszaki vezetőknek, más módszert kell találni arra, hogy a fenti említett nehézségek ellenére is legyen elegendő tömegtermelő munkahely,

ahonnt tudjuk biztosítani nép gazdaságunk részére a koksztól ható szénét és bányászaink ezeken a munkahelyeken magasabb keresetet tudnak elérni.

Jelenlegi elővájáshajtási módszerünk nem kielégítő. Nem felel meg a fenti körülményeknek és ez mellett igen drága. Példának említenék előforduló néhány esetet hozok fel:

Egy-egy 80-90 méter hosszú gurító kihajtása 2-2 és fél hónapot vesz igénybe. Ilyen volt a szinklinális ereszkéből kihajtott egyes számú 8-as telepi gurító, amely több mint kettő hónapig lett hajtva, amire kilyukasztottuk. Ugyanígy a májusban kilyukasztott VII. szint II. haránti 8-as telepi gurító, mely majdnem három hónapig lett hajtva. Hasonló volt a szinklinális ereszke II. számú 8-as telepi gurítója, melyet 7 hét alatt hajtottunk ki. Nézzük meg, hogy

miért tart ilyen sokáig egy-egy gurító kihajtása?

A kétütemű gurítóhajtás munkafolyamata

A munkahely három fejtőkalapáccsal van telepítve. A munkát két fázisban végezzük egyidőben. Először a felső padon egy mezőt megvünk előre, 2.40-es főtéfalával és másfél méter hosszú támfával. Az alsó padot csak ezután kezdjük el szelni, úgy, hogy a felsőpad ideiglenes biztosítása alá, a szelvény közepén járromácsolatot állítunk és ezen járromácsolat alá verjük előbb a 2.40-es támfákat. Eddig a felsőpad kiszedésén van két fejtőkalapács. Amikor a járromácsolat alá beállítottuk a 2.40-es támfákat, akkor a felső padon marad egy fejtőkalapács és az alsó padra kerül kettő. Itt ugyanis, mind a két oldal támfahelyét egy időben készíthetjük el.

Ez a munkafolyamat állandóan ismétlődik. Meg kell jegyezni, hogy a felsőpad biz-

Talán a bányászok nem dolgoznak? Nem. Nem így van. Nekünk a munkamódszerünk rossz. Lassú az előrehaladás sebessége és a gurító 3-4 hét után a nagy nyomások miatt annyira összetörik, hogy le kell állítani az előrehaladást, s meg kell kezdeni a bővítést, szabályozást. Van eset, amikor egy-egy gurító szakaszt többször is át kell bővíteni, mire kilyukad. Ezért nekünk olyan módszert kell alkalmaznunk, melylyel a nagy nyomás bejötté előtt lehet a gurító lyukasztani. Tehát

egy 80-90 méter hosszú gurítónak lyukasztását, illetve elővájási munkáit három hét alatt kell befejeznünk.

Erre találtuk meg a lehetőséget az úgynevezett kétütemű gurító hajtással. Ezt üzemünk-nél már be is vezettük, illetve alkalmazni kezdtük, s az első napok eredményeként a következőket értik el: Május 23-án 16 folyóméter, 24-én 6 folyóméter, 25-én 4.5 folyóméter, 26-én 4.8 folyóméter, előrehaladás volt. Tehát négy nap alatt 25.3 méter gurítót hajtottunk ki. Meg kell jegyezni, hogy ez a teljesítmény még nem maximális. Ennél többet is lehet elérni, csak a műszaki feltételeket jobban kell biztosítani. De a bányászoknak is meg kell szokni az újabb, eddig ismeretlen munkafogásokat, verükké kell válni az új módszerrel való munkára.

Örömmel kell kijelentnem, hogy bányászaink már az első alkalommal igen lelkesen fogadták ezt a kezdeményezést. S ezért meg kell dicsérnem S. Nagy Lajos, Osztertag József, Eokhardt Antal vajúrokat és ezek mellett munkakodó csilléseket is, akik az első perctől zászlóvivői ennek a nemes, úttörő munkának. De dicséret illeti Szilágyi Antal mérnök elvtársat is, aki mozgatója és lelkesítője ezen munkamódszernek.

Száz méterért a mélyszinten

A bányabiztonság a Hornyik-brigádnál is fontos

Jövő széntermelésünk alapja; a feltérési tervek teljesítése. Nagyon jól tudjuk, ha a feltérás nem teljesíti tervét, ha nem lesz elegendő vágat kihajtva a szénmezőig, akkor veszélyben forog következő öt-éves tervünk széntermelésének biztosítása.

Ezt ma már mindenki tudja, műszaki vezető, vajúr, csillés egyaránt. És ennek alapján úgy dolgoznak feltérőink, hogy nap-nap után teljesítsék terveiket. A technológiai osztály segítségével, új munkamódszerek bevezetésével hétről-hétre jobb és jobb eredményeket érnek el.

Nem elegendő azonban a tervek, a „méterek” teljesítése. E mellett a biztonságos, minőségi munka is szükséges. Komlón a gyon elszaporodott jelenség, hogy a tervteljesítéssel egyidőben nagyon keveset, vagy egyáltalán nem törődnek a minőségi munkával. Sőt, sokszor a biztonságosság rovására megy a tervteljesítés.

Május 25-i bányajárásunk alkalmával ismét meglátogattuk Hornyik János DISZ feltérési csapatvezető munkahelyét. Ezt pedig azért tettük, hogy megnézzük, hogyan váltották valóra május 19-én Vizi László elvtársnak, a tröszt igazgatójának tett ígéretüket a feltérő üzem legjobb csapatának tagjai. Akkor ugyanis azt ígérték, hogy a jövőben jobban fognak vigyázni az irány betartására, valamint a biztonságos munka érdekében berakják a pótácsolatokat is.

Hornyik elvtársék részben eleget tettek ígéretüknek. Az irány betartásával semmi baj nem volt. A biztonságosság azonban még önáluk is „sántított” egy kicsit. 7 darab pótácsolat hiányzott, nem beszélve a feszékről.

A Hornyik csapat jelenleg a

legjobb feltérő csapat. De még jobb lesz akkor, ha „ezeket a semmisségeket” — az egyik vajúr szerint — teljesen megszüntetik. Akkor majd büszkén

A mérnökség által megadott irányok szerinti munka a Háhn-csapatra is kötelező

— Egy vágat jó kihajtásának alapvető feltétele a mérnökség által megadott irány pontos betartása. Ezelőtt egy évvel bizony még nagyon sok baj volt ezzel, de ma már nagy általánossággal a csapatok a hibahatáron belül tartják az irányt. A műszaki vezetők is gyakrabban ellenőrzik annak betartását. Sajnos, mégis előfordult olyan eset, mint itt, a VII. szint szinklinális keresztvágat hajtásánál, ahol bizony egyetlen egy ácsolat sincs bent az irányban.

Ezeket a szavakat mondta Benkő Antal és Karácsonyi Jenő elvtársak, a tröszt, illetve Kössuth-bánya mérnökségének vezetői, amikor mult heti bá-

A feltérők termelési értekezlete, és ami mögötte van

— Elvtársak! Májusban javult a levegőellátás, fejteljesítményünk az előző havihoz viszonyítva, mégis 1 centiméterrel csökkent. Ennek az az oka, hogy a csapatvezetők nem fogják össze csapatukat, megtűrik a lazaságokat. De nagyon meglazult nálunk a munkafegyelm is. Ha ez így folytatódik tovább, akkor a bányásznapon, a feltérő üzem bányászai közül talán még 40 százaléka sem kap hűségjutalmat. Még a párttagok között is vannak olyanok, akik tessék-lássék végzik munkájukat. Ébredjünk fel elvtársak! Mutassuk meg, hogy

jelentheti ki minden vonatkozásban a pártszervezet, az üzemvezetés, hogy: Ime, ez az a csapat, melyről példát vehet az összes feltérő.

A mérnökség által megadott irányok szerinti munka a Háhn-csapatra is kötelező

nyajjárásunk alkalmából a vágat bejárata elé értünk. És ami kor leengedve a „zenkli”-ket, megnéztük az irányt, meggyőződünk az általuk elmondottak valódiságáról is.

De hogy történhetett ez meg? Ki a felelős mindezekért? Meri igaz ugyan, hogy a méter így is megvan. A csapat teljesítette, sőt túltejesítette előirányzatát, de nem mind egy az, hogy dupla munkát kellett és kell végezni.

Vagyis bővíteni kell a vágatot, átállítani az ácsolatokat. Ez a munkafolyamat viszont nem nő veli a termelékenységet és nem csökkenti az önköltséget sem.

Mikor megkérdeztük Háhn János csapatvezetőt és Striz

Reméljük, hogy következő bányajárásunkon ezzel az egy hibával sem fogunk találkozni a Hornyik, de más munkahelyen sem.

A mérnökség által megadott irányok szerinti munka a Háhn-csapatra is kötelező

Richárd vajúrokat, hogyan történt ez a „cikk-cakkozás”, Striz vajúr azt felelte: — 1950 óta dolgozom a Sipos brigádban. Sok vágatot és ereszkét hajtottunk már ki, de ilyen még nem fordult elő.

Nem mi vagyunk a hibások, hanem a mérnökség. A „zenkli” nem érnek semmit, azok után mi nem megyünk.

Ez pedig baj. Mert egyszer s mindenkorra meg kell mondanunk, a mérnökség által megadott irányt mindenkor be kell tartani. Ha az irány rosszul van megadva, azért a mérnökség felelős. Viszont — még a rossz irány benemartásáért is — a csapat tagjai a felelősek.

A feltérők termelési értekezlete, és ami mögötte van

tudunk mi jól dolgozni, hisz ezt már bebizonyítottuk. Nemcsak 6 csapat van, mely teljesíteni tudja tervét, hanem mindannyian.

Igy kezdte hozzászólását Vukács Géza párttitkár elvtárs, a feltérő üzem csütörtök délutáni termelési értekezletén. Elmondta, hogy melyek azok a körülmények, amik akadályozzák a tervteljesítést.

A csapatvezetők azonban mélyen hallgattak. És általában hallgatott az egész értekezlet. Pedig Sonkoly elvtárs, az üzem vezetője, beszámolójában ismertette a hibákat és a jövő havi feladatokat is. Meg-

